DİJİTAL KÜTÜPHANE KANALI

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

https://rantey.org

Yedek ve Duyuru Kanallarımız
Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

• Telegram: https://t.me/birkitapbir

• WhatsApp Kanalımız : https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4IvMoc0Y

Sayı: 189 Kasım 2014-11 Fiyatı: 5 TL KDV Dahil | K.K.T.C. & R.

Bol dumanlı yeni Harman

yeniHarman Kobane sınırında

Yüksek gerilim hattında sallanmak

Belma Akçura: '90'lardan daha kötü bir atmosferle karşı karşıyayız'

CHP illegal'e mi geçiyor?

Yeni Açlık: Obezite

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

AKP, Kobane'de treni kaçırdı

Hayrettin Belli

Geçen ayları beri hüzünlü bir gündemi var ama gelişmeler daha çok Kobane'deki gelişmelerin gölgeleri üzerinden oluştu. Bombalamalar, önceleri YPG güçlerine nefes aldırmıştı. Ancak sonra bazen hızlı, bazen ağırlaşarak sanki dengeyi bulturmaya çalışıyormuşçasına devam etti süreç.

Her bomba, her destek YPG-PKK'lıları pazarlık verdiyoldu sanki.

YPG sözcüleri **"ABD ile tam koordinedik"** diyorlardı ama sanki koalisyon uçakları başka bir yerle koordinesiymişçesine bir durup bir kalkıyorlardı.

Aslında koalisyon uçaklarının görü de, kısmen devletin görü de Dolmabahçe'de kurulan masadaydı... Barzani de **Selih Müslim** de masadaydı. Hatta MİT müsteşarı **Hakan Fidan**'ın onaya kamp kurup müdahale edebildiği kadar etmeye çalıştığı da söylendi... Duymak istedikleri şey **Selih Müslim**'in Rojava kantonlarını ilhakından ne kadar tasa verdiği idi.

Hakkari, sınırlarının ve mezheplerin eşit olduğu devletin en aşırı indirgemiliği bir doğrudan yönetim biçiminin sürmesine tahammül edemezdindi. Hatta ABD devletinin kendi vatandaşına rınca gördüğü "demokratik" yönetim biçimine de tahammül edemezdim, lerde halkın bırakma kendiyecek kadar bulundurmak istiyordu. Ama günler geçti, bombardımanlar yıkıcı seyrettiği İŞİD'in birçok mevkiyi geri almaya uğrattı ama Kobane savaşçıları direnmeyi sürdürdü, kendiyle kalıp sonsuzca ölüm sunar verdi. Avrupa kamuoyu artık bir şey yapılmasını istiyordu. İsteğe destek verecek devletlerden yine uzun pazarlıklar sonucunda Türkiye dengeldi.

Neydi ki bu Rojava'da bu kadar önemli olan? Tayyip Erdoğan'ın da "Neden stratejik bu kadar anlamıyorum" dediği...

Kobane'yi Kobane, Rojava'yı Rojava yapan 'Toplumsal Sözleşme'

Anayasa yerine geçecek metnidir metnin ile paragrafı şöyle diyorlar:

"(...) *Biz demokratik özerk bölgelerin halkları; Kürtler, Araplar, Süryaniler (Asuri), Aramiler ve Arami, Türkmenler ve Çeçenler olarak bu sözleşmeyi kabul ediyoruz. Demokratik Özerk Bölge Yönetimleri; ulus-devleti, otoriter ve dini devlet anlayışını, aynı zamanda merkezi yönetimi ve İktidarı kabul etmez. (...)"*

Bu çok basit gibi görünen sözlerseydi her şey. Ellerî Rojava'da çoğunluk Kürtlerdeydi ve bu gerçeğin bayrağı onlar çekiyorlardı. Ama kendilerini öteki bir yere koymadan... (Demir Küçükaydın'dan alıntı)

Yani, Rojava'nın Kürtlerden değildi, Suriye'den ve Türkiye'den ayrı bir yer de değildi. Bayağı oranında komşu bölgelere sıçrayacak bir Ortadoğu merkezi idi. AKP'nin sadece finansörlere dayanarak, diğer siyasi ve kültürel unsurları kırı yerde karşı kırı yerde başkıyla tasfiye ederek kurmuşu düşünüşü model Suriye'de, Libya'da kısmen yol açtı, Mısır'da da tıkandı. Her yönüyle benzer bir modeli İŞİD elinde yürütülüyordu, ancak tarihin henüz pek yazmadığı bir zaman... Bu yüzdendi AKP'nin hayırlılık tutumu, [illegible] İŞİD hayırlılığı anlamı [illegible] zarar görecekleriden korkmuş [illegible]

ABD'nin ve İsrail'in modeli -eski adıyla BOP- ise artık kısacı mümkün olan en uzun süre sürdürecek provokasyonlarla halkları etnik ve mezhepsel açıdan bölüp sürekli **destekleyenlerden medet umar duruma düşmüştü.** Bu modelde ne İsmi İslam (ki öyle bir şeyin olmayacağı ayrıca kanıtlandı Türkiye'den) ne Mısır'da ne de bölge halkları için zerrik demokrasi olmamalıydı. **Sadece zengin petrol yataklarını ellerinde bulundurmaya emperyalizme peşkeş çekilmeliydi.** ABD'nin İsrail'i ve demokratik anayasalara Rojava halkına rınca değildi. Onlar en İyi Barzani gibi milliyetçi Kürtler olsunlar; kuzeyde Türklere, güneyde Araplara düşman olup ardan Mubarak'a açılmak için bunlarla savaşıp dursunlardı...

İşte bu yüzden Rojava'dan korkuluyordu. O zaman Kobane'yi düşünürlerdi ama gerçekkocaca 3 milyonluk Kamışlı bölgesi vardı ve bu da kısacıca Kuzey Irak'ta Barzani ikidarını tehlikeye sokardı. Ayrıca İŞİD'e bu zaferi hediye etmek de istemezdedi. En İyisi bu, Peşmerge'nin, hatta Kuzey Batı Suriye'de takıp Kamışlı ÖSO'nun zaferi gibi görünüvendi.

MİT Eliyle Barzani'ye Büyük Kürdistan Kurdurmak

Kobane'de YPG'yi durdurup onaya ÖSO ve Peşmergeyi sokmak, Türkiye'nin silah ve lojistik destek sağlamaması, direkt yukarıdaki planı Türkiye Devleti eliyle uygulamaya sokmak anlamına geliyor. İŞİD ile PKK'yı hatta Esad'ı aynı kafaya koyup hepsine karşı savaşacağım derken otomatik olarak politikanın emperyalist plan olan Büyük Barzani Kürdistanı'nın kurulduğu olur. Tayyip Erdoğan **"Kobane'nin ne stratejik önemi var? Anlamadım"** diyor ama MİT'i Dolmabahçe'ye yollayıp Türkiye devleti eliyle Barzani'yi büyük Kürdistan kurma işine hevesle sürüklüyor. Demek ki gayet iyi biliyor.

Ya Türkiye'nin çıkarları?

Bu planı ABD için, Kuzey Irak'ın Kürt halkı için değil ama onun İçinlikçisi Barzani'nin kolluğu için çok akıllıca olabilir. Ama Türkiye'nin "Türk" halkı için ve Türkiye'nin "Kürt" halkının çıkarları için uygun mu? Anlamadım de hemen... mişmiş sınırlarla bölünmek, her an ülkenin bölünme korkusu, iç savaş ve sonsuzca korkusu ve yaşamak bu halkların milliyetçi kürtlü nedeniyle bile olsa nası olabilecekleri bir şey mi?

Bu plan AKP lıdıdan için bile nası olmak zorunda kalıdıkları bir şey. **Çünkü İkidin yatırımlarını İnsan Ortadoğu'suna, olmamıza onun barzani İŞİD'e İmdatlar.** Halkların kardeşçe yaşadıkları temsil edilen eşit bir şekilde yaşamaktan modern İnsan paradoksunda güdülme sokulmasına rağmen nası olamazdılar. Esad'ın daha demokratik ve belki federasyonel de olsa Suriye'de iktidarda kalma olasılığı AKP lıdıdanın sonu olacağı için nası olmadılar. Bu yüzden bang sürecinde adım atmak yerine durdu ma geliyor ey sonra hesabı ile İŞİD'e yalnız yapıp olsa bir Lüle-Mücahidin savaşında mıha olarak kullanmayı planladılar. Oysa Türk halkı için de bu İŞİD belasını ve artık Türkiye'nin kendisi dışında kalmamayacağı **Ortadoğu kaosunu bertaraf etmenin tek yolu;** Kürt Ulusal Hareketi ile Ortadoğu konusunda İdilak yapmak. Kobane savaşçılarına Türklerin yardım etmesi Öcalan'ın 2013 Newroz konuşması aslında bu tip İdilak örgütlüyordu ama **AKP bu treme köylü** [illegible] **sandı. Ama, bu trene binecek olanlar, Türkiye'nin yeni İdilarını kurucular.**

Üst Akıl: Senin aklın yok mu?

Erdoğan bir cenah Müslüg ile Kobane'yi savaştırma tekniğini, İslam bombardımanı hulandıng İsrail yavaşlatmayı, hatta Kobane'yi kendi sokağında ama halkın bu İçişi göstermiş sokaklara çıkmasını bir İst akıl provokasyonu olarak tanımlıyor. O İst akıl onu da istemediği şeyleri yapmaya zorlamasını İŞİD'a karşı durmak, geçmişteyen izin vermeki hazmedemiyor.

Ortadoğu hayallerine ulaşmak istiyorsan, kendini diğer Ortadoğu halklarından izolün yere koymayacaksın, eşitliği kabul edeceksin. Ortaçta demokratik bir birlikteliğe kurucak, mezhepçiliğe yapmayacaksın. Her toplulığın kendini örgütlemesini, kendini savunmasını kabul edeceksin. ABD'nin sürdürdüğü kaos programını bu şekilde İçişi çıkarabilirsin ama Kürt hareketi ile İdilak yapmak zorundasın. **Lale Arap hareketi ile de İdilak zorunlu.** Bu program AKP için hayal bile edilemez. Böyle bir programı tüm savunabilir Türkiye'de? Ulusalcılar mı? Onlar hala ulus devletin emperyalizme karşı sınırları korunacağını hayal ediyorlar. Oysa 1950'lerden beri yeni sömürgecilik de yöntemleri bir ülkeyiz. Bir de Kürt Hareketi'ni İŞİD'e nası olacak demeyecek kör etmiş. Bu dünyada yavaşlamı uluslaştık değil İçiniçeçik olusor artık. Oysa Kürt hareketi ile İdilalı denemekten başka çıkışları yok. Yeni CHP mi? Kürt hareketinin defalarca İrtibat kurma girişimlerine karşın, **"sözünde İdilak yapamak bölünür"** konusuyla meydan AKP'yi tartışmakta mağdur. Sosyalistler mi? HDP bağımsız sosyal İdilar, diğer sosyalistlerle bir araya gelmeyi ciddi anlatıyorlar, kendilerine güven çıkarmıyorlar. **Birleşik Hazinan Hareketi** bağımsız sosyal siyaset çıkmazından ucuzla kaçıyor. Tam 1974'ten beri yaşıdığı gibi. Türkiye'de dayanı sorumluluğuna bir de Ortadoğu sorumluluğu ondi oyla.

Kobane süreci PKK'nın ayrı devletten yana olmadığını gösterdi

Türkiye'nin hem Türk hem de Kürt kökenli vatandaşlarının çoğunda, uzun yıllar süren savaşın durumlarınıyen kontrolsizlaştıran nedenleri de gerekteyeng bir yanıgıdan var. **"Devletle silahlı çatışan örgüt ayrı devleti savunur"** diye. Türkiye sosyalistlerinin bile bu konuda kafaları karışık. Örnekle tanıtımı ayrı devlet tanımlar da çoğunlukta.

Kobane sürecinde ve Selih Müslim'in hazırlıkları ışı ülkemize bu hareket (PKK-KCK-PYD) kendine Suriye'de ayrı topraklar Esad tarafından hediye edilmiş olsa bile ayrı devleti savunmuyor. Gelecekteki diğer hakkılar de benzer planlıyor. Türkiye'de de bu böyle. Ama devletin tüm politikası önce Kürtlüğü inkar, sonra örgütlü mücadeleyi ortadan kaldırma hırsıdığı için ayrı devletsiz zorlayan aşama aktıdan nefret hep. "Demokratik konfederasyon", "demokratik ulus-çulus" sanki ülkeme dayanan bir devlet yapısını reddediyor, eşitlik ilkesine dayanıyor. Bu yüzdende ki Ortadoğu kaosuyla için bir model. Bunu bu dengede 2008'den başlayacak çıkıça latife ettiğimiz "HDP" (Halkların Ortadoğu Projesi) adını alıp sürdürdüğünüzde bir model.

En son Kandil'den **"Bir kurucu İmeydı. İkinciler kurulsa"** çağrısı, **"Yeni Demokratik TC devletini beraber kuralım"** çağrısı idi. Bu da ayrılıkçılık değil herhalde.

Nejat'ın mesajı HDP

Barzani dönemlerinden başlayarak tüm ellerinin yakınları tanıdığımı. 17-23 yaşlarımda da yaklaşık dernek beraber çalıştığım **Nuşki Nejat Ağırnak**'ın Kobane'de İŞİD terörüne karşı savaşırken yaralı düşüldüğünü, kısa ara olarak da "Peşmerge Kurdüş" adıyla emekçiliğe ağırıldık. En ilkeriyi bir yaşam sürdürüyorken, en ahlaklısı ve kritik anlarda Kobane'de dünya bir dayanışmayı kılıf ırkçılık temsilcisi etmesine ve bir Türk sosyalisti olarak Suriye Kürtlerinin çoğunluğuna olduğu bir savaşa bir Türk olarak, Ermeni ve Alevi temsilcisi olarak katılmış.

Nejat'ın mesajı tüm kulunduğu kürdelerin bir anıda çok anlamlı bir mesajı kendiğini farkı etmemek mümkün değil. 1915'te Seyfo mayasında o dönemki İttihat Terakki katliamında ailesi ermeni kayıplar **Matoros Sarkisyan**'ın kulunduğu mücadele temsilcisi yani Ermeniler'i ve Mezbere gündemine yazarak Kurtuluş sürünü kulanmıştı. Kandil İmamı ada da onu Türkiye Komünist Hareketi'nin temsilcisi kılınmıştı. 1 kişiden çağrıydı.

Suçtu Nejat adı Baku kongresinden Anadolu'ya dönüş yapacakken Karadeniz'de boğulurken 15 kadınlarla ben aynı ilke çıkan **Mustafa Suçlu** ve **Ellerin Nejat**'ın gözüne idi.

Ağırnak suçsuz. 1990'ların ellerinde yeni devrimci ile komşusu TİP temsilcisi mevkuat **Nejat Ağırnak**'ın gelişmiştı. O İsim Mustafa Suçlu'nun sonraki kolunda kuşak **Mihri Belli**'nin, **Nejat Nejat**'ların yakın arkadaşı olarak ondan temsili aldıyor, hem de Dev Gençlerin ellisi ve avukatı, **Deniz Gezmiş** ve artık dağının ile dünyalanmış bir temsili. Annesi **Nurten Ağırnak** da TİHİ dönem kuşaklarındandı.

Nejat'ın Kobane'de kendini feda etmesi aslında Ortadoğu halklarına gösterdiğinizi temsiler mağlık ve bugünün [illegible] Rojava dosa gibi [illegible] kurulmuş [illegible] kurulmuş [illegible] ediyor.

PKK'yle MHP'yi tartışmak ve Suriye Türkmenleri bulmak

Biliyoruz ki Ağustos ayında Peşmerge IŞİD'in bir saldırı karşısında paniğe kapılıp Mahmur'u

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Bol dumanlı Capss ;)

Sırasıyla beyler, acele etmeyin.

Kadının ensesini diğiyincesi haber.

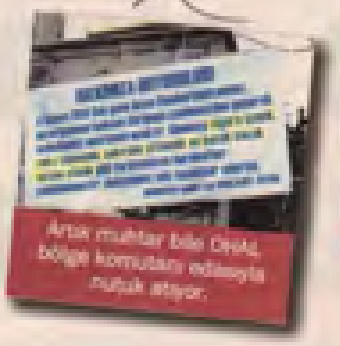

Artık muhtar bile Ceyla, bölge komutanı odasayla nutuk atıyor.

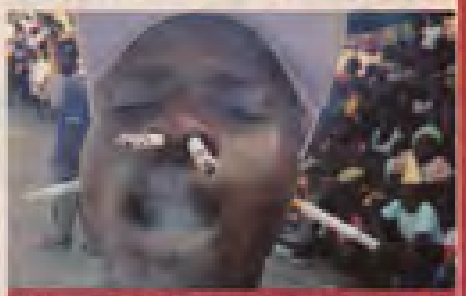

Sizin Cumhurbaşkanınız yok mu lan?!

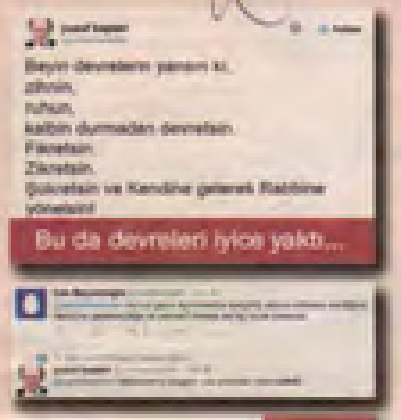

Bu da devrileri iyice yıktı...

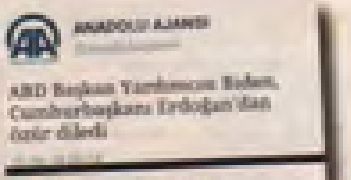

ANADOLU AJANSI

ABD Başkan Yardımcısı Biden, Cumhurbaşkanı Erdoğan'dan özür diledi

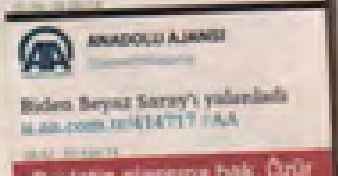

ANADOLU AJANSI

Biden: Beyaz Saray'ı yalandadı

Devletin ajansına bak. Özür dileyince Erdoğan'dan diliyor, yalanlayınca Beyaz Saray'ı yalanlamış oluyor.

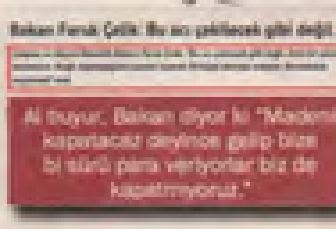

Bakan Fersa Çelik: Bu ucu çekilecek gibi değil.

Ali duyur. Bakan diyor ki "Mademi kapatacaz deyince gelip bize bi sürü para veriyorlar biz de kapatmıyoruz."

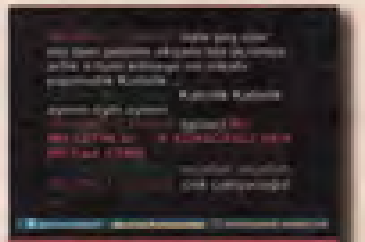

Zeytin ağaçlarını kesticen Kolin İnşaat'ın sahibi Koloğlu.

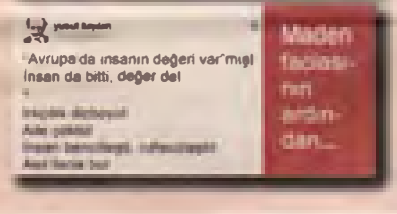

Maden faciasının ardından...

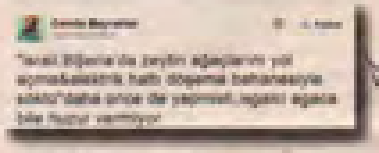

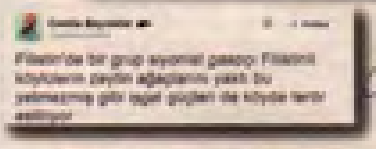

Şu ikisini yan yana görürsen bil ki en az 20 işçi ölmüştür.

Bak çalışınca oluyormuş. Yazafsız Twitter kullanıcılarından RTE'ye refakat eden gazeteci olmaya giden yol.

Ayrı evli çıkma vakitleri geliyor bunlarını

Böyle böyle bitirdi :/

Sayı: 189
Kasım 2014

BO Basın Yayın Tic. Ltd. Şti. adına Sahibi ve Yazı İşleri Sorumlusu

Genel Yayın Yönetmeni

Editör
Mesud Ata

Tasarım
M.Ferit Alanman

Adres: Firuzağa Mahallesi Defterdar Yokuşu No:15/14 Cihangir Beyoğlu/İstanbul Tel: (0212) 292 94 50 Faks:(0212) 251 57 54 Baskı: Letelim Matbaası (0212) 658 00 93 Dağıtım: D.P.P A.Ş.

Capsler: @rebbemickey @markomahcupyan @kwisatzHader @onudemekistedim @hakimsavcilar @varcharlan @trajikamboisi @lumpence @trajikamboisi @JGaz @super_tibiz @neidalkan

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Belma Akçura:

mesudata@gmail.com Mesud Ata

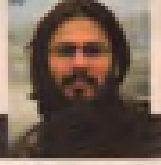

‘Bu ne şimdi; barış mı düello mu?’

“90’ı yıllara geri mi döndürüyor” kaygısı dile getirilmeye başlandı sık sık. O yılları çağrıştıracak bir atmosferin yaratılmasını mümkün görüyor musunuz?

Daha da kötü bir atmosferle karşı karşıyayız. 1990’ı yıllarda Türkiye’nin Kürt sorunu çıkmazında sadece PKK ve Rusya Irak vardı. Bugün ise bu sınır Rusya Irak’la bitmiyor. Rusya Suriye’yi de içine alarak sorunu daha da derinleştirmiş görünüyor. Öyle ki bana göre; Kürt sorunu uzun zamandır içerde barış görüşmeleriyle halledilebilecek bir mesele olmaktan çıkmıştır. Bu sadece Türkiye açısından değil, Kürtler açısından da böyledir. Türkiye’nin Kürt politikasını uzun zamandır uluslararası politikalar belirliyor. Ortadoğu yeniden şekillenirken ve Kürtler de artık gösterinin önünde perçinlenen Ortadoğu’nun yeniden paylaşım savaşında yer almak istiyor. Tam da bu nedenle içerde barış görüşmelerinin dili, her defasında dışardaki atmosferini, Ortadoğu’nun aldığı rengi gösteriyor. Demokratik açılım diye başlayan barış süreci haliyle son birkaç yıldır pazarlığa, pazarlıkta karşılıklı restleşmelere dönüşmüş görünüyor.

Bu restleşmelerin arka planını nasıl okumak gerek?

Bu şartlarda sonuç farklılıklar içermekle birlikte iki taraf içinde hüsran olabilir. Askeri operasyonlar, bölücü yıkımlar sonucunda yine aynı noktada olacağız. Bu PKK içinde, devlet içinde, bölgede etkinliği olan tüm hareket ve örgütler içinde böyledir. Sükûnetim uygulamalarının yetersiz kalan ve barışın elde edilememesi sonucu devlet yeni bir arayışa, yeni bir düzen, yeni bir tipide sükûnetim kaldırıp olağanüstü hal uygulamasına geçti de ne oldu? Kısa sürede tekrar aileyi anlayışa geri döndü. Bugün 2000’ler bu yana da barış diyorsa, Elbette bu süre içerisinde “Kürt sorunu”na ilişkin hiç yol almadık diyemeyiz. Ama bu sorunun kökten çözümüne yönelik hükümet tasarıları yana olsa da derin refleksiyonlar aşamada hiç değişmedi. Siyasi iktidar her defasında Kürtlerin içerdeki taleplerini belirleyen şeyin sadece dış politikayla çekiştiğini görmekçe ya oyalama taktiğini sürdürdü ya da bölünme korkusuyla farklı pazarlıklarına karşı net belli aralıklarla milliyetçi bir dil kullandı.

Kürtler bu süreci nasıl okuyor?

Kürtler açısından da durum çok farklı değil. Kürtler de bu süreçte siyasi aktörler barış görüşmelerini, sorunu “çözmek” [illegible] mek” üzerine kurguladığı [illegible] da barış dilini kolaylıkla tehditler bir savaş diline çevirebiliyorlar. Taleplerin doğrultusunda iktidara zaman zaman ya “ortak” ya da “muhalefet” oluyorlar. Dolayısıyla karşılıklı pazarlıklar talepler devreye girer, birinin sokağa çıkma çağrısı, diğerinin askerin sokağa çıkması; sokağa çıkma yasağı gibi önlemlerle neden oluyor. Bu da kutuplaşmaları başka bir işe yararken

Bu kutuplaşmanın 90’ların Türkiye’sinden farkı ne?

Aktörler farklılaştı. Dışarıdaki durumlarımız daha da vahim. Türkiye’nin İŞİD’e karşı Kobani için sınırı açmamasına karşılık, ABD’nin Kobani’de Kürtlere verdiği destek Kürtler için ABD’yi [illegible] en önemli tarafı haline getirdi. [illegible] Kürtler, Kobani düşmüşken ABD bir müttefiktan başka çarenizi yıktı” diyor. Öte yanden “akşam kimsede yatağa girmemiz, sabah onunla uyanmamız” şeklinde sert bir eleştiri var. Siz YPG’nin İŞİD’e karşı ABD ile girdiği ittifakı nasıl değerlendiriyorsunuz?

Türkiye başta hata yaptı diye düşünüyorum. “Kobani ile barış görüşmelerimizin ne aşamasındayız” demek uluslararası sorunun içerdeki yansımasına doğru okuyamamak demekti. Kürtler için son derece önemli olan bir bölgeyi yalnızlığa terk etti. Ama şu da bir gerçek; Türkiye sınırdan geçişe izin vermedi ama bitişik Kobani’deki yaralıların da Türkiye’de tedavilerine izin vermeyebildi. Barzani’nin İŞİD’e karşı peşmergelerin sınırdan geçmesi çağrısına zamanın da uyum sağlayabildiği Amerika devreye girmeden içerdeki barışımızı yükseltmeyen bir politika izleyebildi. Dolayısıyla ABD’nin devreye girmesi Kürtlerin bundan sonraki politikasında ABD’ye önemli bir çıkarım sağlamasına yol açtı.

90’ı yıllarda nasıl bir atmosfer vardı, biraz hatırlatır mısınız?

1990’ı yıllar derin devletin Güneydoğu’yu kan revan içinde bırakdığı yıllardı. Askerlik 12 Eylül darbe sonrası askerin ağır yaşadığı bölge halkına yaptığı yıldım, 15 Ağustos 1984’de Abdullah Öcalan’ın talimatıyla PKK’nın ilk büyük eylemleri Eruh ve Şemdinli baskınıyla gerçekleştirmesiyle devrilmişti. İşler o zaman koptu. Karakol ve askeri konvoylara yapılan saldırı sonucu devlet bölgeyi terörle mücadele ve istihbarat açısından dedektörlemek amacıyla bir çalışma başlattı. Üç bin köyü ve yerleşim yerini boşalttı. O dönemin Başbakanı Tansu Çiller PKK’ya yardım edan Kürt işadamlarının bulunduğu elinde olduğunu söylemesi ve bölgede başlayan cinayetler 2000’li yıllara geldiğimizde 17 bin insanın faili meçhul cinayetle kurtan gitmesine neden olmuştu. İki yıldır devlet Kürt sorununu askeri müdahalelerle ve soruna müdahale çözüm İpleri ürettı. Bölgede Türkiye PKK’ya karşı savaşıyor gibi. Peşmergelerin de desteğini almak. Ancak bugün durum daha uluslararası bir ilişkinin yorumlanabilir. Teknikeyle burada zaten. Bugün Kobani’de peşmergeler Peşmerge, YPG ve PKK’yı bir araya getirdi. Kobani düşmek üzereyken, Irak Kürdistan Bölgesel Yönetimi Başkanı Mesud Barzani Peşmergelerini Kobani’ye Türkiye üzerinden geçirme fikrini ortaya atmasında Türkiye başta bu [illegible] Ekim ayında Bingöl Emniyet müdürü, Emniyet müdür yardımcısı ve bir polis memurunun kurşunlandığı saldırıda ile şüphelenilen PKK. Öte yanden “Paralel yapı”, “derin devlet” ve yabancı istihbarat örgütleriyle bağlantılı olabileceği iddiaları dolaşıyor. Tablo neyi işaret ediyor, sizin kanaatiniz ne?

Bilmiyorsunuz olay Kobani’de yaşanan çatışmaları protesto etmek için yapılan gösterilerden sonra gerçekleşiyor. Olaydan 3 saat sonra bir araç içerisindeki dört kişi öldürüldü. Öldürülen şahısların olayı gerçekleştiren teröristler olduğunu iddia ediyor. İddia eden kim? Cumhurbaşkanı, Başbakan, Genelkurmay ve İçişleri Bakanı. Ancak düzenlenen basında rapor bu öyle demiyor. Raporda öldürülenlerin üzerinden çıktığı belirtilen kalaşnikofların suçlarda kullanılmadığı belirtiliyor. Genelkurmay’ın dört dediği terörist sayısını, İçişleri Bakanı Efkan Ala beş olarak açıklıyor. Gözaltına alınan Ali Kılıç 12. adlı bir şahıs “öldürülen dört kişi Erzurum’dan Diyarbakır kampına geçiyordu” diyor ama bu kişilerin yanındaki kalaşnikofları ve gidiş güzergâhlarını açıklamıyor. HDP Bingöl saldırısıyla ilgili olarak inceleme bir araştırma komisyonu kurulmasını istiyor ancak AKP’nin bunu karşı çıktığını iddia ediyor. Tablo bu. Derin Devlet öyle bir şeydir ki; devletin bütün kanallarını tale açıklamalarıyla zor durumda bırakacak bir süreç ideyebilir. Dolayısıyla bu tablonun ekinde ayakları tamamlanmadan yorumlamak doğru değil. Ama şu da bir gerçek; Seçimler yaklaşıyor ve barış görüşmeleri yıkmaya. Bu tarafta masada ellerini bir olası “krizler” gösterilmeye çalışıyor olabilir mi, sonucu üzerinden Bingöl saldırısını okumak gerekiği düşünüyorum.

25 Ekim günü 3 asker infaz edildi. 29 Ekim günü de bir Astubay silahlı saldırıda öldürüldü. Bu olayların PKK ile ilgisi olduğuna doğrulayan mukunuz?

PKK’nın eylemi tarzı değişmedi ama eylemlerindeki niyeti değişti. PKK bilyonu ki silahı siyasi dayanamın bir parçası olarak kullandı, halkı ile kullanıyor. Öncesinde Kürt sorununun çözümüne dikkat çekmeni, kendi varlığını, devletin gündeme mağrı kılmak istediği için eylemleri üstlenmiyordu. Şimdi durum daha karmaşık. [illegible] tek ulusal değil, çok parçalı [illegible] bölünmeler yapıyorlar. Geçtiğimiz ay KCK Yürütme Konseyi Eş Başkanı Cemil Bayık’ın Tercüme yazarı Ambarin Zaman’a verdiği röportaj üzerinde düşünülmesi gerekiyor.

> İŞİD’in Kobane saldırılarının ardından bir ay içerisinde sokak eylemleri ve kim tarafından yapıldığı meçhul saldırılarla 50’ye yakın kişi öldürüldü. Asker ve polis, eylemler sırasında gerçek kurşun kullanmaya başladı. Bingöl Emniyet Müdürü Atalay Ürker, 9 Ekim akşamı bir araçtan otomatik silahlarla saldırıya uğradı. Emniyet müdürü yaralandı yardımcısı ve koruma polisi öldü. Asker sokağa indi, altı ilde sokağa çıkma yasağı ilan edildi. Diyarbakır’da Hizbullah’ın yasal kanadı sayılan Hüda-Par’a mensup kişiler linç ederek öldürüldü. Hizbullah sempatizanları sopa ve bıçaklarla sokağa döküldü. 25 Ekim’de Hakkari-Yüksekova’da 3 asker sivil bir şekilde dolaşırken saldırıya uğradı; 29 Ekim’de bir astubay şehir merkezinde başından vuruldu. Yine bu ay içerisinde “JİTEM’i ben kurdum” diyen Emekli Albay Arif Doğan öldürken; Cumartesi Anneleri, kayıp çocukları için 500. kez oturma eylemi yaptı.
>
> Böylesi hareketli ve ürkütücü olayların yaşandığı bir ayın ardından, “Derin Devlet Oldu Devlet”, “Devletin Kürt Filmi” ve “Teşkilatın Adamları” gibi önemli kitapların ve araştırmaların yazarı; Milliyet gazetesi Okur Temsilcisi Belma Akçura’ya olan bitenl sorduk.

Cemaat istihbarat içerisindeki etkinliğini henüz kaybetmedi.

‘90’lardan daha kötü bir atmosferle karşı karşıyayız’

Derin Devlet, devletin kendisini bile zor durumda bırakacak bir süreç ideyebilir.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Derin Devlet eskisi gibi 'devletin' ideolojik duruşuna göre değil, iktidarın ideolojik duruşuna göre şekil alan bir yapı artık.

son derece önemli bir röportajdı. Hatırlarsanız Demirel Bayık barışa, sürecin devamına Öcalan'ın karar vereceğini belirtiyor ama "Onun rolü farklı bizimki farklı" diyerek süreçte ve savaşa karar verme yetkisinin kendilerinde olduğunu hatırlatıyordu. Eylemlere yeniden başlayacaklarının da altını çizerek... Yani artık bir eylemi üstlenmemiş olmaları onların bunu yapmadığı anlamına gelmiyor bence...

IŞİD'in sınıra dayanması ve Kobane'deki savaşla birlikte, o yıllardaki durumun daha da ötesinde bir iç savaş olasılığıyla karşı karşıya olduğumuzu söylemek mümkün mü?

Artık Türkiye için her şey mümkün. Türkiye bir ayağını Ortadoğu'ya uzattı ama Rojava'da ayağını barış görüşmelerine uzattı. Türkiye eğer kendi içinde bu denklemi iyi kuramazsa iç savaş olasılığı hep karşımızda duracak. PKK sorunu uluslararası bir sorun haline getirerek; barış görüşmelerini paydaklık konusu yapabilir, bundan avantaj da kazanabilir, ama bu durum, gerçekte toplumsal uzlaşıyı yok sayan, demokratik çözüm yollarının dışında bir yoldur. Dolayısıyla bu durum sadece Kürtlerin değil, Türkiye'nin de aleyhine olacaktır.

İç savaşlarda derin devlet[illegible] rolü olduğu biliniyor. Kobane e[illegible] rak ve büst yıkma olaylarının ardından Selahattin Demirtaş "Bayrak yakma derin devlet işi" dedi. Katılıyor musunuz?

Bundan yıllar önce bu soruyu sorsaydınız belki olabilir derdim. Ama son yıllarda özellikle tabanda bazı Kürtlerin barış görüşmeleri sürecinde en küçük bir eleştiri ya da tartışmayı kaldıramadığını, sertleştiğini gördüm. Ayın milliyetçi etnik kimlik üzerinden sosyal medyadaki tartışmalarına tanık olunca bunun öyle çok da derin devletle açıklanabilecek bir iş olmadığını düşünüyorum. Yani bu süreçte geldikleri nokta açısından bazı Kürtlerde bazı Türklerden çok da farklı değil aslında. Demokrasinin olmadığı her yerde bu [illegible] gücü ve iktidarı elde edenin ya da onla yaklaşan herkesin bir ötekisi oluyor. Derin devlet de zaten böyle durumlar da derinde devrevi gizli çünkü onlar için bu etkiler inanılmaz elverişli bir alandır...

Kürt sorununa dair anlaşma, çözüm girişimleriyle ilgili açıklamaların ardından cinayetler yaşandı geçmişte. Kimisi itiraf edildi ama kimileri hala karanlık. Sizin en çok dikkatinizi çeken ve bugün hala karanlıkta olan olaylar nelerdi?

Çok gerilere gidersek; Güneydoğu'da Diyarbakır'dan, Mardin'e Şırnak'tan İstanbul'a uzanan topraklarda, dere yatağında, köprü altlarında; ıssız yol kenarlarında, her biri faili [illegible] çıkar karşımıza... Mesela 12 Eylül 1980'den bu yana 1353 kişinin kayboldığunu biliyoruz. Son birkaç yıldır kurumuş dere yataklarında, 10 metre derinlikteki kuyulardan cesetler çıkarıldı. Aslında bulduklarımız ceset bile değildi... İzmirdeki konserve kutuları; boş kovanların arasından yüzlerce kemik topladılar... İnsana ait kemikler... Şimdi bütün bunları bir tarafa bırakıp bu daha karanlıktı demek bana korkunç geliyor. Ama derin devletin ya da örgüt içi infazların nicini çözülemedi hepsi karanlıkta kaldı. Yakın tarihte ise PKK'nın kurucularından Sakine Cansız'ın da bulunduğu üç PKK'lı kadının öldürülmesi olayı bence üzerinde durulması gereken cinayetlerdi.

Paris'teki Sakine Cansız cinayeti üzerinden iki yıla yakın bir süre geçti. Bu cinayetlerle ilgili şüpheler zaman içerisinde belirginleşti mi? Bugün gelinen noktada hangi ihtimalin daha kuvvetli olduğunu söylemek mümkün?

Zaman Ömer Güney'in Sakine Cansız'ın Fransa'da bulunduğu süre içerisinde PKK'nın tahsis ettiği aracın şoförlüğünü yapmış olması önemliydi. Örgüt içi infazlar olduğu iddialarına karşın PKK kanalından da bu cinayetlerin üzerine yeterince gidilmediğini düşünüyorum. Genel bir sessizlik oldu. Cinayetlerin üzeri örtüldü ki bu da son derece düşündürücü. Öcalan'ın Hakan Fidan'dan Sakine Cansız'ın "etkisizleştirilmesi"ni istediği iddialarıyla bağlantılı olabileceğini mi söylüyorsunuz?

Darbeye teşebbüs ciddi bir suç haline getirildi ama mesele kimin darbe yapıp yapmayacağına dönüştü.

Derin devlet sadece bir devlet içerisinde devlet adına gayri hukuki bir yol izleyen oluşum değildir. Bir örgüt yapısı içerisinde de derin ilişkiler ağı her zaman mevcuttur. PKK içerisinde de derin ilişkiler vardır gerek devletle gerekse istihbarat birimleriyle... Yani bağlantısı çok üzerinde düşünülmesi gereken bir konu.

Geçtiğimiz günlerde eli sopalı Hizbullahçıların sokağa dökülmesi ve Kürt hareketiyle çatışmaya girmesinin devlet yapılarıyla bağlantılı organize bir durum olduğunu düşünüyor musunuz?

Evet bence bağlantılı. Hizbullah - PKK olayı geçmişte MHP'nin güçlü olduğu, bir partiden çok, kendisini devlet gibi hissettiği zamanlarda nasıl ki sola karşı ülkücü hareketi kullandılarsa bu dönemde de Hizbullah'ın PKK'ya karşı kullanıldığını düşünüyorum. Yani devletin tehdit algılaması değişikçe hallaçlar aktörler de değişiyor.

Derin Devlet'in kendisi tasfiye edilmedi, devlet kendi içindeki bir grubu tasfiye etti.

Osman Baydemir, HÜDA-PAR'a ve HDP'ye yapılan saldırıların "devlet orjinli" olduğunu iddia ediyordu.

Aynı kaynaktan olduğuna inanmıyorum.

HDP'nin Kobane için sokağa çıkma çağrısı sert sözlerle değerlendirdi; "Sabrımızın sınırı aşılırsa olabilecekleri aklımın ucundan bile geçirmek istemiyorum." dedi. Başbakan neyi kastediyor, "sabrın sınırı" aşılırsa neler olabilir?

Bu tür söylemlerden vazgeçmezsek başımıza çok ciddi belalar açacağı. Kutuplaşmayı derin[illegible] lar hem de birbirlerine sürekli silah çekiyorlar. Bu nedir şimdi hakikaten? Barış mı düello mu? Çözüm sürecindeyseek somut adım çağrısı yapmak gerekmez mi? Bu oluştan vazgeçmezsek ne Kürtler ne de Türkiye için bir sonuç elde edemez. Bunca çaba emek pirovokatörlerin kazanması ya da yeni bir derin devlete alan açmak için mi?

Rojava'ya karşı, MİT'in -Barzani eliyle- Irak'ta Kürdistan kurduğu düşüncesine katılıyor musunuz? MİT'in bölgede nasıl bir müdahalesi olabilir?

Irak Kürdistan'ındaki Barzani güçleriyle Kuzey Suriye'de Kürt bölgesinde hâkimiyet kuran ve PKK ile yakın ilişkileri olan PYD gerginlik olduğu dönemde yani Kobaki gündeme gelmeden önce PYD'den Salih Müslim MİT'in kendileri de dahil kimseyle görüşmediğini iddia etti. Hatta MİT bizimle görüşsün de dedi. Barzani Türkiye ile defalarca temasta bulundu. Ama son birkaç ay içerisinde bütün bu bilgileri tepetaklak edecek gelişmeler yaşandı. Dolayısıyla son gelişmeler karşısında MİT'in bundaki rolünün artık çok belirleyici olmadığını düşünüyorum.

Derin Devlet tasfiye edildi mi? Tasfiye edildiyse bugün söz edilen ne?

Derin Devlet'in kendisi tasfiye edilmedi, aksine bizzat derin devlet kendi içindeki bir grubu tasfiye etti. Derin devlet eskisi gibi 'devletin' ideolojik duruşuna göre değil, mevcut 'iktidarın' ideolojik duruşuna göre şekil alan, tehdit algılamaların değişikçe, aktörlerin ve mağdurların değişen bir yapı olarak varlığını sürdürüyor. Dolayısıyla devletçi olarak nitelendirdiğimiz tehdit algılamasının içerisine alanlar tasfiye edildi. Aralarında ciddi hesaplaşmalar ve kopmalar yaşandı.

"Paralel Yapı"nın istihbarat içerisindeki gücü, etkisi nedir?

AKP sistemin entegre olan, devletçi refleksleriyle karşı bir duruş sergilediğinde, bürokraside cemaatten tasfiyeler olacaktır diyor da. Cemaat iktidar üzerindeki denetimini ve hâkimiyetini kaybetmiş olsa da istihbarat içerisindeki etkinliğini hâlâ kaybetmemiş olabilir.

Bu ay içerisinde Emekli Albay Arif Doğan Sıdıkı. Kimdi Arif Doğan, nasıl bilindik kendisini?

Ergenekon davasında gün ışığına çıkmadık karanlıkta kalan birçok cinayette ancak "JİTEM'i ben kurdum" diyen Arif Doğan'ın Beykoz'daki evinde yapılan aramada dokuz çuval belge soruşturma kapsamında ele geçirildiği halde bu belgeler 'devlet sırrı' gerekçesi ile kamuoyu ile paylaşılmadı. Bu nedenle bu soruyu bunu devlet sırrı sayanlara sormak lazım. Hamalde iyi biliyorlar ki hukuku adalet tesis etmek için değil, öç almak için birbirlerine karşı kullanmaktan öteye görmediler.

Yeniden darbe olasılığından söz ediliyor artık. Kastedilen nedir? Ordu içerisinde darbe yapabilecek bir mekanizma ya da buna elverişli bir ağdan söz edilebilir mi?

Türkiye demokratikleşme sürecini tamamlamadığı, hukuk devleti olmadığı sürece de bunu tartışmaya devam edecektir. Bugün artık darbe tehlikesi bile kendi içinde ayrışıyor. Bunun kimin darbesi olacağı çok önemli. Evet, darbecilik, darbeye teşebbüs etmek çok ciddi bir suç haline getirildi ama mesele burada kimin darbe yapıp yapmayacağı meselesine dönüş[illegible]. Yani bana göre bu tehlike hâlâ var. Şimdiki hepimiz aynı otobüsün içerisindeyiz ama hiç kimse bu otobüsün nereye doğru yol aldığını şimdilik bilmiyor. En tehlikelisi de bu sanırım. *

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Will ile cinayet şirketi kuruyoruz!

Willi de kim? Benim çok iyi bir arkadaşım. Avusturyalı. Kız arkadaşı Türk. Sık sık görüşürüz. Grubumuz ne kadar kalabalık olursa olsun Willi mutlaka bana yakın bir yere oturmak [illegible] Çoğunluğu kadın olan diğerlerinin konuşmalarına hiç karışmaz, kendi aramızda sohbet ederiz. Dünya ekonomisine çok yoğun ilgisi vardır. Çok okur, kültürlü bir arkadaştır sağ olsun. Kafası iyi çalışır. Sağduyuludur. Hatasız bir duygu yoğunluğu vardır. Toplumsal ağlamı bir kişi olduğunu ona ilk konuştuğum, unutmadan.

Geçenlerde gene bir araya geldik, karşı karşıya oturduk, uzun mesafeler bir uzuma. Diğerleri kendileriyle konuşmaya başladılar, biz ise [illegible] hangi konuyu açacağımızı düşünürdük, içeceklerimizi [illegible] bir garsonu fırlatarak [illegible] Barın ötesinde bekliyordu.

"Ne var Will?" dedim. "Ne diye öyle gözünü bana dikmiş?"

"Sana çok önemli bir konu açacağım" dedi. Biraz gerildim. Bugüne kadar konuya böyle girdiğine tanık olmamıştım.

"Aç o zaman," dedim.

"Ek emekli maaşı veren şirketler hakkında ne biliyorsun?" diye sordu. Bardağına baktım. Daha yarılanmamıştı bile. Benim bu gibi konulara ilgi duymadığımı biliyor olmalıydı.

"Herkesin bildiğini işte," dedim. "Her ay para ödüyorsun, emekli olduğunda da ek bir para veriyorlar sana."

"Tüm bildiğin bu kadar mı?"

Bir an kendimi yoruldum, bıktığımı hissettim. "Evet," dedim. "Bu kadar."

"Bu şirketlerin emeklilere yılarca ek ödemeler yapmaya meraklı olduklarını fakat sahtekârlığın farkında. Yoksa, sen, bu adamların hayır kurumu olduğunu mu düşünüyorsun?" diye sordu bu kez.

"Hiç," dedim, "Bu herifler tabii ki hayır kurumu işletmiyorlar. Bizliğin kafasına büyük kampanyalar açıyorlar, bir sürü insan gelip onlarla anlaşma yapıyor ve her ay belirli bir para ödüyor, sonra da sırası geldiğinde bu paradan ek emeklilik dediklerini ödemeleri yapıyorlar. Para kazanmacalar bu iş yapmadan harfiyle."

"Kampanyaların başlangıç tarihlerini anımsıyor musun?" diye sordu bu kez.

"Hayır."

"Dinle o zaman. Çok kısa bir zaman içinde bu şirketler topluca çok sayıda insana ödeme yapmaya başlayacaklar," dedi.

"Eee, ne yapayım, ödesinler o zaman!"

"Ödeyemeyecekler işte. Yok o kadar paraları," dedi.

"Akşam akşam beni zorlama. Bulurlar bir yerden, öderler. Yeni kampanya açarlar, yeni insanlarla anlaşmalar yaparlar, onlardan paralar alırlar, öderler," dedim, "Buna da ben mi kafa yoracağım?"

Öne doğru eğildi, sağ elinin işaret parmağını kendisine doğru oynatarak beni de ona doğru yaklaşmaya yönelttı, kimsenin duyamayacağı kadar alçak bir sesle, "Geçen gün çok önemli adamlarla bir araydım," dedi. Sözünü masaya gömdü, kimsenin bizimle ilgilenmediğine emin olunca da, "Hepsi bu iş yapıyorlu adamlarım. Böyle çapılı işçilerim. En geç altı ay içinde patlayacaklar," diye fısıldadı.

"Patlasınlar, beter olsunlar," dedim, "Bana mı sattılar bu bokları ya [illegible]? Ölüm ölüm nasıl [illegible] bu. Becerememeyorlar [illegible] bizim [illegible] değil miyim?"

"Konu o kadar basit değil."

Kısa çek dediğimdi. Ben de yavaş yavaş fısıldamaya başlayacaktım.

"Karmaşık falan değil. İlle batmak istemiyorlarsa anlaşırlar hükümetle, zararlarını gene biz öderiz Willi" dedim, "Bana bu saatte kapitalizmin nasıl bir nane olduğunu anlattırma, sanki bilmiyorsun!" Sabrımı bilerek mi zorluyordu acaba...

"Adam başı 10 bin Avro ödemeye hazırlar," dedi.

"Ek emeklilik alacaklar 10 bin Avroya razı olmazlar ki," dedim, "Herifler kim bilir kaç para yatırmışlar, bu parayı alıp ölsünler mi?"

Willi sağ elini avucu bana bakacak şekilde havaya kaldırdı, "şak" yapmamı bekliyordu. Tabiatıyla sağ avucuna uzunlar gelmedim. Gülümsedi. "Senin en çok bu özelliğini seviyorum," dedi. "Hemen konunun en önemli yanına geliveriyorsun." Gözüm bardağına gitti. Birası bitmişti. Bir bardak daha ısmarlamak olmadı. Sevgiyle kısa bir fısıltı daha ısmarladı, içimden kendime sabır dileydim. Willi gülümsemeye devam ediyordu.

"Adam başı 10 bin Avro verecekler," diye yineledi.

"Söylediğin bunu."

"Öyle değil," dedi. "Emeklilere ödüyorlar 10 bin Avro verecekler."

Gözlerinin ta içine dikkatle baktım. Artık gülümsemiyordu. Dikkatle dediklerimi kemirdi. Bu kez bana, masanın geri kalanına dikkatle göz gezdirdim, bunlar ilgilenmiyorlar mı diye, yetmedim, yan masalarda oturanlar ve servisçilerin farkına. Konuşmalarımızı hiç kimse kulak kabartmamıştı.

"Nasıl yani, adam mı öldürüyoruz?" diye fısıldadım.

"Adam, kadın, ne olursa," diye yanıtladı, "Cinsiyetin bir önemi yok."

"Nerler için, birimlerinin geri kalanında işe girmeyiz," dedim, "Yakardan bile."

Oğlum ve arkaşı bakışlarla sürtü yürümü, yani gelen birasından ikinci büyük bir yudum aldı.

"Adamlar çok güçlü. Hiç merak etme, bize bir şey olmaz. Hele de senin bildiğine, kimse bize bir şey yapamaz," dedi.

"Tavla mı?"

"Neden konuyu sana açtığımı anlamadın mı? Sen ayrıntılara o kadar meraklısın ki, kimse bize ulaşamaz."

"Hatasız kul olmaz," diye mırıldandım. Bunun bir şarkı sözü olduğunu Willi bilmiyordu tabii ki. "Bir yanlış yaparsak, enseleniriz," dedim. Yutkundum, şekersiz limonatamı bir yudumda bitirdim, ekledim: "Teker teker emekli mi öldüreceğiz, sonu gelmez ki bu işin..."

Willi bir sigara yaktı, dumanların arasından bana bakıyor, söyleyeceklerini sıraya koyuyor gibiydi. Çok anlayışlı bir hali vardı.

"Ben her şeyi düşündüm. Tabii ki teker teker öldürmeyeceğiz. Gruplar halinde işlerini bitireceğiz," dedi.

"Katliam yani?"

"Olumsuz bir vurgu sezdim sözlerinde," dedi. Çok duyarlı bir insan olduğunu söylemiştim. Geçenlerde olumsuz bir vurgu mu yapmıştım? Bunu hiç sezmedim. Hele de Will'yi kırmak.

"Hayır," dedim, "Olumsuz değil ama, hani, yani, çok da olumlu sayılmaz bu iş değil mi? Sonuçta insanları kötü halinde öldürmekten söz ediyoruz."

"Başka türlü yapamayız ki," diye başladı, "Biz konuştuk bu işi para, çok para için yapacağız ama, konu tabii ki sadece para değil, sende, yapacağımız iş için sosyal yanıtlar konusunda henüz bir yeşil ışığımız yoktu," dedi. Geçenlerde duyarlı bir insana, insanları öldürmenin sosyal yanıtları hakkında kafa bir fikrimiz yok."

"Anlıyorum. Bir kere, bu işten ek emeklilik gördüleri kazançlı çıkacak, değil mi?" dedi. Haklıydı.

"Evet," dedim.

"Sonra, devlet, yani emeklilik kurumu, ölenlere bir daha emekli maaşı ödemeyeceği için, memnun olmayacak mı?" Bunda da haklıydı.

"Evet," dedim.

"Emekliliği çok uzak olanlar, emeklilerin azalmasından yarar sağlamayacaklar mı? Kendi emeklililklerini güvencede görmeyecekler mi?" Gene haklıydı.

"Evet," dedim.

"Emeklilere, yaşlılara hizmet veren kurumlar, hastaneler, bakımevleri, evlere yardımcı bakıcı gönderen kuruluşlar bu işten yarar sağlamayacaklar mı?" Willi hep haklı olmak zorunda mıydı?

"Evet," dedim. Kuşkularım dağılmaya başlamıştı.

"Son olarak," dedi, "Emeklilerin kendileri, sürünmekten, bir takım odalara sığıştırılıp tombala oynamaya zorlanmaktan kurtuldukları için şanslı sayılmayacaklar mı?" İşte burada gerçekten çok çok haklıydı.

"Evet, artık bir sorun var. Peraşı, yani adam başı 10 bin Avro'yu, aşıktan mı alacağız?"

"Hayır," dedi, "Sonsuz kuracağız. Senin ortak olacağız. Yarı yarıya."

"Yarı yarıya?"

"Evet," deme sırası bu kez ona gelmişti. Çok heyecanlanmıştım. Kazanacağımız parayla yapacağımız işleri düşünmekten başıma ağrı girdi gire-[illegible]

"Düşünmem lazım," diyerek tuvalete gittim. İşimi görürken, yanıma bir adam geldi. Dikkatle pantolonunun önünü açtı, ayaklarını iyice yerleştirdi, derin bir soluk verdi ve işemeye başladı. Hafifçe yan dönüp yüzüne baktım. O da bana döndü. Gri yeşil gözleri insanın içini acıtacak denli soğuktu. Bu adam her şeyi yapabilirdi. Ayrıca da o kadar titiz bir insandı ki, eğer Willi bu adamı görürse işi kesin ona önerirdi. Yüzde 50! Buna izin veremezdim. Adamı oracıkta, hemencecik... Başını fayanslara vura vura... Yok, olmazdı. Hazırlıksız olmazdı bu iş. Vazgeçtim. Hemen masaya geri döndüm, önce göz kapaklarımı aynı anda kapatarak olumlu bir işaret verdim, ardından da sözel olarak, "Tamam Willi," dedim, "Anlaştık!"

"Düşünme sürenin uzun olmamasına çok sevindim," dedi. Sözünün iki hatta daha çok ve aşırı tehlikeli anlamlara çekilebileceğinden tedirginlik duymuyordu. Duyarlı bir insandı. Bir şekersiz limonata daha ısmarladım. Huzurluydum. Geleceğe umutla bakıyordum artık.

Zaman-Uzam sorununa çok sesli kuantum dokunuşu

Doktorum Ergin Yıldızoğlu'nun yeni kitabı bir roman, 5280. okuyucuya ürettiğinde tanıklık ettiğim onunla söyleyecoğim bir yazı. Bir yazar eğer adı Ergin Yıldızoğlu'ysa ve gerçekten kaleyerini üzerinde romana tırmanma, büyük sorunlarla doğum sancılarıyla karşı karşıya demektir, yundan. Edebiyatçı tanımının, duygularının ürünü, ne benden ne dışarıdan bütün vermesinin sürmesi zorunda kalacağı için kendini, ve en acımasız eleştirmenin aynı bedende bağlığından ötürü, ve de, yazdan gayet iyi bildiği için bir "hayır"ın ya da "evet"ten önemsiz.

Zaman-uzam konusu, bilişsel yazarın sorunudur da aynı zamanda ama, Ergin Yıldızoğlu'nun nice aşamanın bu sorunu sanki, tanıtlarda sanki çok sanki, "nasıl" ama "yakalanamayan", "ilişkilemeyen" kuantum dokunuşun ancağıyla yakalanması, kanımca, çok basur "ilk"ledim benim düşünüyor ve gelişen bilginin, duyguyuyla tahakkum gücünün romana damıtılması ilanetlerinin ile "sen"ten ancak gelmeyi fark kalıyorlar. Bu benim çok çok önemli, özellikle edebiyatla uğraşta bir yazarın vermeyi düşünen gençler. 5280'den bıkıcı sunaklar, bir başka deyişle yeni yeni bir "alet çantası" sağlayabilirler, tabanlama ve bu sorku uğraşa girişi vermişlerse...

Bu fedakârlarını açmaya, informatikle karıştırmaya çalışacağım. Ama önce doğum.

5280, Yıldızoğlu'nun ile romanının ve bir dönemin, kendi tarihinin adı. 1962-1980 arasını genel olarak kapsadığından. "Dağınıklıktan bazı anıları hiç unutmuyorum ve onlara dağılmaceğim bir yapı kurmayı amaçlıyorum, Ayrıca, bilincime çıkarmadığım, yaşadığımı 'bilmediğim' anılarım ortaya dökülmeye başlıyor çalışırken, onlar da değerlendirmenin yollarını arıyorlar," diyordu 5280'in üretim sürecinde. Bunlar, Ergin Yıldızoğlu diyordu. 5280'i okurken izleyenler, romanı elerine aldıklarında, Yıldızoğlu'nun kim olduğunu, ne daha [illegible] edebi yorumlarının 150 sayfanın sonunda kaybetmeye başlayacaklar. Uyarıyım: 5280'den sonra, Yıldızoğlu'nun daha önce yayımlanmış yapıtlarına -kurgusal olmayan çalışmalar ve şiirler- yönelebilirler ay bu çok da bir olur ayrıca.

Bir gökdelen, bir deniz-ovun, bir gemin, bir öğrencine, bir devamonun, bir yerçekimin belirli bir a. an'daki durumunu, o an'daki düşüncelerini, duygularını bağlıdan bakarak ya da bakmaya çalışarak değil, o günü yaşayarak, o an'daki birikim-bilgi-duygularının duyuşuyla anlamakla mı cesaretli ve gücünü, ses in, çokseslilik kat almasından büyüyü -nasıl, ilgilenenler kuantum kokusu aktar, değil mi?- idamak, ancağın kuantum zeminin zenginleşmek isteyenler için 5280.

Tadımlık, bir kapıyı, bir sondan:

"Beş karınca masanın keten taklidi yapan plastik [illegible]

üzerinde tek sıra, kararlı adımlarla ilerliyorlar. Beşi de birbirine

benziyor. Bunlar izci karıncalar önde giden, önde gidiyor ama

liderleri değil. Bu yürüyüş kolu tek bir organik [illegible]..."

"Kim, ne diye sormadım bile. Aramızda telepa[illegible]

Biliyor musunuz? Böyle kitle eylemlerinde, [illegible]

[illegible]

[illegible]

*[

Bingöl olayında masadaki üç şüpheli

Tarih: 9 Ekim.

Yer Bingöl çarşı merkezi ve saat 21:00 civarı.

Bingöl Emniyet müdürü, Emniyet müdür yardımcısı ve bir polis aminin kurşunlandığı akşam.

Yüzü maskeli en sıkıntılı bir kişi, çarşı merkezinde çok yakın bir yerde kurşun yağdırıyor devletin güvenliğine.

Olay sonrası Emniyet Müdürü **Atalay Ürker** ağır yaralanıyor. Emniyet Müdür yardımcısı **Asif Şahin** ile Komiser Hüseyin Hülüşoğlu hayatını kaybediyor.

Peki! Bunu kim ya da kimler yapmış olabilir?

PKK?

Derin devlet?

Paralel?

Siyaset ve medya dünyası için, ilk akla gelen olağan şüpheli: PKK olduğu için suçlusu bulmak çok da zor olmuyor!

Emniyetini koruyamayan, bunun istihbaratını alamayan devlet;

4 dakikada 4 kişyi anında bulup "cezalandırmış", bölgece kan davasına mıdıyla karşılık vermişti.

Devlet güçlüydü.

Devlet büyükü.

Suçluları hemen bulup cezalandırmıştı.

Eğer o akşam "suçlular" bulunmasaydı hükümdarlıkmalar, gücü muhtelif çıkılar devletin bekasını sarsabilirdi!

Onun nedenle tez elden kurban gerekiyordu ve anında bulundu.

Peki, durum gerçekten böyle miydi?

Olay yapan grup ile Bingöl-Genç yolunda "cezalandırılan" grubun aynı olmadığına dair güçlü şüpheler var.

Şüphelere sırayla bakalım.

❶ Olayın olduğu yer Bingöl merkez: - Saat: 9:15.

İkinci grubun "cezalandırıldığı" yer ise Bingöl Genç İçesu yakınları: Saat: 22:30

Normal zamanda bu yol 20 dakikalık bir sürede kat ediliyor. Arada 1 saat 15 dakikalık bir fark var.

Bu kişiler 55 dakika nereleydi? (Suikastı yapan grup ile cezalandırılan grup aynıysa şayet).

❷ Böyle bir suikastı yapan kişinin kaçması için en iyi kullanacağı yol; Genç -Diyarbakır yoludur.

Çünkü en büyük önlemler burada alınır. Bu önemli suikastı yapanların bu basit detay hususta katmanaları anlaşılır değil.

❸ Olay yeri incelemesi sonuçlarına göre iki olayda ateş eden silahların balistik sonuçları eşleşmiyor.

❹ İkinci araçta "cezalandırılan" biri 15 yaşında bir çocuk, 5 ay önce İngiltere kaçmış. PKK böyle önemli bir olay için 15 yaşındaki bir çocuğu asla görevlendirmez.

❺ Bu çocuk gerillanın üzerinde galver ve otorite var. Suikastta giden biri böyle giyinir mi?

❻ Olayı yapan kişi yüzü maskeli ve kimlenmiş bir araçla yapıyor. PKK bu tür olaylarda asla yüz maskelenmez ve araç kiralamaz.

Şunu da biliyoruz ki, PKK yıllar önce Bingöl'de gerçekleştirdiği canlı bomba eylemlerde 3 sivilin ölümü olayını bile kabul etmiş ve özür dilemişti.

❼ Olay sonrası göz altına alınan [illegible] **Kılıçgedik**, ikinci arabada cezalandırılan [illegible] PKK gerillası olduğunu ve bunları

kayladere'den alıp Lice'ye bırakmak için yola çıktıklarını beyan ediyor. Emniyet müdürüne yapılan saldırıyı çok sonra duyduklarını dile getiriyor.

❽ Ali Kılıçgedik, BDP'de aktif ve telefonu dinlenen biri. Bu şahıs Genç güzergahından yol alacağı istihbaratı telefon dinlemesiyle kaptanmış. Emniyet müdürünü vuran şahıs bu akşı aynı net. Bunu telefon dinlemesiyle tespit edilip Bingöl dışarısına nasıl açıklayacağız?

❾ Emniyet açıklamasında, olay yeri mühürlenmesi ve iş yeri kamera kayıtlarında net bir görüntünün olmadığını, faillerin net anlaşılmadığını söylüyor. Olay yerinde 10'dan fazla ve farklı açılardan görüntü alan kamerasının olduğu bir yerde, bu açıklama şüpheleri daha da artırıyor.

Bu şüphelerimiz, suikastı yapan grup ile genç yolunda "cezalandırılan" grubun farklı olduğu kanaatini güçlendiriyor.

Cevabı beklenen bu sorular bir kenarda dursun.

Peki PKK böyle bir olayı [illegible] PKK'lı grupla yapabilmiş olabilir mi?

Bu da çok zayıf görünüyor.

Çünkü,

PKK böyle sesi gelmeyen bir olayı yapmışsa, bunu kabul edip, vermek istediği mesajı güçlü bir şekilde dışarıya vermesi gerekirdi. Ancak PKK olayı kesinlikle kabul etmiyor. Red(?) edecediği bir eylemi neden yapsın? Sırf bir Emniyet müdürünü öldürmek PKK'ye ne sağlayabilir?

PKK bütün bu eylemleri hem merkez hem de yerel olarak reddediyor ve kabul etmiyor.

Hatta HDP'nin mağdu araştırması için teklif verdiğini de biliyoruz. Bu da dikkatlerden kaçmamalı.

Peki, PKK içindeki PKK'ye rağmen bu eylemi yapan bir grup olabilir mi?

Bu ihtimal de ciddiyetle incelenmeli.

Bingöl emniyet müdürüne yapılan suikast girişimi, Bingöl Karlıova'da 2 Hüda-Par [illegible]nin öldürülmesi, Hakkari Yüksekova'da 3 [illegible] gücünü askerin öldürülmesi, Diyarbakır Bağlar'daki antrenörün öldürülmesi olayları [illegible] olduğumuzu da gözden kaçırmamalı. Çünkü şunu biliyoruz ki Öcalan ve MIT arasında devam eden müzakere sürecinden rahatsız bir kesim de var örgüt içerisinde. Bu müzakereler sonucunda "Kürdistan" ideasından vazgeçilmiş olması, Kürt hareketinin Türkiyeleşmesine çabası ile HDP'ye dönüşmesi belki Kürt peyvendini rahatsız etmiş olabilir. O nedenle sürecin bozulması ve Bağımsız Kürdistan ideası için büyük bir halk savaşına dönüşmesi [illegible] sürecin tıkanıp sıkışmasına ve da bu [illegible] hesaplanmış olabilir.

'Paralel' Şüphesi

Bir de mevzunun bazı şüphelileri var tabi ki. Emniyetteki cemaat yapılanması hususu malum.

Bu kadar ciddi istihbarat [illegible] ne kadar tasarlanmasın [illegible] ve önemli bağlantılar gerekiyor ve bu [illegible] bir etki yapıyor.

Peki, diğer bir şüpheli [illegible] olabilir?

Paralel yapı. Emniyetteki [illegible] yerlerinin dağıtılmasını da bir [illegible] oluşturduğu algısı [illegible] olabilir.

"Polislerimiz [illegible] bekletmedi ve bak ne oldu" mesajını [illegible] çözmek istemiş olabilirler.

Ya da

[illegible] AKP [illegible] ve Boyunca PKK [illegible] ve bu [illegible] Bingöl'ün [illegible] bırakmamak [illegible] bütün [illegible] [illegible]

[illegible] Ekim olaylarında kamran [illegible] olmak [illegible] Emniyet müdürünün [illegible] yaşayan bunu yük [illegible] kimlerin [illegible] emniyet içerisinde bazı yapıların [illegible] yok [illegible] durumda ise ilk akla gelen Paralel Yapı olur.

Derin Devlet bize tekrar el salıyor olabilir mi?

[illegible]

90'larda devlete karşı [illegible] yapan, 8.16'lık yerinde, "yeni ve derin" bir yapı hortlatılmak istenmiş olabilir.

"Hak canımı ondan ezikdir kaldı" denilebilir, ancak şunu unutmamak gerekiyor ki devletlerin karakteri değişmiyor.

Dün "devletin bekası" için kanlı kaldı mı mağnu görenler,

90'larda devlet için kurşun atan onbaşılar şerefsizlerdiler.

bugün devletin menfaati için neden yeni tezgahlar kurmasın ki?

Ne-ce olsa "milletin" menfaati söz konusu olduğunda 3-5 kişinin hesabı yapılmaz.

JİTEM gider yerı bir JİTEM gelir çünkü devlet boşluk kabul etmez.

Bir derin gider yeni bir derinin gelmesi farz olur.

Devlet veya derin devlet bu olayla bir taşla bir kaç kuş vurmak istemiş olabilir.

Örneğin, "Paralel yapı"nın tasfiye edilmesi meselesi amaçlardan biri olabilir.

Paralel yapı ile mücadelede çok fazla tuzaklanan AKP, bu durumu Obama ile görüştüğü Gülen'in ladesini istediğini biliyoruz.

Obama belge ve bilgi istemişti.

Erdoğan da bu belge ve bilgileri göndermeye söz vermişti.

Tabi ki öyle kuru belge [illegible] Gülen'in ladesi için "temiz olduğu" suçlamaları şart.

İ[illegible] tabii Bingöl olayı paralel [illegible] kalmıştı. Paralel Yapı'nın silahla bir terör örgütü olduğu tanımlanması çok kolay olacak ve böylece Gülen'in Amerika'dan ladesi bir [illegible]

Bu minvalde AKP kanalı A haber, [illegible] tam [illegible] bu yol[illegible]dan yıkılıyorlar [illegible] sürdü: **"Bingöl olayında paralel şüphesi"** başlıklı 3 ayrı haber programı yapmış [illegible] hedef göstermişti. Bu tabiri kullanmıştı.

Gelelim konu kuşa.

AKP'nin [illegible] ve [illegible] 12 Eylül [illegible] [illegible]

[illegible]

Özetle:

Masada üç şüpheli var:

PKK - Paralel Yapı - Derin Devlet.

Şüpheli kim olursa olsun "[illegible] ettiği kesin.

Faillerin gerçekten kim olduğu merak ediliyor. HDP'nin konu ile ilgili kendiğ [illegible] soruşturma tekrarlanı [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

Kılıç [illegible] bu konuşmasına [illegible] [illegible]

[illegible] devleti kurağı gerçekte [illegible] [illegible]

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Ayşe Özer

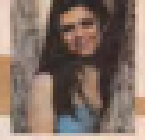

'CHP illegal bir yapılanmadır'

'Karşımızda idealler uğruna ölümü göze almış insanlar yok!'

Anadolu ve Rumeli Müdafaa-ı Hukuk Cemiyeti'nin devamı olarak CHP, illegal bir yapılanma olarak doğmuş. Bizim güç aldığımız yer orası. Padişahın ölüm fermanlarını boynuna asıp yola çıkan insanların takipçisi olduğunu iddia edenler için umut bitmez. Ne olursa olsun bitmez.

İstiklal Marşı'nda bahsi geçen "son ocak" budur tam manasıyla. CHP'nin ruhu da o anlama gelir. CHP ruhu son ocaktır. İşte biz, her birimiz, en son ocak olduğumuzu kabul edersek o zaman tüm Türkiye'yi yeniden inşa edebiliriz. Fikri olarak da inşa edebiliriz. AKP zulmünden de böyle kurtulabiliriz. Toksa ben, AKP'den aldığı oy bağlamında korkulması gerektiğine inanmıyorum. Karşımızda birleşik bir cephe yok. Karşımızda idealler uğruna ölümü göze almış insanlar yok!

'Kaybedecek bir şeyimiz yok!'

Aynen Kurtuluş Savaşı'nda olduğu gibi, karşımızda İstanbul Hükümeti var. İktidarı elinde tutan ama gerçek bir muhalefetle karşılaştığında yıkılacak olan bir yapı var. Çünkü onlar inanmıyorlar. Onların kaybedecek çok şeyleri var. Oysa bizim kaybedecek bir şeyimiz yok.

"CHP halktan uzak" AKP'lilerin diline pelesenk olan bir iddia. Peki CHP'ye oy veren yaklaşık 12 milyon insan ne? Bunlar halk değil mi? Bunu bize biri tanımlasın. 100 bin oy alan parti halka uzak olmuyor da CHP mi oluyor?

Kerhen oy verildiği düşünüyor musunuz CHP'ye, diye sordunuz. AKP'ye de kerhen oy veriliyor. Siyasi hayatta hiçbir zaman militan seçmenlerle gidişata bakarak oy veren seçmenlerin kararlıkları aynı olmaz. Bunu beklemezsiniz. Zoraki oy vermek de bir eylem biçimidir. Bütün olumsuzluklara rağmen gidip oy veriyorsa hala orada bir umut görüyor demektir. Yani bugün herkes Tayyip Erdoğan'a hayran olduğu için mi oy veriyor? Halk, Erdoğan'ın saat başına en az beş kez kendini yalanladığını görmüyor mu? Ama alternatifiniz yoksa bazen gözlerinizi kapatabilirsiniz. Bu normal bir insanı devranış olabilir.

'Elinde bir mavzer'le İşgale direnenlerin devrimidir CHP'

CHP, bütün bu koşullara rağmen ayakta durabildiği için başarıdır ama potansiyelini kullanamadığı için çok başarısızdır. Sadece anacım direksiyonunda diye bir insanı biz niye başarılı, niye kutsal biri olarak görelim ki? Bu düzen bizi öyle bir hale getirdi ki başarıyı bile kendi kriterlerine göre tanımladı.

Bugün, Nagehan Alçı başarılı mı? Gazetede yazıyor, TV'de program yapıyor, gördüğümüz kadarıyla da yeterince geline de sahip. Siz onu başarılı olarak görüyor musunuz? Peki işten atılan gazeteciler başarısız mı? Bu ülkemizde onuruyla çalışan, çocuklarına [illegible] gösteren AKP'nin tanımlarına göre [illegible] olacak, üç kağıtçı başarılı mı olacak? Sınavlarda şifrelere ulaşıp sınav geçen, makam-mevki sahibi olan öğrenci başarılı da şifrelere rağmen sınav kazanan çocuk başarısız mı? CHP'nin içinde bulunduğumuz durumda sizler ve bizler kadar sorumluluğu var. Bizim beklentimiz tabii daha fazla. Daha fazla şey yapmak. Sistemi değiştirmek CHP'ye düşer. CHP, devrimci bir gelenektir temelinde. Elinde bir mavzerle İşgale direnenlerin devrimidir CHP.

'Gerekirse illegal'e geçtir'

İllegale mi geçelim? Gerekirse evet. Demokrasi yok ediliyorsa, faşizm kendini gösteriyorsa, yaşama hakkınız elinizden alınıyorsa, aldığınız nefes bile size çok görülüyorsa direnmek haktır. Direnmek için insan olmak yeter sebepdir.

CHP, sosyal öfkeyi örgütleyebilir. Biz bunu zaten 29 Ekim'de ve Haziran Direnişi'nde gördük. Ama her ikisinden sonra sistemin ne kadar güçlü olduğunu da gördük. CHP, sosyal öfkeyi örgütleyebilir ancak yaşananlardan ders çıkarmak kaydıyla. En az iktidar kadar inatçı olmak ve mücadele etmek kaydıyla. Aksi halde başarılı olunamaz.

'Gezi, halkın ölümü göze alabileceğini göstermiştir'

CHP tabanı Haziran Direnişi'ne yeterince sahip çıktı. Ama öndersiz hareketler bir süre sonra etkisini kaybedebilir. Sonsuza kadar süren sokak eylemlerinin olması elbette beklenemez. Burada sadece sonuçla ilgilenmemek lazım, daha önemli bir şey var. 80'den sonra ilk kez bu kadar coşkulu, bu kadar kararlı, bu kadar inatçı bir gösteriyle, toplumsal kalkışmayla karşı karşıya kaldık. Yani bu devrimle sonuçlanmadı, hükümet gitmedi diye başarısız olarak değerlendirilebilir mi? Hayır. Haziran Direnişi önemli bir bayrak gösterme, "ben de varım" deme eylemidir. Gezi, başarıdır. Gezi, Tayyip Erdoğanın sonunun gelebileceğini göstermiştir. Gezi, bu ülke halkının her türlü baskıya, zulme rağmen ölümü göze alabileceğini göstermiştir. Bu potansiyeli vardır. Bizim anlatacağımız hikâye de budur zaten. Gezinin ne olmadığını AKP anlatabilir. Ama bizlerin görevi Gezi'nin, Haziran Direnişi'nin ne olduğunu ısrarla anlatmaya, yakın tarihin bile değiştirilmesine karşı çıkmaya devam etmektir. İnsan onurunu korumanın temel koşulu da budur. Yalanlara karşı gerçeği savunmak...

'AKP, dilini sertleştirdikçe büyük bir kin besleyen bir nesil yetişiyor'

AKP, her kanaldan CHP'ye ve CHP'lilere tecrit uygulamak istiyor. İktidar kendi gücünün farkında olduğu için herkese ayar vermeye çalışıyor. Fakat ne kadar baskı altına alınırsa alınsın kitleler bir yerde isyan eder. Bütün şartlanmışlıklararağmen kendine gelir. Bunun için güçlü bir şok etkisi yeterlidir.

Bunu, Gezi'de, 29 Ekim'de o barikatları [illegible] insanlar [illegible] yıkamamasının [illegible] Dünyada toplumun yüzde 25'ini ötekileştirerek düşmanlaştırarak var olabilen bir yapı olamaz. AKP'nin dili kendini yıkmaya mahkûmdur. Var olmak için ötekileştirmeye mahkûm olan ama ötekileştirdiği için yok olmaası kaçınılmazlaşan bir yapı var karşımızda. AKP, dilini sertleştirdikçe karşı tarafta kendisine daha büyük bir kin besleyen bir nesil yetişiyor. İşte göz ardı ettikleri bu. Bu sayılardan bağımsız bir şey... AKP de kendi sonunu böyle hazırlıyor. İşsiz bıraktığı genç ona kinle yaklaşıyor. Rocky ile siyahi boksörün dövüşündeki gibidir. Vahşiliğini kaybeden, zevke sefaya ulaşan kavgayı kaybeder. AKP ve kadroları o ne olduum delisi olan, böbürlenen boksöre benziyor.

'Şok, dalga dalga tüm ülkeyi kaplayacak'

Onların ötekileştirdiği kişiler yani sokaktaki insanlar. Sen ben, üniversite sınavında haksızlığa uğradığını düşünen 17 yaşındaki çocuk, okurken AKP'li olmadığı için burs alamadığına inanan, mezun olduğunda mülakatta kesten elenen çocuk... Siz onların isimlerini bilmeyebilirsiniz. Ama onların nefretleri herkese kendini gösterecek. O gün geldiğinde bugüne kadar söylenen bütün lafların nasıl ters yüz olduğunu da göreceksiniz. O gün, RTE'nin iyi bir hatip değil, halkını aşağılayan bir hanç olduğunu göreceksiniz. AKP söylemlerinin nasıl sahtalar zinciri olduğunu, bugün adının önünde koca koca unvanlar olan insanların nasıl yerle bir olduğunu göreceksiniz. Şok, böyle ortaya çıkacak ve dalga dalga tüm ülkeyi kaplayacak.

'Hitler'i de milyonlarca kişi alkışlıyordu'

Siyaset yapan insanlar için özde bir tek referans verdim. O da tarihin yargıçlığıdır. Herhangi bir anda toplumun bir kısmı size karşı olabilir. En yakınınızdaki insanlar bile yanlış yaptığınızı söyleyebilir. Ama siz vicdanınızda baş başa kalduğunuzda şunu sormalısınız: Tarih beni nasıl yargılayacak? Yani Berkin Elvan'ın ailesi yuhalasalarken siz onlara karşı çıktığınızda AKP'liler size kötü gözle bakabilir. Ama bundan 20 yıl sonra ona karşı duranlar onurla anılacak. Tayyip Erdoğan'ı alkışlayanlar da alçaklıkla suçlanacaklar. Hitler'i de milyonlarca kişi alkışlıyordu. Ama tarih hükmünü verdiğinde onu alkışlayanlar vicdanlarda mahkûm oldular. Bugün onlara Nazi diyenler suçu ötekilerden almaya çalışıyorlar. Almanı milletinin bir parçasıydılar onlar. Ama o utançtan kurtulmak [illegible] bir cenaze yaratıyorlar. Nereden [illegible] sayıları mı farkıydı? Hayır. Almanı toplumun içinden çıktı onlar. Yarınlarda AKP'lilerin başına gelecek olan da

Tayfun Şahin, ODTÜ Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi mezunu bir siyasetçi... Atatürkçü Düşünce Topluluğu bünyesinde başlayan siyasal mücadelesini Cumhuriyet Halk Partisi içinde sürdürüyor. Cumhurbaşkanlığı seçimleri sonrasında toplanan CHP Kurultayı'nda Parti Meclisi Üyeliği'ne aday olan bu genç siyasetçi ile içeriden bir göz olarak CHP'yi nasıl gördüğümü, gençliğin siyasal mücadelesini konuştuk. AKP'nin kullandığı dilin ve politikalarının karşı tarafta büyük bir öfke ve kin biriktirmesine yol açtığını söyleyen Şahin "Aynen Kurtuluş Savaşı'nda olduğu gibi, karşımızda İstanbul Hükümeti var. İktidarı elinde tutan ama gerçek bir muhalefetle karşılaştığında yıkılacak olan bir yapı var." diyor.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Van'da bazı depremzedeler 3 yıldır çadırda yaşıyor...

Ermenek madeninde su basması sonucu mahsur kalan işçi Hüseyin Gültekin'in, kazadan birkaç gün sonra bebeği dünyaya geldi

budur. Yanılanlar bu coğrafyada yaşayan insanlar, bu iktidardan kendini soyutlamak için yeni bir tanım bulacak. Nazi gibi bir kavramla tanımlayacak AKP'yi. Böylece AKP'nin zehrinden kendilerini korumuş da olacaklar. Zaten tarih de Erdoğan'ı ve AKP'yi 1000 yıl yaşatmayacak. Belki 20 sene sonra kimse onları hatırlamayacak.

'Ata'ya ağlamıyorlar, yaşananlara isyan ediyorlar'

"Ata'ya şikâyet", "Atam bunlar bizim saçımızı çektiler!" demek değil. O bir meydan okuma, sisteme bir başkaldırıdır. Sürekli saldırı altında olan bir kitlenin oraya yönelmesidır önemli olan. Orada ne yaptığı önemli değil. Fişlenmeyi göze alarak yürüyor! İnsanlar oraya gidip Ata'ya ağlamıyorlar, yaşananlara isyan ediyorlar. Ebulfeyz Elçibey'in ziyaretine bakın. O da Ata'nın huzurunda ağlıyor. "Ben milletime hizmet edemedim" diye ağlıyor. Verdiğ kavganın yetersizliğine ağlıyor. Bizim yaptığımız da odur. "Mustafa Kemal'in askeriyiz" demenin bir yoludur o ziyaretler. Tabii o sloganda birlerinin sandığı gibi militarist bir söylem falan yok. Bu insanların söylediği kanarlık ifadesidir. Beni mücadele edeceğim, ben kaçı edersa ölümü göze alacağım demektir. Ama bu söylemi birileri alır ve bunun asker sevgisi olduğunu söyler, darbeci zihniyet olarak anlatır. Zaten anlatmazlarsa yapmak lazım bunu. [illegible] yükse kendi evlatlarına mı sahip çıkacak. Merakla beklenen cevap budur.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

mesudata@gmail.com Mesud Ata

yeni Human

Kobane sınırında!

Mesud Ata, Suruç'taki mülteci kamplarına ve Kobane sınırına gitti. IŞİD'in elinden kurtulan Kobane halkıyla ve silahlı YPG savaşçılarıyla görüştü...

Tel örgülerin, bombaların kıyısında

Mesud Ata, Suruç'taki mülteci kamplarına ve Kobane sınırına gitti. IŞİD'in elinden kurtulan Kobane halkıyla ve silahlı YPG savaşçılarıyla görüştü...

Rojava'nın Kobane kantonunda IŞİD ile YPG arasında yaklaşık 2 ay önce başlayan çatışmaları takip etmek ve 192 bin Kobaneli mültecinin durumunu yerinde görmek için yola çıkıyorum. Suruç girişinde, askerler tarafından korunan AFAD (Afet ve Acil Durum Yönetimi Başkanlığı) çadır kentini görüyorum. Merkezdeki Suruç Belediyesi'nin kurduğu mülteci kamptan güze çarpıyor hemen. Kobane merkezinin tamamına yakını boşaltılmış durumda. Boşaltılan köylerden gelmeye devam edenler var hala; vardığımız gün içinde de kamyonlarla Suruç'a girdiklerini öğreniyorum. Bazıların bir kısmı "topraklarımızı terk etmeyiz" diyerek kalmış Kobane'de. IŞİD gelince hepsini esir almış. Yaşlılarda bir şekilde elinden kurtulup kaçtık dağınıklarıyla sınıra kadar yürümüş.

Kent merkezinde hayat devam ediyor, kent meydanındaki Atatürk heykelinin dibinde oturan yaşlı adamlar, sınırın ötesinden gelen haberleri konuşuyorlar.

Kamplara doğru...

Suruç içinde birkaç saat geçirdikten sonra röportaj yapıp fotoğraf çekmek üzere kamplara doğru yola çıkıyorum. Araç bulabilmemiz ölümüz yapıyorum. Bir dip duruyor. Dipi süren Urfa AKP İl Başkanı çıkıyor. Kamplarını yerini bilmiyor tam olarak. Ben tarif ediyorum. Bayraq Kazıp önünde inıyorum.

Kamp görevlisi imamlar

Kamplardan biri AFAD'ın, diğeri Suruç Belediyesi'nin... AFAD'ın kriz merkezinde Kobanelilerin kayıtları yapılıyor, çadırlarda ihtiyacı olanlar alınıyor. Panoların bekledi yerin girişindeki iki görevliyle konuşuyorum. Biri imam. Diyanet AFAD merkezlerinde çalıştırılmak üzere imamları görevlendirmiş. Devlet gözetimindeki kampta YPG ile ilgili antropoloğunda yapıldığı söyleniyor. Kobane'de ölümlerin sorumlusunun YPG olduğunu söylemeler duyulmuş.

Suruç Belediyesi'nin kamplardan birine Kobaneli de kurulan hepsi Ağrmaslı'nın adı verilmiş. Bir diğer kampın adı Rên Mirxan; IŞİD'in Kobane'ye girmeye çalıştığı ile gün ilinde intihar eylemiyle 74 IŞİD elemanını havaya uçuran YPJ'nin (YPG'nin kadın birliği) bir kadın.

Kampta hayat

Kamp görevlilerinin önemli bir kısmı kadın. Çadırlarda kalan Kobaneliler de sorumluluk alıyor. Temizlik sorumlusu, güvenlik sorumlusu, eğitim sorumlusu gibi işlerini yapıyor. Sabah 7 gibi uyanıyor kamp görevlileri, kahvaltı yapıp akşam vaktine kadar kampın sorunlarıyla ilgileniyorlar. Kahvaltı Suruç Belediye'sinden geliyor, yemekler ise Kızılay'dan...

Bazı çadırlarda 2-3 aile bir arada kalıyor. Annler çadırın içini dağıtılmaya çalışıyorlar. Bazı kamplarda tabiatı tam okunmamış henüz; tuvalet, su, elektrik gibi sorunlar var. Belediyenin tahsis ettiği bir binada yıkanıyorlar, saat 8-14 arası kadınlar, saat 18-23 arası erkekler banyo yapıyor.

Gıda ve tıbbi malzeme sıkıntısı sürüyor. Gelen yardımlar kriz merkezlerinde, depolarda tutuluyor. Organizasyonda bazı sıkıntılar yaşanıyor bir grup gönüllüye ulaşmış gibi.

IŞİD korkusuyla uyuyamayan çocuklar

Kamplar çocuklar için şimdik yeni gün. Hiçbir şey umurlarında değilmiş gibi görünüyor. Bir kadın kızının depremde yıkıldığı evlerini tanıyor, bir köşede küçük kızlar kağıtlarla çalışıyor yıkıyor. Erkek çocuklar kamp dışında ki arazide futbol maçı yapıyorlar.

Bir grup çocuk Rojava, Kobane mangalan oluşuyor Tıp kendileri. Komisi ağlıyor "artık evlerimiz gidecek" diye. Bazı anne babalar geceleri uyumayan çocuklarını "Dayı (IŞİD) gelecek" diye korkutuyormuş. Bir anne oğlum çoktan korkuyor ben asla korkutmuyorum, diyor "geceleri, bahçeyeyi yüzünü doğru çekiyor, IŞİD geliyor ben kaçacak, diye..."

Çadırlardan ağıt sesleri

Çocuklar hareketli ve çıvıl çıvıl iken yaşlılar durgun. Bir sabah 50 yaşlarında iki adam ağıt yakıyor ve ağlıyor. Kobane de yıkıntıkları, evlerini nasıl terk etmişlerini, Arapların nasıl ihanet ettiğini anlatıyorlar ağıtlarında. Yaşlı kadınlarla konuşmalarımız gözyaşlarıyla bölünüyor tek tek. Genç kadınlar tek çeşit çeşit, gözlerinde ağır bir yorgunluk okumak da yüzleri hep gülümseyiş.

Sınır yolunda patlama

Güneş batmadan sınır köylerinden sonra görmek istiyorum. Doğrudan gözlemcilerin bir araç durmakta güçlük sıkıt bayılmıştım. Suruç dışına çıkıyor ve ilerliyoruz. Beni alan araç sahibi, kaçtık köye gözlemcilerin yolun yanında bırakıyor. Ortalama devam ediyorum, ak araç geçmediğinden yürümeye başlıyorum, güneş batmak üzere. Arkadaşlarımın durumunu bildiren bir mesaj yazarken, aniden zangırdıyor, büyük bir patlama oluyor. Duman ve alevleri görünce sınıra yıkılıp patlatıldığını fark ediyorum. Ancak asker yıldız içinde bir korku kapıyor. Ödüp gönüllü mekte karanlık kalıyorum. Bir süre durup alevleri izlediklen sonra devam ediyorum. Kısa bir süre sonra bir araç durup alıyor beni ve sınıra sıfır noktasındaki Minarter isimli köye bırakıyor. Köyde Kobane'yi izlerken iki örgüler var sadece; karşıda YPG nin "Newroz" çeşitleri ve noktalarda kurulduğu binaların tıkırsız IŞİD bulunuş...

Çatışmaların en sert zamanı

Köyde birkaç çadır kurulmuş. Toprak evlerin bahçesi YDG-H bayrağı asılı, çadırların bahçesi "HDK Gençlik Çadırı" yazıyor. Sınır nöbeti tutanlarının kandığını öğreniyorum köyde. Selam veriyorum, semavendan çay ikram ediyorlar. Az evvelki patlamayı konuşuyorum; Koalisyon uçakları bir yakıt tankını bombaladı, diyorlar. En sert çatışmaların [illegible]

halkı sınır kapısında ölüm ihtiyaçlık eylemleri gerçekleştiriliyor ve bilgeşarlı polis-asker müdahaleleri yaşanıyor. Gece silahlı çatışma sesleri çok açık bir şekilde duyuluyor. Silah seslerinden birbirinin yer duyulabiliyorlar. Yemeğe davet ediyorlar; Urfa Bozova Belediyesi eşbaşkanı Fatma Doğan mercimek köftesi hazırlamış...

YPG tek tek sıkarken, IŞİD tarıyor

Yemek sonrası sınır nöbeti değişimi oluyor. Altı nöbet noktası oluşturulmuş. Her bir noktada bir kişi ya da ilçeden gelen gruplara hizmet ediyor. İstanbul, Antep ve Nusaybin grupları çaylarını içtikten sonra nöbet yerlerine geçiyor. Sabaha kadar sürüyor nöbetler.

Silah seslerinden hangisinin hangi grupla ait olduğunu anlayıp anlayıp söylüyorlar; "tek tek yapılan atışlar YPG nin, seri atışlar IŞİD'in..." Nedeninin YPG'nin mühimmat azlığı ve stratejisi olduğunu söylüyorlar. "IŞİD'in komutanı ve silahı bol. Rastgele tarıyorlar korku vermek için."

'Biji Heval Obama!'

Yemen, Uzi kurşunları ürüyor köy halkı. Koalisyon uçakları bombaladığında alkış sesleri yükseliyor. Bir grup genç, "Biji heval Obama!" (Yaşasın Obama yoldaş) diye bağırıyor. Yaşça büyük bir yerlerinde gidip kuyor; "Dereden havalimiz oluyor! Bağırmayın bir daha öyle..." Yaşlı kadınlar ise ağlıyor üzerken. Hüzün ve kıtalar karışık...

Sınır nöbetinde Kuantum fizik

Gecenin ilerleyen saatlerinde Halk Meclisi kuruluyor. Köylüler ve misafirler çıkıp olanlarla ilgili hikayelerini paylaşıyorlar, ümitlerini söylüyorlar. Halk meclisinin ardından bir siyaset topluluğu Kobane ile ilgili bir sıkıç canlandırıyor.

Nöbet yerlerinden birini ziyarete gidiyorum. Bir yandan çatışmayı dinliyor bir yandan sohbet ediyorlar. Yaşlı bir amca bir ağıt yakmaya başlıyor ve ardından kürt Türkçesiyle Kuantum fizik üzerine bir konferansa başlıyor. Şaşırıyorum, amca konuşunca dalıp gidiyorum. Şu tahtaş bitse artık diyorum...

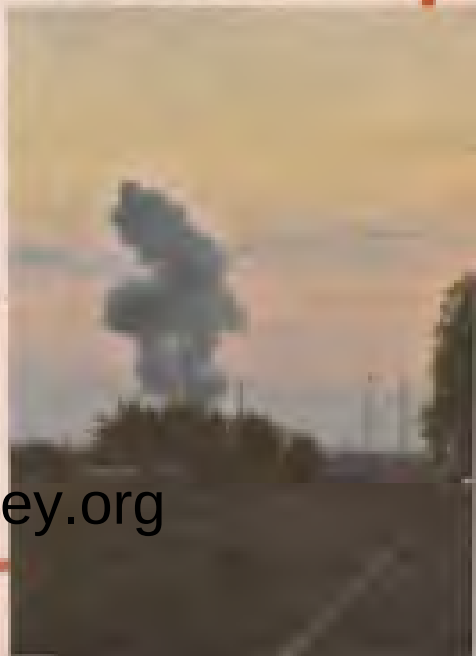

Fotoğraflar: Mesud Ata

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

'Oğlum 10 aydır IŞID'in elinde esir'

Mehmet Ali (Kobane - Haliç köyü)

Oğlunuz nasıl esir alındı?

Işçilerle birlikte Kobane'den Kamışlo'ya giderken Rakka'da esir alınıyorlar. Yoldaki 14 minibüse el koyup içindeki 150 işçiyi götürüyorlar [illegible] esir. Yaşıyor mu öldü [illegible] yok.

Neden esir aldılar?

Sadece Kürt oldukları için. Ne savaşçılar ne YPG'liler, hepsi fakir işçiler. Kobane küçüktür, iş yok, toprak yok. O yüzden insanlar Kamışlo'ya çalışmaya gidiyor. Giderlerken yolda önlerini kesip hepsini alıyorlar.

Esirleri nerede tutuyorlar?

Sekiz ay Rakka'da tutmuşlar, iki aydır Halep'in kazası Mumbuç'ta tutuyorlar. Bir adam söyledi bize iki ay önce onları Mumbuç'ta gördüm dedi. Başka haber alamadım.

Siz IŞID'çılarla karşılaştınız mı hiç?

Daha önce Karkamış (Cerablus) tarafında yolda durdurdular, kimliklerimize ve pasaportlarımıza baktılar. Ellerinde isim listesi var, ismin yoksa bırakıyorlar.

Nasıl insanlar?

Vallahi insana benzemiyorlar.

İnsan kestiklerine şahit oldunuz mu?

Evet. Dört ay önce Karkamış'ta iki Kürt öğretmeni kuzugibi kestiler.

Neden?

Öğretmenlerden biri kadındı, ona "yüzün niye açık" dediler "sız gavursunuz" dediler. Kadın öğretmenin başı kapalı ama yüzü açık sadece. Sonra cesetlerin ayağına ip bağlayıp bütün şehri dolaştırdılar. Yan çadırda bir kadın var, o olayı gördükten sonra lal oldu, hiç konuşmuyor artık.

Burada hayat nasıl gidiyor, ne konuşuyor insanlar aralarında?

Görüyorsun, hepsi köylü insanlar. Tarlaları, hayvanları orada kalmış. Burada etrafımız kapalı, hapiste gibiyiz. Çok şükür, devlete ve buradaki insanlara çok teşekkür ediyoruz ama memleketimizi çok özlüyoruz... (Gözleri yaşarıyor)

İçini ferah tut...

Oğlumu kendi ellerimle işe yolladım... (Ağlıyor)

Senin suçun değil, kavuşacaksın inşallah..

Cigerim gitti. . (Kaydı durduruyorum. Kendine gelince devam ediyor.) Bir komşumuz var çocuğu gitti IŞID'çıların yanına, aklı değişti. Ne yaparsan haram diyor, her şey haram... Yanından bir kadın geçince eliyle yüzünü kapatıyor. IŞID medeniyeti kabul etmiyor, 1400 sene geriye götürmek istiyor bizi. Kobane hepsi Müslüman ve Sünni-Hanefi mezhebinden. Ermeniler vardı eskiden onlar Halep'e gittiler. Müslüman olmasa da fark etmez. Peygamberin bir komşusu Yahudi, bir komşusu Hristiyan'dı ama onlarla birlikte yaşadı. Bunlar nasıl Müslüman, nasıl insan..

'Yeğenim Kobane eyleminde öldürüldü'

Sabri Şener (Mülteci Kampı gönüllüsü):

Geçtiğimiz günlerde, Kobane eylemlerinde sokak eylemlerinde 30'un üzerinde insan öldürüldü. Öldürülenlerden biri de sizin yakınınız...

Hakan Buksur, dayımın oğluydu. Muş-Varto'daki Kobane eyleminde polis tarafından vuruldu. Emekçiydi, İnşatlarda çalışırdı.

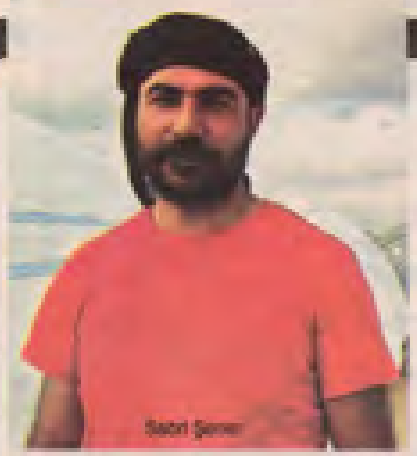

Sabri Şener

Siyasetin içerisinde değildi, bireysel bir hissiyatla olayların içine girmişti. Halkın sokağa çıktığı ilk saatlerde özel harekat polisleri akreplerinden inip gerçek kurşunlarla ateş etmeye başlıyor. Hakan'ı başından vuruyorlar.

Demirtaş sokağın sakinleşmesi için çağrı yapmıştı...

Demirtaş'ın açıklamasının bir etkisi yok; ancak Ocalan ya da Kandil'den talimat gelirse sokaklar sakinleşir. O günlerde araya sızan farklı kişiler bazı provokatif eylemlerde bulundu.

Ne gibi eylemler?

Bazı yerler yağmalandı.

Büyük marketlerin, alışveriş merkezlerinin talan edilip içindekilerin halka dağıtıldığı eylemler oluyor dünyanın çeşitli yerlerindeki devrimci hareketlerde. Siz neden sahiplenmiyorsunuz bu eylemleri?

Buradaki olaylar "kamulaştırma" şeklinde gerçekleşmedi. Ne hareketin ne de halkımızın kabul göreceği bir durum değil yağma. Tarihte hiçbir zaman bu hareketin tabanı böyle bir eylemde bulunmamıştır.

Bayrak ve büst yakma olaylarını sahipleniyor muyuz?

Bizim bayrakla ya da Mustafa Kemal'in heykeliyle alıp veremediğimiz yok. Formalite olarak durur orada, halk nezdinde değer görecek ya da tepkiye yol açacak bir anlamı yok.

Sokaktaki öfkeli Kürt gençleri BDP kontrol edemiyor. Ama bir yandan savaşın biteceği bir dönemin ihtimali var ortada. Bu gençliğin öfkesi savaş sonrası nasıl dinecek, nereye kanalize edilecek?

Dışarıdan müdahaleyle mümkün değil. Sosyal alanda bazı kanalların açılması gerekli. Bu da halkın kültürel anlamda kendi değerleriyle buluşup eğitilmesiyle mümkün. Aksi halde bu gençlerin durdurulması mümkün değil.

Gençliğin Kobane sonrası Hüda-Parlı, Hizbullahçı gençlerle çatışma nedeni ne?

Sözünü ettiğimiz gençliğin Hizbullah'la IŞID ve El Kaide'yi ayırt [illegible] bir yapısı yok. Hepsini aynı kefeye koyuyorlar. Aslında çok ayrı sayılmazlar; girift bir ilişkileri var. IŞID'in ya da El Kaide'nin yaptıklarını destekler nitelikte açıklamalarda bulundular.

'Köylü kadınlar kaçan Peşmergelerin doçkalarıyla köyü savunmuş'

Mehmet Aslan Almaz

Şengal katliamının ikinci günü insanları koridordan geçirmek ve yaşananları görüntülemek için Şengal'e geçtik. Oradaki durum içler acısı. Yerde kadın, yaşlı, çocuk kafaları ve bedenleri vardı. Nereye baksan cesat... Devlet savaştan kaçan insanlara "pasaportunuz var mı" diye konuşuyordu.

İnsanların üzerine benzin dökülüp yakılmışlar. Kan donduracı şeyler. Bir sürü kadın kaçamamış. 15-20 kadın kol kola girip Şengal dağında uçurumdan atlamış. IŞID'in eline geçmemek, tecavüze uğramamak için. Misafir olduğumuz evdeki anne-babayı öldürmüşler çocukların gözü önünde. Erkekleri kurşuna dizmişler, kızların ikisine tecavüz edip öldürmüşler. Komşuları yere yatıp ölü taklidi yaparak kurtulabilmiş.

IŞID gelince Peşmergeler kaçıp gitmiş. Nereye gidiyorsunuz, diye sorduklarında "emir geldi,

Mehmet Aslan Almaz

geri çekiliyoruz" demişler. Köydeki kadınlar da Peşmerge'nin bıraktığı doçkalarla köyü savunmaya çalışmış. Ama adamların ellerinde ağır silahlar var; bir top atışıyla 30-40 kişiyi öldürüyorlar. Bazı Ezidi gençleri de Şengal Savunma Birliği (YPŞ) adında birlik oluşturup savaşmaya başlamış. Ailesi katledilen ve savaşmak isteyen gençleri YPG eğitiyor.

Ezidiler dünyanın en kültürlü insanları. Yardım paketi dağıttığımızda "ben aldım, götür diğer arkadaşıma ver, bu bana yeter" diyorlardı. Bu insanlar öldürmeye karşı, bir insanı öldüren kişinin Ezidilikten çıktıklarına inanıyorlar. IŞID işte böyle güzel bir halkı yok etmek, zorla Müslümanlaştırmak istiyor.

'IŞID gözü önünde kardeşlerini kesince delirdi'

Ahmet Hüseyin (Kobane - Hamdun Köyü)

Dedelerimiz bu topraklara sürgün edildi. Bizi bir 50 yıl bir tarafa sürgün ediyorlar, bir 50 yıl başka tarafa... IŞID iki yıldır Suriye topraklarında hak iddia ediyor. Burası benim toprağım, benim halkım diyor. Haklıdır da. Biz de 4 milyon Kürdüz, bu kadar yıldır bu topraklardayız ama [illegible] yaşamıyor [illegible] çok. [illegible] Araplar biz köyden çıkar çıkmaz köylülerimizin el koymuşlar. IŞID amcamın çocukları Süleyman ve Osman'ı kesti. Olaydan sonra amcamın kızı aklını kaçırdı, delirdi.

Zelfha Muhammed, Kobane-Hamdun köyünden. Köylerini nasıl terk ettiklerini, kaybettiği akrabalarını anlatırken ağlıyor. Türkiye'ye ilgili iyi şeyler duymuyorduk ama gördük bizim iyi insanlarımızdan da iyilermiş, diyor ve ekliyor: "Kürt YPG'den ve Türk devletinden nasıl olsun."

Melike Ali, Kobane-Karamık köyünden. Akrabalarının olduğu üç köy talan edilmiş. Babası koyun otlatırken IŞID tarafından esir alınmış, aylardır haber alınamıyor.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

17 yaşında yaralı bir YPG'li

Kod Adı: Minxas

Nerede vuruldun?
Kobane'nin Cibellerec köyünde. Sabah 9'da çatışmada vuruldum.

Ne zamandan beri savaşıyorsunuz?
Dört aydır savaşıyorum. Daha önce uzaktaydılar, şimdi yakında savaşıyoruz. Ağır silah ve top kullanıyorlar. Karşılarına kim gelirse gelsin ateş ediyorlar. Öldürmediklerini esir alıp kafalarını kesiyorlar, infaz ediyorlar.

Vurulunca Kobane'deki hastaneye götürdüler, sonra burada tedavi olmaya geldim. Oradaki hastanede yeterli tedavi yapılamıyor, koşullar uygun değil, doktor yok. Pansuman yapıp gönderiyorlar.

Ne zaman silah kullanmaya başladınız?
Savaşa girmeden önce eğitim aldım.

En küçüğünüz kaç yaşında? Aranızda 15 yaşında YPG'li var mı meselesi?
Var ama çatışmaya girmeden o yaşta. Çatışanların en küçüğü benim gibi 17-18 yaşlarında.

Roket ustası:

'Kaddafi, Esad ve YPG'ye roket yaptım'

Kod Adı: Bave Hut

Roket yapmayı nasıl öğrendiniz?
İran'da, Suriye'de, Libya'da roket yaptım. Suriye'de doğka gibi silahlar yapıp çalıştım. Yıllardır bu işleri yapıyorum. Kardeşim iyi çalışıyor. Bana yeterli malzeme ver sana

motosiklet yaparım, istediğin şeyi yaparım...

1999 tutuklandım ve iki yıl hapiste kaldım. Libya'da Kaddafi için iş yapıyordum daha sonra bizi Beşar bizi çağırdı. Suriye'ye geldik. Daha sonra İran'da su altında çalışan roketler yapıyorduk. Kobane'de savaş var dediklerinde gülüşe geri döndüm ve yardım etmeye başladım.

Nasıl yardım ettiniz?
YPG ve YPJ'nin silahları çok azdı, Araplardan kalaşnikof satın aldık. Ama yeterli değildi, arkadaşlara silah fabrikası kuralım, dedim. Paramız ve malzememiz yok dediler. Gümüm roket yapan başka ustalarla konuştum, birlikte bulabildiğimiz malzemelerle YPG için silah yaptık. Elimden gelen buydu. Beş kardeşim şimdi Kobane'de savaşta. Ben beş çocuğumu bırakıp gideceğim. Burada kalırsam tutuklarlar.

Kobane sınır nöbeti sorumlusu Barış K.:

'Basın açıklaması gibi eylemler Kobane'yi kurtaracak şeyler değil artık'

Mesanter Suruç'un bir köyü. 500 metre ileride Özel Harekatçılar ve askerler sınır nöbeti tutuyor. Siz niçin nöbet tutuyorsunuz?
Bu nöbet, Rojava'nın 4. Cephesi. İlk günlerde çatışmalar başka bir bölgedeydi, bizde o bölgeye yakın olan Devşan köyünde yapıyorduk sınır nöbetini. Çatışmalar sınır kapısına yaklaşınca biz de buraya geldik. Nöbetler sivil itaatsizlik eylemleri. Herkes gelip katılabilir. Olur da kapıda bir katliama olursa sınır kapısına doğru ilerleyip YPG'ye destek vereceğiz. Ölümü de göze almış durumdayız.

Nasıl nöbet tutuyorsunuz?
Altı nöbet noktamız var. Her birini bir ile ya da ilçeye teslim ediyoruz. Mesela şu an İstanbul, Antep ve Nusaybin grupları nöbet tutuyor. Sabaha kadar sürüyor nöbetler.

Şu an saldırılar sürüyor. Henüz bulunduğumuz yere havan topu isabet etmedi. Önceki günlerde düştü mü bu yakaya?
Önceki nöbet yerimizde, Devşan köyünde olmuştu. Bulunduğumuz yere yakın bir bölgeye, bir evin arkasına atıldı havan topu. Kitlemizi toplayıp bir başka bölgeye geçerken yanımızdaki bir araca denk geldi, bir annenin ayağı yaralandı. Daha sonra sıklaşmaya başladı.

IŞİD'ın attığı havanlar mı bunlar?
Zannetmiyoruz. Bulunduğumuz köyü çaprazındaki karakoldan geldiğini düşünüyoruz. Çünkü köyden gitmemizi istiyorlar.

Kürt Hareketi ve koalisyon güçlerinin ittifakına dair eleştiriler var Türk Solunun bir kesiminde biliyorsunuz. Emperyalizmle işbirliğinin kabul edilemez olduğu ifade ediliyor. Siz ne düşünüyorsunuz?
Biz de böyle bir şeyi kabul etmiyoruz. Siz de görüyorsunuz, uçaklar bombalanırken arkadaşlarımızın çoğu alkışlıyor. Yürüttüğümüz mücadele normalde karşı olacağımız bir durum... Ama Kobane IŞİD tarafından dört bir yandan kuşatılmış durumda, başka çare yok. Ortada bir katliam var. Binlerce insan toprakların terk etti. Ellerinde sivil Kürtler esir. Kobane'de hala siviller var. Onlardan olmadıkları için "Müslüman değil" diye Kürtleri kesiyorlar. Ezidi kadınlara el koyduklarını, tecavüz etiklerini, istediğini köle pazarında sattıklarını görüyorsunuz. Katliamı, tecavüzü durdurmak için ne yapılabilir? Artık geldiğimiz noktada basın açıklaması gibi eylemler Kobane'yi kurtaracak şeyler değil.

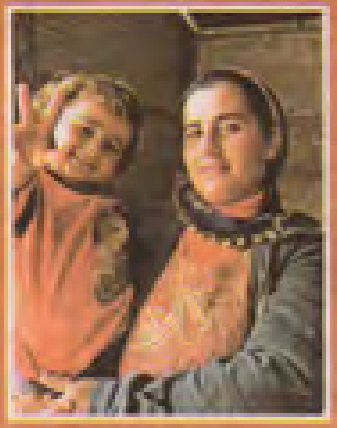

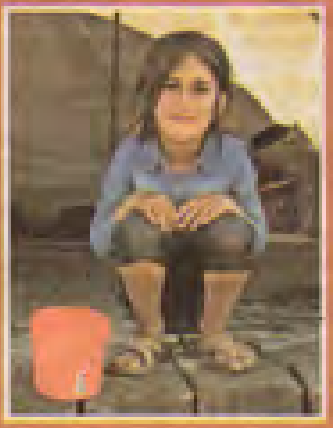

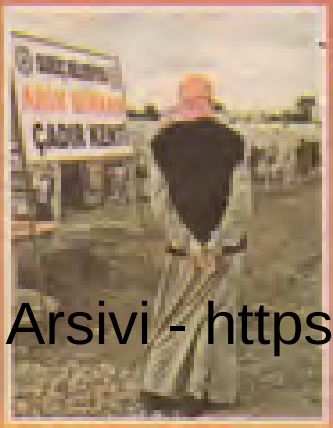

Kobane'nin çevresinde DAİŞ'in kuşatma halkasında sona ömür için hayat devam ediyor. Kobane kentçe yukarılarında elektrik direklerine sundukları sancaklarla oynuyorlar...

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

'IŞİD köy imamını öldürdü'

Mustafa Habeş (Kobane-Şeran Köyü)

Bu çadırda 8 kişi kalıyor. Mustafa Habeş, böbreklerinden rahatsız. Gaziantep hastanesine tedavi olmaya gidip gelmiş. "Esadçı filan yoktu etrafımızda," diyor "o yüzden Kobane'ye geleceklerini tahmin etmiyordük. Geldiler ve rastgele bombalamaya başladılar. Evlerimizi yağmalayıp halıları bile alıp satıyorlarmış şimdi. Oysa biz ne topraklarını aldık ne başka bir şeylerini. Haytaları Müslümanlığa sığar mı, Kürtler Müslüman değil, diyorlar. Karamık Köyü imamını öldürdüler Müslüman değil diye."

Kobane'de Milli Okçu

Serdar Macit, Türkiye'de ve yurtdışında çok kayda başarı ödülü olan engelli bir milli okçu. IŞİD saldırılarının ilk günlerinde Kobane'yi YPG saflarına geçmiş. 17 yaşındayken 9. kattan atlayarak intihara kalkışan ve omurilik sedelenen 30 yaşındaki okçu, ATV motoruyla sınırın diğer tarafına geçmiş. Niçin Kobane'ye gittiniz sorusuna "Şengal'deki durum Kobane'de de yaşanmasın diye gittim" diye cevap veriyor. Saldırıların ilk gününü şöyle anlatıyor: "Hayvan ve insan sesleri birbirine

karışmıştı. Insanlar ne yapacaklarını bilmiyordu. Insanların gözlerinde büyük bir çaresizlik vardı. Bir köşeye sıkıştıklarında kendilerini koruyabileceklerini düşünüyorlardı ama her taraftan saldırı altındaydık."

Saldırılar şiddetlendiğinde insanları motoruna bindirip sınıra kadar getiren Macit, o günkü durumu da ürüntüyle anlatıyor: "Insanları sınıra getirdiğimiz gün Türk askerinin muamelesine de şahit oldum. Öyle bir durumda bile eğlencesini tatmin edenler vardı. Küfrederek yere oturtuyorlardı insanları."

'100 yaşındayım, böyle katliam görmedim'

Cemile Ali yüz yaşında. "Halimiz çok iyi, çok şükür" diyor sık sık. Güler yüzlü ve esprili.

Yüzünde, duruşunda bir tarih okunuyor. Yüz yıldır Kobane'de yaşıyorum ama ömrüm boyunca böyle katliam görmedim topraklarımızda, diyor ve devam ediyor: "Burada bize iyi bakıyorlar sağ olsunlar ama başlarının üzerinde de taşısalar insanın toprağı gibi olmaz hiçbir yer. Savaş biterse gelin, Kobane çok güzel bir yer, toprağına ayağını bastığında en az 10 yıl gençleşirsin."

'Bizi IŞİD'çi zannediyorlar'

Suruç'taki mültecı kamplarından birinde başörtülü iki genç kız. Diyarbakır Azadi Hareketi üyesi bu iki genç kız daha evvel de Türkiye'ye sığınan Ezidilere yardım götürdüklerini, Müslüman ya da gayri müslüm ayırt etmediklerini söylüyorlar. "Hem İslamı hem insanı destek için buradayız" diyorlar. "Başörtülü olduğumuz için bize öfyangıyla yaklaşıyorlar ilk başta. Özellikle uzun siyah kıyafet giyen arkadaşlarımızı gördüklerinde bizi IŞİD'çi zannediyorlar. Oysa biz IŞİD'i İslamı bir hareket olarak görmüyoruz."

Adı Şeyh Muhammed. IŞİD kurşunuyla parçalanan bir Kobanesi. Sınır bölgesinde Bakure Ger denilen yerde, karaca kurşunuyla vurulan arkadaşını kaldırıp götürmüyor çalışırken o da vurulmuş. Yaşlı ayı, kolunu girmek getirmiş onu sınırın bu tarafına.

Kobane'de lise öğrencisi olan bu kızlar uzun süredir okula gidemiyor; okulları Suriye'deki savaş sonrası öğrenemeyecekler iki yıldır kapalıymış. Mülteci kampına dönüştürülen buğday ambarında düzenli bilgisayarıyla internete bağlanmışlar. Facebook üzerinden Muğla'taki akrabalarıyla görüşüyorlar.

'Onların nam usu kadın, bizim nam usum uz Kobane'

Hanıme Gün

Kökümüz, esasımız topraktadır. Bu kök bozulmaz. Onlar tank ve toplarla geliyor, biz kalplerle savaşıyoruz. Ama onların tank ve toplarını imha edeceğiz, vatanımızdan kovacağız. Dedelerimizin topraklarında bizi kovmaya, öldürmeye ne hakları var. Onlar namusumu birkaç kuruş parayla satmış, onların namusu kadınlar. Bizim namusuz kadın değil, toprağımız ve vatanımız bizim namusumuz.

3. BÖLÜM

Kobane'nin ilk YPG savaşçısı

Kod Adı: Hogir Agir

YPG'ye ne zaman katıldınız?

Başta YPG değil YXG'ydi (Yekineyin Xeweşar'tastina Gelerî - Öz Savunma Birlikleri) adı. Esad rejiminin saldırılarından sonra 2004'te Kamışlo'da kuruldu. O zaman silahımız azdı ve Kobane de çok az kişiydik. Başta 4 kişiydik sonra 11 kişi olduk. Güçlendik, sayımız arttı ve 2011'de Esad askerlerini topraklarımızdan çıkardık.

Ne yaptı size Esad askerleri?

Türkiye'deki polisler gibi... Zulmediyorlardı, tutukluyorlardı, öldürüyorlardı. Evinde bir gerilla fotoğrafı bulduklarında 4-5 yıl cezaevine atıyorlardı. Bu devleti ve askerleri istemiyoruz topraklarımızda, dedik. Sonra sayımız arttı; Ermeniler, Êzîdîler, Araplar katıldı bize, sayımız bini aştı. Ardından YXG, YPG oldu.

Nasıl bir eğitimden geçtiniz?

Burası anlatmamın doğru olmaz.

Detaylara girmeden anlatın istiyorum?

6 ay eğitim gördük. Siyasi ve askeri eğitim aldık.

Nerelerde savaştınız?

Tıraşlar'de savaştım ilk defa. Ardından Halep'e gittim ve orada bir yıl kaldım. Ardından Afrin'e gittim. O zaman IŞİD yoktu, Cephetül Nusra vardı.

Nusra ile IŞİD arasında ne fark var?

Şimdi birbirlerine düşman oldular ama ben arada bir fark göremiyorum.

Esir aldınız mı hiç?

Evet. 60 kadardılar. Pakistan'dan, Cezayir'den, İngiltere'den, Türkiye'den hatta Kürtlerden de vardı aralarında.

İnfaz mı ettiniz?

Hayır, asla. Yediğimiz yemeğin aynısını onlara veriyorduk. Güzel yaklaştık, asla kötü muamelede bulunmadık. "Emirlerimiz sizin için kâfir, Yahudi diyorlardı. Yakaladıkları insanları kesiyorlar, diyorlardı. Ama bize söyledikleri gibi değilmişsiniz." diyorlardı.

Korkukları içindir?

Hayır, korkudan değil. Gerçekten çok iyi davranıldık. Hatta yaralı olanlarına kendi kanımız veriyorduk.

Kürtler de vardı aralarında, demiştiniz.

Irak Kürtleriydi. Niçin IŞİD'a katıldınız, diye sorunca "kandırıldık" diyorlar, "Bize hap veriyorlar" diyorlar.

Savaşa girerken uyuşturucu hap aldıkları yalan değil yani?

Hayır. Bizzat kendim ölüp ölüp diğimiz kişilerin cepleri de gördüm.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

aksoyezgi@gmail.com Ezgi Aksoy

yeni açlık OBEZİTE

Yeşilik olan meyvenin yenmesiyle başlayan insanlık tarihi, kötü bir metafor gibi, açlık ve bolluk arasındaki terazide iki uca savrulmakta olan insanların dramını olarak sürüyor. İnsan da bu gezegen üzerindeki her canlı gibi bir hayatta kalma savaşı veriyor ve bunun için su ve gıda, birincil derecede önemli.

Her türlü gıdanın bol olduğu ve insanların bol bol tüketmekten giderek obezitenin sınırlarına dokunduğu bir dönemdeyiz. Ancak aslında bu da uygarlığımıza dair her şey gibi bir yanılsama. Çünkü dünya nüfusunun yüzde 12'si (yaklaşık olarak 842 milyon insan) yeterli gıda alamıyor. Yetersiz ve kötü beslenme, her yıl 3 milyondan fazla 5 yaş altı çocuğun ölüm nedeni. Her gece 300 milyondan fazla çocuk aç uyumak zorunda kalıyor. Her gün bu aç çocuklardan 8 bini hayatını kaybediyor. Tüm bu tablo içinde resme uymayan nokta ise şu: obezite varlığı insanların yaşadığı ve her türlü gıdanın bol bulunduğu zengin ülkelerin sorunu değil. Son 6-7 yıldır yapılan araştırmalar gösteriyor ki; metaforumuzun en vurucu noktası olarak obezite, asıl üçüncü dünya ülkelerinin zor geçinen ve karnını zor doyurtan yoksul insanlarının karşısındaki yeni tehdit halini aldı!

Dünya tarihinde **Antik Yunan**'dan **Roma İmparatorluğu**'na, **Antik Mısır**'dan **Çin İmparatorluğu**'na, **Kolomb Öncesi** Amerikası uygarlıklarından **Avrupa**'ya, **Etiyopya**'dan ve çeşitli **Afrika** ülkelerinden **Sovyetler**'e kadar pek çok ülke ve zaman dilimi, büyük ve kavurucu kıtlıklarla sınandı.

1960'lardan sonra meydana gelen kıtlıklar, sel ve kuraklıklardan çok savaş zamanlarında görüldü. 1998-2004 arasındaki **Congo İç Savaşı**'nda 4 milyon insan açlıktan ve açlığın getirdiği hastalıklardan dolayı öldü. 1998'de **Sudan**'da savaş ve katliamlar, aynı zamanda büyük bir kıtlığa yol açtı ve 70 binden fazla insan açlık yüzünden hayatını yitirdi. **Etiyopya** 1500'lerden beri, yani Afrika kıtasındaki Batı istilasıyla birlikte sıklıkla kıtlıklarla yüzleşiyor. Tarihindeki en büyük kıtlıklardan birini 1983 - 85 yılları arasında yaşadı ve bu tarihlerde Etiyopya'da 400 binden fazla insan kıtlık yüzünden hayatını kaybetti. Kıtlığa büyük ölçüde bu tarihten önce ülkede yaşanan kan-

Doğrudan savaş nedeniyle olmayan kıtlıkların en büyüklerinden biri ise **Sovyetler Birliği**'nin çökmesinden sonra ekonomik dengelerin bozulan Kuzey Kore'de yaşandı. 1996'da 600 bin kişi, açlık yüzünden hayatını kaybetti. 1975'de **Bangladeş**'te yaşanan ve 1 milyon kişinin ölüşü kıtlığın sebebi ise kuraklık oldu. Dünya tarihinden en çok insan ölümüne sebep olan kıtlıklardan biri **Çin**'de 1959 - 61 yılları arasında yaşanmıştır. Bu tarihler arasında yürütülen yanlış tarım politikaları ve kuraklık 15 milyondan fazla Çinlinin yaşamına mal oldu. 2006'da "**Afrika Boynuzu**" olarak bilinen bölgede yaşanan kuraklık neticesinde **Etiyopya, Kenya ve Somali**'de yaklaşık olarak 12 milyon insan kıtlık ve açlığın çeşitli etkileriyle yüzleşmek zorunda kaldı.

2008'de dünya çapında yaşanan ekonomik kriz, son altı yıldır açlık kodlarını yeniden yazan son büyük yıkım oldu. Buna Afrika ve **Ortadoğu**'nun durmak bilmez silah sesleri ve kargaşaları da eklenince, son altı yıldır açlığın en büyük adreslerine Ortadoğu da eklendi. Ancak yine aynı dönemden bu yana, doğrudan savaş coğrafyası olmayan üçüncü dünya ülkelerinde obezitenin yoksul insanlar arasında katlanarak arttığı **UN** (Birleşmiş Milletler) ve **WHO** (Dünya Sağlık Örgütü) gibi örgütlerce tespit edilmiştir.

Yoksul insanların obezitayle yüzleşmesinin en büyük nedeni, büyük **fast-food** zincirlerinin, **Coca Cola** gibi gazlı ve şekerli içecek şirketlerinin üçüncü dünya ülkelerinin getirdikleri [illegible] cek sektörünü ele geçirmeye başlaması aslında 19. yüzyıla denk geliyor. Ancak en büyük

atılımın 20. yüzyılın ikinci yarısından sonra yani II. Dünya Savaşından sonra geldiği de bir gerçek. Amerika'da "fast food" sektörüyle eş zamanlı gelişen market zincirleri, 60'lardan [illegible] milyarın kendi fabrikalarını da [illegible] lar. Aynı dönemde fast food zincirleri de kendi tarlalarına ve yiyecek fabrikalarına sahipti. 80'lerden sonra Amerikan

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

mağaza ve fast food zincirleri büyük bir heyecan dünyaya açılmaya başladı. Aynı yıllar, "fit" vücut ve sıfır beden sevdasının da doğduğu yıllardır.

2000'lerin başından beri fast-food zincirlerinin ve işlenmiş gıda üreten çok ulusu şirketlerin zengin ülkelerdeki gücü giderek yok oluyor. Kendi tabirleriyle "doymuş pazar"daki varlıkları azalıyor. Eğitimli ve varlıklı insanlar, hızla doğala ve organik ürünlere dönüyorlar.

Yine bu tarihler arasında "gelişmekte olan ülke" olarak adlandırılan üçüncü dünya ülkeleri kırsal alandan şehirlere devasa göçler aldılar. Bu göç; doğalarıyla gelen insanlar çoğunlukla eğitimsiz ve şehirde yoksul bir hayat sürüyorlar. Hizmet sektöründe çalışıyorlar ya da iş güvenliği olmayan çeşitli iş yerlerinde işçi olarak çeşitli işler yapıyorlar. Ücretleri hayli düşük, yaşamları zor... Dolayısıyla beslenmek için tercih ettikleri yiyecekleri besin değerlerine göre değil, ücretlerine göre seçiyorlar. Fast-food ve market zincirlerinin için bu yönünü farkı etmesi uzun sürmemiş olsa gerek; artık **McDonalds**'ın ya da **KFC**'nin dünyadağ, marketlerinde **Coca Cola** ya da işlenmiş mısır nişastası bazlı atıştırmalıklar olmayan çok az sayıda varoş ve banliyö kaldı.

Öte yandan "gelişmekte olan ülke" olarak adlandırılan hızlı yoksullaştırılmış ülkeler, büyük ölçüde bilinsiz bir şekilde "**Amerikan modeli**" denen bir sapkınlık yolunu izliyor. Bu sistem bolca **AVM**'yi ve bu AVM'ler etrafına kümelenmiş konut ve okulları içeriyor. Bu küçük ve kapalı toplumlar şehrin merkezinden uzak ve ayrılarına yakın. Dolayısıyla alt gelir grubuna mensup insanlar hem merkezden uzak kalıyor, hem de yaşam dönüşümü iş, okul, yemek ve tüketmeden ibaret kalıyor. Bu AVM'ler elbette bolca fast-food restoranı barındırıyor.

Bu fast-food şirketleri geliştikleri patentle "satın alınabilirlik" politikası uygularlar. **Beverly Hills**'de 3 dolara satılan bir burger, **Arjantin**'in barrio'larında 5 cent'e satılabiliyor. Aynı ücretlendirme politikası Coca Cola için de geçerli. Güncel olarak Coca Cola, çoğu Latin Amerika ülkesinde bir şişe suyun daha ucuza satılıyor. Başka bir deyişle dünya gezegenimiz tüm gettoları, artık "junk food"un içiğa yemek, besin değeri ve kalitesi düşük yiyecekleri tek pazarı...

Fakirin Ekmeği: 'Chicken Burger'

Hala dönerin, lahmacunun, çiğköfte dürümün krallığının sonlandırılamadığı Türkiye, bu konuda ne kadar şanslı olduğunun henüz farkında değil. Asya, Afrika ve Latin Amerika'da yerel yiyecek sektörü, özellikle son 4 yıldır iyiden iyiye can çekişme noktasında. Sokak yemek kültürü kaybolmaya başladı. Asya'da bu konuda hala direnen ülkeler var; ancak onların özgün sokak yiyeceklerini yiyenler yerli halktan ziyade turistler.

Geçmişinde ağır kıtlıklar olan Afrika, Hindistan ve Çin, obezite artışında oransal olarak başı çekiyor. Onları Latin Amerika takip ediyor ki, ağır kıtlıklarla yüzleşmeseler de yoksulluk her zaman Latınlerin peşinden yürümüştür.

Brezilya, Arjantin, Peru, Güney Afrika, Hindistan başta olmak üzere, pek çok ülkede yoksulların en çok tükettiği yiyeceğin çeşitli firmaların tavuk burgerleri olduğu tespit edildi. Ayrıca en çok tercih edilen içecek de Coca Cola türevi şekerli ve gazlı içecekler. Arada bir yemek kaçamaklarından değil, hayatta kalmak için alınan gıdalardan bahsediyoruz. Arjantin'de günü bir bardak su içmeden, ama 5 litreye kadar cola tüketerek geçirebilen insanlar var. Çünkü su çok daha pahalı, ya da hatta mahallelerinde satılmıyor bile. Musluklardan akan su ise içilmiyor, eğer isteyorsa...

Yiyecek şirketleri, paket ürünler, **GDO**'lu ürünler ve işlenmiş et, bilindiği gibi obezitenin birinci nedeni. Geçtiğimiz yıl **işlenmiş şeker**, Dünya Sağlık Örgütü tarafından birinci derece kanserojen madde olarak açıklandı. WHO'nun konuyla ilgili raporunda: "**İşlenmiş şeker bağımlılık yapar, şeker bağımlıları şeker krizine girerler, şeker başta kanser olmak üzere ölümcül hastalıklara neden olur, şeker çağımızın en tehlikeli uyuşturucusudur**" deniliyor.

İşlenmiş şekerden pek çok makalede "yeni tütün" olarak bahsediliyor ve işlenmiş şeker kullanan şirketlerin 50'li yıllarda sigara şirketlerinin davrandığı gibi davrandığının altı çizilmiş. Dünyada günümüzde işlenmiş şekere sahip olmadığı çok az kanal [illegible] var. Dolayısıyla işlenmiş şeker almak için ilk kola içecekler içmek gerekiyor. Ayrıca işlenmiş şeker ile yiyecek ve içecek üreten şirketler, tıpkı sigara şirketlerinde olduğu gibi bilel bir inkar içindeler.

Orta halli gettolar, büyük zincirlerin ilgisi altında. Ancak daha da yoksulların yaşadığı mahallelerde, büyük fast-food zincirlerinin tanıdığı yerli bir fast-food anlayışının ilgisi altında. Örneğin Güney Afrika'nın en yoksul mahallelerinde tavuk derisinden kızartma burger yapan ve kızartma yağını ortalama haftada bir değiştiren lokantalar var. Ülkelerin yoksullarını bu lokantaları tercih etmelerinin nedeni, yenginler gibi et yemek istemeleri. Çünkü et yemenin sağlıklı olmakla bir bağlantısı olduğunu inanıyorlar. Ancak daha sahtesi, fast-food tüketiminin önemli bir bölümünün yeşilliklerinin sağlıksız olduğunu biliyor olmaları ve yine de yemek zorunda olmaları...

Sağlıksız olduğunu bile bile burger yemeye devam eden, yemek sonunda ölen insanlarını çağrıştırıyor. Buenos Aires Barrio'larında ağır yaralı kola satın alan ve tüketen yoksul obezler yaşıyor. Hindistan'ın kuş uçmaz kervan geçmez kasabalarına kopal adımlarla ürün satıyor **Unilever**; bunun için küçük çapta bir ordusu var. **Miller**, Afrika'da ürettiği düşük kaliteli ve yüksek kalorili biralarını düşük ücretlerle township'lerde hamlıkla bir şey satıyormuş gibi satıyor. Yoksul ülkelerin evvelden gelen bir "**gıda açlık**" ile kuranduğu bilinmiyor tüm bu dev şirketler. Bu açlığı pazara dönüştürmek [illegible] yoksul halklar arasında, büyük metropollerin varoşlarında artık açlığın yeni adı...

Afrika: Ölümcül Kıtlıklardan Bol ve Ucuz Fast Food'a

Afrika, açlık dendiğinde kuzey yarımkürede yaşayan neredeyse her insanın ilk aklına gelen kara parçası. Daha kolay ve daha varlıklı koca bulsun diye genç kızların hayvan besi iğneleriyle şişmanlatıldığı **Kuzeybatı Afrika**'da da, kıtlıkların bir numaralı adresi **Sahra-altı Afrika**'da da, **Afrika Boynuzu**'nda da tombul olmak, yüzyıllardır zenginliğin ve refahın bir işareti olarak kabul edildi. Ve nihayet Afrika'lılar, yüzyıllar sonra ilk defa hiç olmadıkları kadar şişmanlar!

Büyük açlıkların ve kıtlıkların kara parçası Afrika, dünyanın en çabuk obezleşen kıtalarından biri oldu. Yapılan araştırmalar Afrika'da tıpkı **AIDS** salgını gibi birden patlak veren obezite salgınının, kıtlığın ve açlığın verdiği tahribata çok benzer tahribatlar verdiğini ortaya koyuyor. İç organlarda hasar ve özellikle çocuklarda zeka geriliği, bunlardan biri.

İnsan bedeni, kendini kıtlıklardan korumaya programlamıştır. O nedenle insan vücudunun vücuda giren her besini depolama eğilimi vardır. Bilim adamları bu eğilimin kıtlıklarla daha çok başa çıkmak zorunda kalan siyahilerde daha aktif olduğunu belirtiyor. Başka bir deyişle uzun yıllar süren açlığın ardından, [illegible] vücuduna giren tüm burgerler depolanmaya eğilimdir.

Fast food Afrika'ya 90'ların sonlarında giriş yaptı. İlk fast food restoranı, **Johannesburg**'da açılan **McDonalds**'tır. Bugün **Güney Afrika**'da 200'den fazla McDonalds restoranı var. **Burger King** ise piyasaya 2013'te girmiş ve açılış gününde restoran 5 binden fazla Güney Afrikalı ile dolmuştu. Hatta bir gece öncesinden kapının önünde yatanlar bile vardı; zira herkes "kıtlıktan çıkmışçasına" **Whooper** tatmak istiyordu! Burger King, ilk ayında Güney Afrika'daki ilk mağazasında 40 bin Whooper sattı. Hedefleri 20 bindi.

Overseas Development Institute'un yaptığı bir araştırmaya göre Afrika'da özellikle yetişkin nüfusunun üçte biri sağlıksız kiloya (sağlıksız yollarla alınan kilo, genetik kiloluluk ve vücut yapısı yatkınlığından farklıdır) sahip. Bu sağlıksız kilolu insanların çoğu Güney **Afrika Cumhuriyeti, Magrip** bölgesi yani **Kuzey Afrika** ve **Mısır**'da yaşıyor.

BM ve **WHO**'nun araştırmalarında, 2050'ye kadar Afrika ülkeleri başta olmak üzere, özellikle yoksul ülkelerde kötü ve sağlıksız beslenmeye, işlenmiş gıdaya dayalı obezitelerin en az iki katı kadar artacağı ortaya konuluyor. Bu süre zarfında Afrika ülkeleri başta olmak üzere, yoksul ülkeler kendi sağlık hizmetlerini karşılayamaz hale gelecek. Bu sefer ölüm açlıktan değil, yemekten gelecek ve yine yoksul ülkeleri vuracak. 21. yüzyılın kıtlığı da bu olacak; toprağında ot bile bitmeyen çorak ülkelere kilometrelerce öteden getirilen sentetik burgerler ve katran kolalar... Göz alabildiğince [illegible] bir a[illegible] belki de tahrlar çıkılmış olmalıdır.

The Guardian'a konuşan Afrikalı doktorların altını çizdiği **önemli** bir nokta da; kıtada yaşayan obezlerin kilo vermesine pek iyi gözle bakılmadığı. Çünkü Afrika'da genel olarak bir tek ani zayıflama nedeni var, o da AIDS. Dolayısıyla zayıflayanların AIDS olabileceğinden korkuluyor ve o kişinin sosyal hayatı hayli sekteye uğruyor. Ayrıca zaten Afrika'nın genelinde şişman olmak hala bir zenginlik ve sağlıklılık belirtisi olarak kabul ediliyor. Yüzyıllar sonra nihayet kilo almaya başlayan bir halk, neden zayıflasın ki ama değil mi?

Uganda'da da obezite son yılların giderek büyüyen problemlerinden biri halini aldı. Vitamin ve minerallerden eksik, kalitesiz besin bazlı fast-food beslenme biçimi özellikle çocuklarda zekaya dayalı problemlere yol açıyor. Öte yandan Ugandalı çocukların yeterince beslenemeyen yüzde 40 kadarı zaten bu problemleri yıllardır yaşıyor. Uganda'nın baş etmeye çalıştığı bir diğer problem, annelerin yeni doğmuş bebekleri emzirmek yerine süt tozu ile beslemeleri. Süt tozu, Uganda'da bir tür besleyici bebek maması olarak pazarlanıyor ve bu tür reklamları ülkenin çoğu yerinde görmek mümkün. Türkiye gibi ülkelerde bebek mamasu reklamları nasıl, Uganda'da da süt tozu reklamları o. Ugandalı kadınlar da bebeklerini daha iyi beslemek adına süt tozunu tercih ediyorlar. Oysa süt tozu anne sütünün içerdiği hiçbir yararlı besin, vitamin ve mineralleri içermediği gibi; çocukken anne sütüyle beslenmeyen bebeklerde obeziteye yatkınlığın arttığı da bilimsel olarak ispat edilmiştir. Çünkü anne sütüyle beslenmeyen bebeklerde beyin, vücudu daha bebeklikten itibaren kıtlık alarmına geçirir.

Yıllar, hatta yüzyıllar boyunca açlıkla mücadele etmiş bu ulusların genleri, kendilerini kıtlığa karşı korumaya programlamış ve vücuda giren besinleri biriktirmeye yönelik çalışıyor. Aslında bu sistem tüm insanlar için aynıdır. Ancak açlıkla daha çok mücadele edenlerde, bu sistemin çok daha aktif olduğu görülmekte Nobel ödüllü biyolog **Sidney Brenner**'a göre "**obezite geni**" tüm bu olanlardan sorumlu

Benzer bilgileri değerlendiren **Aaurhus Üniversitesi** ve **BM** yetkilileri, obezitenın önümüzdeki 50 yıl içinde Afrika için AIDS kadar tehlikeli olacağını belirtiyorlar.

Township'lerdeki Apartheid döneminden beri Güney Afrika'da yoksul siyahlerin yaşadığı gettolarda en çok tercih edilen yiyecek hayvan deri ve artıklarından yapılan ucuz, işlenmiş şarküteri ürünleriyle, çoğunlukla birkaç günlük yağda kızartılmış bol soslu yetiştirme tavuk. Tavuğun eti beyaz orta sınıfın yaşadığı kasaplarda satılırken, derisi ve sıyrılmış kemikleri de township'lerde satılıyor. Township'larda zaten yağdan oluşan deri lezzetlendirilmek için kızartılıyor.

Güney Afrika'da siyah kadınların yüzde 60'ı sağlıksız kiloya sahip ve bu sağlıksız kilodaki kadınların onda 4'ü obez. Ayrıca Güney Afrika, Afrika kıtasında giderek obezleşen tek ülke [illegible] Botsvana, **Nijerya** ve **Mısır** hemen Güney Afrika'yı takip ediyorlar. Botswana'da kadınların yarısı, Nijerya'da erkeklerin dörtte biri obez. Mısır'da ise oranlar son yıllarda katlayarak artmaya devam ediyor.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Latin Amerika:

Burgerin Ekmekten, Coca Cola'nın Sudan Ucuz Olduğu Diyar-ı Şahane

Yüzyıllardır ABD'nin uyuşturucu dahil tüm pis işlerini hallettiği birincil arka bahçesi olagelmiş Latin Amerika, ABD'nin 50'li yıllardan beri harikuladebir devrimmişgibi sunduğu yeni yiyecek sektörünün kaynağına neleryaptığını ortaya koyan bir model adeta. "AmerikanRüyası"nınkof şişliğinin ağır bir tezahürü.

2009'da darbeyle halkçı lider **Zelaya**'nın devrildiği **Honduras**'ın büyükşehirlerinde neredeyse bir tane bile yerellokanta yok. Bir iş için Honduras'ta bulunan **Huffington Post** muhabiri, şehir merkezinde **McDonald's**'tan, **Burger King**'den, **Pizza Hut**'tan, **Wendy's** ve **KFC**'den başka lokanta olmadığını yazıyordu. Hattabir fast-food galerisini andıran bu yer,onuepeyşaşırtmıştı. Üstelik tüm bu fast-food lokantaları ABD'dençok daha ucuzdu!Orta Amerika'da eğer birinin evine misafir olmuyorsanız, yerel yiyecekler tatmanız çok zor. **Guatemala, Honduras** ve **El Salvador**, Latin Amerika'nın en obez ülkelerinden. Latin Amerika ülkeleri arasında obezite oranı en düşükolan ülke ise; dengeli ve organik beslenmeyi bir devlet politikası haline getirmiş olan **Küba**. Küba'da obezite oranı yüzde 5 bile değil vebu oranla Küba, dünyanın en sağlıklı ülkelerinden de biri.

Birzamanların tropikal cenneti, muzbahçeleriyledolu OrtaAmerika'nın "muz cumhuriyetleri" tarıma ve sebzeye dair kaynaklarını giderek yok ediyor. Herhangi birfast-foodzincirindekiTavuk nugget, sebzeden çok daha ucuz. Üstelik bu tür ürünlerin içerdiği monosodyum glutamat, büyük zararlarına rağmen, ürünlerin lezzetlerini arttırmak için bolca kullanılıyor.

Latin Amerika ülkeleri arasında en obez olanı **Meksika**. Meksika aslında ABD'nin liderliğini de elinden aldı ve Amerika kıtasının en obez ülkesi olmayı başardı. Meksika'da yetişkinlerin yüzde 32,8'i obez. Bunda Meksika mutfağının da bol kalorili bir mutfak olmasının payı var. Ancak ana sebep, kola türevi içeceklerin Meksika'da ABD'den kat kat ucuz olması ve Meksikalıların dünyanın diğer ülkelerinden çok daha fazlakola tüketiyor olması. Meksika, kolalı içeçeklerin en büyük boylarının çifter çifter satın alındığı ve her öğünde litrelerce tüketildiği bir ülke. Meksikalı ressam arkadaşım **Luis Sanchez**'in demiş olduğu gibi; "**Meksikalılar ucuz Cola'nın bir ayrıcalık olduğunu sandılar önce, sonra da vazgeçemediler zaten. Geldiğimiz noktada bildiğin normal su,Cola'dan daha pahalı.**"

The Independent'ın haberine göre **Coca Cola**, Amerika'dakiürünlerinde şeker miktarını düşüreceğini açıklamış. Ancak konunun uzmanları bu açıklamanın sadece kağıt üzerinde kalacağını düşünüyor. Öte yandan bu şeker azaltma politikası neden sadece ABD'yi kapsayacak, bilinmiyor. Örneğin bu azaltmadan dünyanın en çok Cola tüketen ülkesi Meksika da nasiplenecek mi, henüz açıklanmadı.

Meksikalı doktor ve tüketim alışkanlıkları araştırmacısı Katia Garcia, Meksika'da insanlaringiderek daha çok rafine un tüketiklerini, klasik tam buğday ve mısır unundan yapılan **tortilla**'ları, onlarca çeşidi yetiştirilen Meksika fasulyesini ve Meksika biberini yemeyi bıraktığını belirtiyor. Meksika'nın en büyük metropolü olan **Mexico City**'de fast-food zincirleri, sokak satıcılarından ve tortilla'cılardan daha ucuz bir skala sunuyor artık. Üstelik ABD ve Avrupa ülkelerinde artık sıklıkla görülen sağlıklı beslenme kampanyaları, "lahanayla tanışın" gibi kampanyalar görmek de çok zor. Görülse bile, reel yaşantı içinde geçim sıkıntısı çeken yığınlar lahanadan çok daha doyurucu gözüken burger menüleri tercih ediyorlar.

Meksika ayrıca çocuk obezler konusunda da dünya birincisi. 5-9 yaş arası çocukların yüzde 28'i, 10-19 yaş arası ergenlerin yüzde 38'i obez. Bunun en büyük nedeni yoksul ve hatta orta sınıf ailelerin çocuklarınaverdikleriharçlıklarlasadece fast-food alınabiliyor olması. Bu da Meksikalı gençlerin sağlıksız bir diyetle büyümeleri demek. Aslında araştırmalar, Meksika'daen sağlıklı beslenenlerin hala kırsalda yaşayan ve tarıma dayalı beslenenazınlıkolduğunu ortaya koyuyor. Meksika Hükümeti geçtiğimizyıl kolalı içeceklerdenalınanvergiyi yüzde 8 artırdı. Hükümet bu hamleyle obeziteyle savaşmayı hedefliyor, ancak bustrateji başarılı olacak mı henüz bilinmiyor.

Latin Amerika ülkeleri arasında obezite konusunda vahim bir diğer ülke de **Arjantin**. Aslında Arjantin, Latin Amerika ülkeleri arasında en yoksul obez nüfusuna sahip.

Arjantin, Brezilya ile birlikte Güney Amerika'nın en gelişmiş ülkesi. Çok uluslu şirketlerin emrinde ve uluslararası ekonomiye entegre önemli bir ekonomisi var. Ayrıca şarap ve peynir gibi yiyecek maddelerinde dünya liderleriyle yarışıyor ve et üretiminde de hiç de fena bir düzeyde değil. Öte yandan Arjantin, diğer Latin Amerika ülkelerine göre en çok Avrupa kökenli vatandaş barındıran ülkedir. Yerli nüfus, diğer Latin ülkelerinden daha azdır. Arjantin'in bu varlıklı ve avangart Avrupa kökenli nüfusu tangolar eşliğinde kaliteli şarabını yudumluyor ve iyi peynirlerle sağlıklı etlerini yiyor. Ama ayak işlerini yapacak ve ucuza çalışacak da birileri lazım.

Yüzde 85'lik kentlinüfusuylaArjantinen çok göç alan Latin Amerika ülkesi. **Peru, Bolivya, Uruguay ve Paraguay**, Arjantin'in göçmen kitlesini oluşturuyor. Arjantin'e gelen göçmenlerin büyük çoğunluğu geldikleri yoksul ülkelerin en yoksullarını oluşturuyorlar. Çoğu eğitimsiz, ya da çok az eğitimli ve kendi ülkelerinin kırsalından geliyorlar. Bu nedenle de büyük ölçüde fast-food'la daha önce tanışmamış oluyorlar.

Buenos Aires'in şehir merkezi, varlıklı Arjantinlilere çeşitli taze sebze ve meyve seçenekleri sunarken, "**barrio**" denen arka mahallelerde tarım ürünleri neredeyse hiç satılmıyor. Satılsa da alt gelir grubu için son derece pahalı. Şehir merkezindeki kafe ve barlarda, sanat galerilerinde ya da sosyal merkezlerdeşişrnan insanlar çok azken, şehrin dışına çıktıkça iki şey değişir; insanların derilerinin rengi ve vücut yapıları.

Sıradan bir barrio'lunun öğünleri genelde Coca Cola ve makarna, işlenmiş düşük kaliteli şarküteri ürünleri, ucuz burgerler ve bol yağlı cipsgibiabur cuburlardan oluşuyor. Arjantin varoşlarında bu beslenmeden kaçabilen çok az insan var, çünkü Arjantinli göçmenlerin gelir düzeyi başka türlüsüne olanak sağlamıyor. Bu bağlamda Arjantin, Latin Amerika'nın en paradoksal ülkesidir; zira kaliteli sebze ve meyve yönünden hayli zengin bir ihracatçı ülkedir. Ancak kendi yoksullarına sadece işlenmiş sanayi gıdaları sunabilmektedir.

Latin Amerika'nın obezite oranları düşük ama yükselmeye aday bir bölgesi **Amazon bölgesi**. **Brezilya, Peru, Bolivya, Şili, Ekvador ve Venezuella**'da toprakları ve ormanları bulunan Amazonya, hala uygarlaşmamış kabilelerin yaşadığı son kara parçası. Bildiğimiz anlamda uygarlığın olmadığı tek nokta belki de. Ama o kale de düşmek üzere...

Nestle, Amazon bölgesinde ürünlerini pazarlamak için yüzen marketlerkullanıyor artık. Amazon bölgesini kitaplardan, endüstriyel müzikten ve hatta bize daha belirleyici gelen öğeden bölgenin [illegible] leri fethediyor. **Coca Cola**, Amazonbölgesindeki kasabalara dik keçi patikaları gibi yollardan geçerek kamyonlarıyla nakliye yapmayı kabul eden şoförler buluyor ve ürünlerini medeniyete dairbaşkahiçbir şeyin giremediği ücra noktalara taşıyor. O kamyonlara süren şoförler, uyanık kalmak ve uçurumdan yuvarlanmamak için koka yaprakları çiğnerken; bir zamanlar içinde eser miktarda koka barındıran "**Koka Cola**", uygarlığın çok olumsuz gördüğü Sayısız Amazonlunun kanına ne doğru koşar. Ülkeye satılmak üzere getirilen kola şişeleri, Amazon Nehri'den çalınan sudan kat kat ucuz...

Edebiyatta Açlık

Açlığınen gerçek tehdit olduğu uzun yüzyıllar boyunca şişman soylular sağlık ve varlık sembolü olarak, tüm tablolarda kendini gösteriyordu. Oysa kırsalda köylüler ve köleler, açlıkla kırılıyordu. Bedenler, zihinler, hattatüm varoluşları açlıkla imtihan oluyordu. Ancak o dönemde yoksulların derdini, kederini aktaran az edebiyat eseri vardır. Yoksulların edebiyatta dahil edilmesi ise sistemli sömürünün bir hayat biçimine döndüğü sanayi devrimine rastlar.

Viktorya Dönemi araştırmacılarından ve yoksulluklailgili yazılarıyla bilinen **Sir Frederick Eden**'inyazılarında **sanayi devrimi** sırasında sıradan halkın, işçilerin ve çiftçilerin genellikle yediklerinin kuru ekmek, peynir ve tereyağı olduğu yazıyor.

Charles Dickens, Büyük Umutlar romanında özellikle Joe'nun yemeklerininkuru ekmek ve tereyağından oluştuğunu yazar. Yine Dickens'in önemli eserlerinden olan **Oliver Twist**'te yetimhanedeki çocukların yedikleriyle, kilise yetkililerinin ve soyluların yedikleri arasındaki uçurumun altı çizilir.

Sanayi devriminin başladığı yer olan İngiltere 19. yüzyılda "**mısır kanunu**" adıyla bilinen bir yasa çıkarmış ve genel olarak yoksullarınyediğimısır, buğday gibi tahıllarındurumunu düzenlemiştir. Çünkü sanayi devrimiyle bir anda kırsaldan kente göçen köylüler, mütemadiyen yiyecek ücretlerinin yüksekliğinden şikayet etmektedirler. Zaten İrlanda'nın nüfusunun hatırı sayılır birkısmınıyokeden büyük felaket "patates kıtlığı" da bu dönemdeyaşanmıştır.

Dönemin politikacılarından **Benjamin Disraeli**, "İki İngiltere"nin varlığından söz edip bir İngiltere'nin yiyecek bolluğundan ve çeşidinden hastalık derecesinde sıkıldığından; diğer İngiltere'nin ise gün içinde bir dilim kuru ekmek bulursa mutlulukla uyuduğundan bahsediyordu.

Sanayi devrimi sırasında yaşanan tüm bu zorluklar, açlık ve kıtlık, dönemin edebiyatını derinden etkilemiştir. Sanayi devrimi edebiyatında romanların çoğunda yiyecek ve açlık öğelerinin büyük yer tuttuğu görülür. Kimlerin ne yediği, açlıkla nasıl başa çıkıldığı, yiyecek için hırsızlık yapan delikanlılar ya da fahişelik yapan küçük kızlar, açlığın acımasız birer canavara çevirdiği yetişkin adamlar, dönemin edebiyatının en önemli öğeleri.

Dönemin İngiltere ve Fransa edebiyatına en yakın örnekler ayrıca Amerikan edebiyatında ve Rus edebiyatında görülüyor. Amerikan edebiyatında köle likle ilgili eserlerde açlığın hayat belirleyiciliği ve etkileri [illegible] varlığıyla gösterir. **Tom Amca'nınKulübesi** gibi eserler, kölelerin sadece hayatta kalacak kadar beslendikleri ne dikkat çeker.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Ayşe'nin Gaz Maskesi

• Mühimmat sağladığın tentir örgütünün zulmünden kaçmayı başarınlara bulgur pilavı ikram ediyorsun. Bir nevi bütü ve ceza yöntemine bir anada kullandığın perde gişe bir yöntemi gibi. İ Ha Ha diye gülesim geldi çok fena.

• Valideteğ Konusundaki inşaata müdahale edip beton blokları kıranlar bana **Yisrainin Ötü**'nde Hacer'i'nin kerpiçlerini kıran Irazca'yla Bayram'ı hatırlattı. Kıt bayrım kerşiç kıran ellere.

• Kürt asıllı **Ziya Gökalp**'in Türk milliyetçisi olması gibi bir şey seni sevmek..

• İlaç endüstrisi şimdi de aşkı bir hastalık gibi tanımlayıp bu hastalık için ilaç pazarlama peşinde. Ne de olsa her fenninin başına en az bir kez geliyor bu hastalık. İlacı da eş kayıbı yaşayan çayır fareleri üzerinde denemişler. Eş kaybı derken? Giden eş bu fareyi terk mi etmiş, başka fareyle mi aldatmış, yoksa ben artık kimseye karşı bir şey hissedemiyorum filan mı demiş? Telefonlarına mı çıkmamış? Yoksa ölmüş mü? Bir de bu çayır farelerinin erkek mi dişi mi? Diyoyse erkek kısmına bizi şimdi neyiz mi demiş? Bu ayrıntıları veremeyecekseyn aşk için ilaç filan üretmezsin hiç kusura bakma.

• Fransızca bir şarkı var ya hani, "les amoureux des bancs publics" diye. Hani parklarda bahçelerde bulunan ve güzel yurdumuzda üzerinde genellikle bankaların reklamının bulunduğu banklar üzerinde yaşanan aşkları anlatan şarkı. Son günlerde bu şarkı tema hep **BankAsya**'yı hatırlatıyor. O "banka"a üzerinde yaşanan aşkın nelerin bir sonu olduğunu hatırlatıyor bir de. Yürütemiyorsanız ayrılın, çocukların psikolojisi bozulmasın altının.

• **Adana**'da bir siyasi partinin il başkanlığında sürekli kumar oynatılıyormuş. Polis defalarca basınç bu mekanı ama siyasi parti olduğundan kapatamamış. Türkiye genelinde hiç üyesi yokmuş bu siyasi partinin. Tombala çekilişi için de bir düzenek kurmuşlar okullara ziyan. Zaten siyaset ondığın de bir nevi kumar değil mi azizim? Kumar borcu mamus borcu, halka hizmet, Halak'a hizmet.

• Yokuşduğun çocuklara anlatılması: belki sevmiş olanın ölmüş dolayısı binlerinin cebine girmiş olabilir. Olamaz mı, olabilir.

• THY Genel Müdürü Temel Kotil, **"Ebola kötü değil, bulaşma ölümcül"** demiş. Biz küçükken Jumbo diye bir jetin anlatıldığı bir çizgi film vardı. O zaman onu esas ağlan olabilenli o çizgi filmde. **Walt Disney**'de ölüp mi görüyü bunlar nedir?

• Hani bir prensiples markalı vardı, sekiz kat döyek altındaki beşeliye-yi nisaeden nerin vücudu prenses anlatan. **Mendel**'in beşeliyeleri vardı bir de tam, buruşuk kimsenin yüzüne bakmadığı. Hep merak ediyorum, o prenses popoyuna baktan beşeliye yeşil, tombul olanlardan mıydı? Biyoloji sınıfsal bir meselelir belki de.

• Sırbıstada prenna kültesi yok. Cadılmizde yıntıtalarımız. Devlet için yıntıta atan da, yiyen de şerefliir.

• Türkiye'de 84 bin avukat varmış. Telefon rehberi yerine baro lavhası yayınlanacak yakında. Herkes bir gün beş dakikalığına da olsa avukat olacak.

• **TORA**'ların üzerine "benl yıkı" yazmak, ama kimsiz boyayla yazalım, Picasso'dan sonra boyayla kültürden ile bir oluruz belki.

• Atark bir yaşlı cimde gibisi yok. Herkes seni bir şekilde idare ediyor. Ben de büyüyünce öyle olucam.

• Ali'ye atılan son tekmeyi de ağlıbı dorlatıkıan yanıdan atmamış mıydı?

• **Rize İl Halk Kütüphanesi**'nde bulunan tarih kitapları güncelliğini yitirdiği gerekçesiyle geri dönüşüme gönderilmiş. Yeni Türkiye tarihini de yeniden yazacaksa demek ki.

• Vücudumun bir anatomik karşılığı olsayıh, **Gülten Akın** şiirlerinin değildiğ yer olurdu.

• Sayıştay'ın Sosyal Güvenlik Kurumu denetlemesi raporuna göre devlet hastanelerinde 16 bin dişi ikinci kez çekilmiş. Devlet devleti öperken dişini çekiyor artık, İşte bunlar hep global bütçe!

• **Bakışçek Ber**'in programında **Mithat Sancar** "reklam arası" demlerek yayından almış ve sahsütermiş. Memleket bir reklam arasına girse, ben de azıcık dinlensem.

• Lisede okuyan kız çocuklarına eskiden pantolon giymek yasaktı, şimdi etek yasağı getirtmeye çalışıyor. Kutanmayan etek yapsanız o da olurdu aslında. Maksat kadınlık bizde kalsın.

• **Abdullah Öcalan**'a sekretarya kurulacakmış. Ay lahı sakıyalar ini kaldı, yönetici asistanı oldu onun adı. Böyle milli ateki, kamuzı çıktı, presembldı filan olanı makbul. Benden söylemesi.

• PYD, **"2 yıldır Amerika'yla görüşüyoruz ama Türkiye ödünmesin diye söylemiyoruz"** diye açıklama yapmış. Bizim mezhep gerisi olmuş haberimiz yok. Ben alıştırıa alıştırıa böyle.

• Geçenlerde tal'ın oldum bizim sol cenah hala o bunu mu demişti, bu bunu dememiş meyti diye Stalin yoldaşı mezaya yakınmşlarda. Ablemin Stalin ölmüş bilyo mudur? Benden söylesyeyim de şok olsunlar çeşdim.

• Cem Garipoğlu ölmü mü, diyıt kaç gündür tartışıyorum. Pertran Mağlemlor ordukça Cem Garipoğulları ölmüt ağlamın ağlatıyım.

Süpermiş bir **Filmekini**'n gerisde bırakıla. Rus yapımından çıkıma, kitlesinin politik figürüne kadar Rusya'yı, devleti ve onun izini gösteriyoğlu mü beşten aşağı eleştirim, tarihe mal olmuş Rus figürleri arasdan geçişen ama en fazla da Putin'e vurun **Andrei Zvyagintsev**'in son filmi **Leviathan** geçti sahnadan. Hatıyla Kremlin'in hoş hoşuna gitmeyen filmin Rusya'nın yabancı dilde en iyi film kategorisinde oscar adayı olarak seçilmesi de şaşkınlık yarattı. Leviathan'ın hem Eski Ahd'teki şeytan, canavar kampını temsili hem de **Hobbes**'un ayrı temli meşhur eserinde modelik gücü sahibi devlet anlamına geldiğini düşünürsen film dendini daha en beşten belli eliyor zaten.

Neredeyse 70 sene önce bir büyük Rus filmi, hem de neredeyse rejimin resmi sinemasına kabul edilen **Eisenstein**'ın bir filmi şine Kremlin'le ters düşmüş ama dünyanın siyasi atmosferi ve dünyanın genel ahvali içinde eksikti Leviathan gibi müşkel olamamıştı. Eisenstein'ın **Korkunç İvan 1**'i gösterişliğinde büyük bağımı taşımış hatta 1946 yılı Stalin Ödülü'nü almıştı ancak sonrasın ikinci filmi bu defa **Stalin** engeline takıldı. Özellikle dönemin kültür bakanı Jdanov'un eşsesinde kalan Stalin bu filmi hiç beğenmemiş. Rus çarlıkın'ın ölüncüye hatası anlatıldığın, zayıf ve cesaretsiz gösterildiğin savunmuş ve yönetmene **"Sizin çarınız Hamlet'e benziyor ve hiçbir karar kendi başına alamıyor"** diyerek, filmi de yasaklatmıştır. Filmdeki eleştirilerin Kuzey kanadı üzerinden aslında kendine yöneltildiğin düşünen Stalin belki pensonse yapmış belki de filmin alt metnini ve Eisenstein'ın asıl niyetini okumayı becermiştir, orası muammadır. **Korkunç İvan 2**, yönetmen ölümüne on sene sonra, 1958 yılında sayılı kanşıma çıkma şansı bulup kitlesinde büyük hayranlık uyandırmağ güne kadar maalesef ancıdıda bekletmiştir.

12 yılda çekilen, bu yönüyle hem deneysel bir çalışma hem de nesli gösterik olan bir büyüme hikayesi **Boyhood** da **Filmekini**'nin gösterilerinden dendi. Sanatçıyısı çekimi sırasında oyuncularını da kaskıyıyı şaşırtanan ve bir çocuğun çocukluktan gençliğe sürüşünün hikayesini anlatan filmin yönetmeni **Before Sunset, Before Midnight, Before Sunrise** serilerin yönetmen ve hatıyla bitişe uzun dönemde yayılmış hikayesini sevdiğin söylüyorsa **Richard Linklater**. Aynı zamanın sevdiğin **Ethan Hawk** da hatıa mitiyle ana kendisini eğiyor. Kaçırmak olmaz.

Modern tarzın yakıştırılı teması bir film daha da olmuş.

Cem Yılmaz'ın son filmi ya da yönetmiğ Peşsel ünsü **Pek Yakında**'yı sinema salonlarında bulundum. Filmin her köşesinden fırlayan ürün yerleştirmenin ve reklamların bu kadar hoyratça kullandığını ilk defa görüyorum galiba. Film Cem Yılmaz'ın bildiğimiz üzere "olmayan" politik duruşunun bir yansıması olarak, şu mamımız gündemdeki tek bir hakkın mesajıyla, tek bir sonuç dende dahi dokunmasını elbette beklemeyorum. Olmak zorunda da değil tabii ancak ahlaki eğilimmette de doyurucu tek bir ölçü görmedim. Seyirciyi bilsiz çocuk yerine koyan, onu oldukça zorlama bir maksat anlatan, okula gotik senaryosu, gösterimsiz şakaları, akan diye filmleri ama bir kimi reyma gimmeyen hikayesi, kafa gündemleri ve belki tutmacak tek ölçü olan oyunculuğunun da artık azalmadığınız, yani bir şey gösterme kaygısı uzak hatıyla film diğer oyuncuya dair de çok bir şey vadetmiyor maalesef.

Fark etmiş ki bu köşede bir sayıda bize **aşsız bir melodram** ya da **böyle bir güzel şiiri** dememişim. Böyle sinema köşesi olmaz olsun.

Kubana dönüyor. Kubana ile ilgili olan bilsem, neyin ne olduğunu ana akım medyadan dinleyip büyük bir yalan çemberiyle kuşatılmış olanlar, aynı şekilde memleketiş, özellikle Kubana'ya çok yakın bir coğrafyada on yıllardır olan bitenı de şine benzer kaynaklardan takip ettim, ediyorlar. Bu da bana **The Baader Meinhof Complex** filmiyle ilgili bir dersi hatırlatıyor. R.A.F ile Springer medya grubu arasındaki husumet malum. **R.A.F**'ni özellikle rehan dönemlerinde en büyük düşmanlarından ve dolayısıyla hedeflerinden birisi de Springer grubuydu. Daha ilk günden beri R.A.F'i kahkaz bir terör örgütü olarak nitelemen ve bütün yayınlarında ajansla bir mektupcuklu ardanın en büyük destekçisi olan grubun en büyük **gücünü** Bild'ni dağıtmasını R.A.F öncülü gençlik hareketleri tarafından engellenmesi ve dağıtım kamyonlarının kundaklanması ile iki taraf arasındaki gerginliği yıldırı tıyıp tırmandırmıştı. Springer grubu gücünü kullanarak halk ile R.A.F arasına duvar örmeye gayret ederken örgütü de halk düşmanları olarak göstermeyi çalışıp R.A.F'a karşı açık bir medya savaşı başlatmış durumdaydı. Muazzam basının bu tutumunun yarattığı gerginlik nihayetinde Springer Basınevi'na R.A.F tarafından konulan bombalar ile dondğu çıkmış oldu. İşte daima Springer grubu ile çatışma halinde olan R.A.F ile ilgili bir filmin senaryosunun aynı grupkan Der Spiegel'in çalışanı Stefan Aust tarafından yazılmış olması, ayrıca Aust'un bu kitabı yazarken Peter Homman ile çalıştığını, Homman'ın da aslen bir R.A.F üyesiyken infaz edilmiş bitlisli bir örgütü terk eden İzmiş olduğunu düşünürsek The Baader Meinhof Complex, R.A.F'ı ne kadar doğru anlatabilirse ama akım hedefe da Kubana ve benzerlerini öyle anlatıyor işte.

Fellini'nin büyük meşhur sinaç Modesiz kadınlarını sinemadaki hazzı şeye dağıtmam.

Being There'in, filmin bizatihi kendisi ile anlam bulan son sözleriyle bitirelim: ***"Hayat, akın geçirdiğ bir evredir."***

Zahit Atam'ın yeni kitabı tüm satış noktalarında

Panel: Zahit Atam- Zeki Demirkubuz
"Sanatçı-Vicdan-Özgürlük-Siyasal Tavır: Yaratıcılık"

14 KASIM 2014 Cuma Tüyap Kitap Fuarı Karadeniz Salonu Saat: 17.15-18.15

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

AKP'li belediye başkanının "Başkan vekilliği ve yardımcılığı görevini kadınlara vermeyeceğiz. Dinen ve örfen uygun değil. " diyerek istifaya zorladığı Nurten Ertuğrul yaşadıklarını yeniHarman'a anlattı:

'Dinen caiz değilse, neden sabahlara kadar seninle çalıştım?'

Bu yıl, 30 Mart yerel seçimlerinde Bingöl Belediye başkanlığını AKP'li Yücel Barakazi kazanırken, mali müşavirlik yapan Nurten Ertuğrul birincisıradan beledlye meclisiüyeliğine seçilmişti. Belediye BaşkanıBarakazi'nin seçimsonrasıyapılan ilk toplantıda kadınlara başkan vekilliğive yardımcılığıkonusundagörevvermeyeceğini söylemesi üzerine Ertuğrul istifa etmişti.

OlayınardındanAKP sözcüsü Hüseyin Çelik, ***"Partimizden belediye meclis üyesi seçilen Nurten Ertuğrul'un Başkan Yardımcısı seçilmemesi üzerine istifa etmesini ışık bulmuyoruz"*** demişve belediyebaşkanını savunmuştu. Ertuğrul'un yaptığı itirazlar ve şikayetlergörmezdengelinmiş,günler cecanla başla çalıştığı partisi ona kapılarını kapamıştı.

NurtenErtuğrul siyasete babasından aşına. Babası Milli Nizam Partisi'nin kurucularından, Milli Selamet Partisi döneminde de Erbakan'a hizmetvermiş. Eşi Süleyman Ertuğrul ise bambaşka bir siyasi gelenektengeliyor; Bingöl CHPil başkanlığı yapmışvemillet vekilliğinehazırlanan bir isim ***"Eşim siyasi düşünce ve fiillerime hiçbirzaman karışmadı"*** diyor. Ama evdeki demokratikilişkileri partileriiçinde geçerli olmamış; AKP içincanla başla çalışması nedeniyle CHPyönetimineceşinin il başkanlığı düşürülmüşve milletvekili adaylığı engellenmiş. ***"CHP, demokrasiyi savunan bir parti ama görünen o ki, birailenin içinde farklı görüşlerin olabileceği düşüncesini hazmetmekten uzak"*** diyor.

Ertuğrul aylardır kendisineve kadınlarayapılmış bu haksızlığın etkisindenkurtulamamışken Belediye Başkanı Barakgazi bir bombadalıa patlattı; LeMan dergisinin konuyla ilgili kapağına geçtiğimiz aylarda dava açtı. Açılanhakaretdavasında, kapakta yeralan ifadelerin "yalanve iftira"olduğu söyleniyordu.Asıl iftirayauğrayanın kendisinin ve LeMan dergisinin olduğunu söyleyen Ertuğrul Bingöl'dekievinde ziyaretettik

AKP'ye nasıl katıldınız?

Ben daha önce anayasa değişikliği için de, AKP'li olmadığım halde, dediler gibi çalıştım. Darbe zamanı yaşadıklarımızı asla unutamam. Bizim gençliğimizi, hayatımızı çaldılar. O zamanları bir daha yaşamak istemiyorum, çocuğumun yaşamasını da istemiyorum. Yani bir anne olarak, kişisel hiçbir beklentim olmadan o zamanlar tekrarlır etmesin diye uğraştım. Hiçbir zaman üye olmadım partiye, bir beklentim de yoktu. Belediyede emeğimeniğe adaylığımı koymam için kardeşim teşvik etti beni. Ona yeni belediye başkanını tanıyıp tanımadığını sordum çünkü ben tanımıyordum. Kardeşim, yeni belediye başkanını tanıdığını söyleyip onu ovunca kabul ettim. "Kefilseniz, biz de gerekli şekilde çalışırız" dedim. Küçük yerleri biliyorsunuz, herkes tanıdığına güvenir, oy verir, onun için çalışır. Ben de, Yücel Bey'le (Barakgazi) iyiliğine, dürüstlüğüne kendim inandırıldığım yetmezmiş gibi milleti de inandırdım. Seçimlerden önce görüştüğümüzde, farklı bir insanla tanıştığımızı düşündük. Her şeyi can kulağıyla dinleyen, candan, saygılı, aydın birisiydi. AKP kadın kolları için benden destek istemişti, bunaldıklarının çoğu önceki başkanın yerleştirdikleri ve Yücel Bey sorularıma o kadar makul cevaplar verdi ki, başım üstüne diyerek kabul ettim. Sonra kendi arkadaşlarımdan ekibimi oluşturdum, onun elemanları da vardı, çalışmaya başladık.

Belediye başkanının size o sözleri söylediği gün neler oldu?

Bir pazartesi günü toplantı olacak, ertesi gün BOP ile yapılacak olan toplantıda herkesin görevi belli olsun diye, görev dağılımı yapılacak. Bir aday dışında herkesin bulunduğu, 20 kişilik bir gayri resmi toplantı oldu. Fakat başkan girer girmez hissedilen bir rahatsızlık vardı zaten. Oturdu ve "arkadaşlar" dedi, "yarınki toplantı için görevler belirlenecek, ben şablonu oluşturdum. Benim başkanlığım süresinde bayan arkadaşlar başkan vekilliği ve başkan yardımcılığı görevinde bulunamayacaklar. Erkek arkadaşlar ise dönüşümlü olarak başkan vekilliği ve yardımcılığı görevinde bulunabileceklerdir." Şimdi, başkan seçilmiş ve ekibini istediği gibi oluşturabilir, benimle çalışmak istemeyebilir ve ben bunu anlıyorum. Fakat kurduğu cümle şöyle bitiyor: "bayan arkadaşların bu şekilde görev almaları dinen caiz değil, [illegible] diyor." Böyle deyip [illegible] söyleyeceğim ama birinci sırada ben ve [illegible] yarınla anlaşılmış birisiyim. Bir de bakıyorum ki ağzı kımıldamıyor. O an, özellikle erkek arkadaşların çıkıp bir şey söylemelerini istedim. Dinen caiz değilse, ben neden sabahlara kadar seninle çalıştım? Sabahlara kadar yanımda bir sürü erkekle çalışıyorum. Elin kulanın, elin erkekleriyle beraber kolumu bakıp oraya buraya, rapor tutmaya gönderiyorum. Bu nasıl açıklama şimdi? Dinen caiz değilse, o zaman neden uyarmadınız? Ne oldu namusumuz, iffetimiz, bu şartı neden o zaman getirmediniz? Din, Allah, kitap hikaye, herkes kendi manifesti doğrultusunda ne gerekiyorsa yapıyor işte.

Siz de tam fedaiyimişsiniz.

Biraz anarşist ruhluyumdur. Ama yarınki yerde. (Gülüyor) Öyle bir ruhum var, ne yapayım? Sonraları belediyede haftanın dört günü toplantılar oldu. Sonun, benim çalışmalarım. Pek çok kişi çalışmalarımdan rahatsız olmuş. Rapor tutturuyordum, istatistikler çıkartıyordum, böyle bir çalışma daha önce olmamış. En çok nereden oy geldiyse, oralarda ikinci kez çalışmayı koordine ediyordum ve bu çok hesaplı, agresif bulunmuş.

Yaşadıklarımdan sonra Müslümanlığa da, Müslümanlara da bakış açım değişmişti.

"Siyasette gücü var" demişler mesela. Aklım almıyor, madem bir iş yapıyoruz, adam akıllı yapalım diye düşünüyorum, o kadar. Kaldı ki, seçime seçildiğe hakkına sahip bir insan olduğumu düşünürsek, siyasette görüm olsa ne olurdu? Burda da abes bir durum yok. Ama bu partide, bu sorun oldu. Direkt mobbing uygulandı. Beni dini, Allah'ın adını kullanarak durdurdular. Başka türlü anlamlandıramıyorum durumu, bunları yaşadıktan sonra Müslümanlığa da, Müslümanlara da bakış açım değişmiş durumda.

Sonradan başkanın "dinen ve örfen uygun değildir" şeklindeki ifadeleri kullandığı yalanlarınız.

Kesinlikle yalan değil. Allah, şahittir. Kendisi dışında orada bulunan 19 kişi de şahittir. Vicdanları varsa, çıkar söylerler.

Bir de galiba, fazlası da var?

Tabii. Ben basın toplantısında inflat yaratır diye o "dinen caiz değil" cümlesini bile kurmamıştım. Toplantıda da, benimle alay ve benim çıkıp bir şey söylemesini bekledim. Başkan görevleri dağıtmaya başladı. Kimseye sormadan, okul müsamaresi için nal dağıtır gibi "sen şuradasın, sen buradasın" diye belirlediği şekilde görevlendirdi herkesi. Nihayet "arkadaşlar söylemek istediğiniz bir şey var mı?" diye sorunca, Mehmet [illegible] bir [illegible] arkadaş [illegible] beni rahatsız etti. Ben de Allah razı olsun diyerek kendisine teşekkür ettim, onun gözgahından sonrasını devraldım. "Bayan" benimçünkü. Dedim ki "biz seçim çalışmalarında hiçbir zaman, dini anlamda bir antipatiyle karşılaşmadık, herkes bizi kucakladı, herkes siyasetin kadınlar sayesinde düzeleceğini söyledi, cazolmayan bir şey yaptığımızı düşündürecek bir şeyle hiç karşılaşmadık. Başkan da, "yok yok, öyle [illegible] çok tepki var" tarzı tepki var belli ki, evet, amatoplumdan değil, içeridekihesap kitapçılardangelen bir tepkivar.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

LeMan'a AKP'den dava

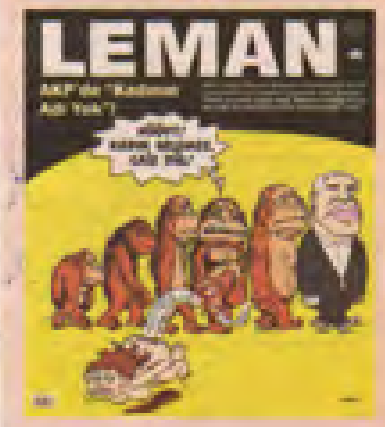

'LeMan'ın o sayısını toplattılar'

Leman kapağını gördünüz değil mi?

Kapağı gördüm ama dergiyi alamadım. Toplatmışlar Bingöl'de.Tüm LeMan'ları satın almışlar. Bu haber pek çok yerde çıktı sadece LeMan'a dava açmış.

Belediye Başkanı LeMan'aaçtığı davada "Dinen ve örfen uygun değil. Başkan vekilliği ve yardımcılığı görevini kadınlara vermeyeceğiz" sözünün iftira olduğunu söylüyor ve "zira; halihazırda Bingöl Belediye Başkanlı Vekiliğini bir bayan Belediye Meclis üyesi olan Fevza Başak Koç yürütmektedir" diyor.

Belediye Başkanı; Medyanın bu konu üzerinde çok durmasıyla oluşan olumsuz havayı kırmak için, benim istifamdan tahminen 20 gün sonra göstermelik bir şekilde, bir günlüğüne Başak Koç hanımı belediye Başkan vekili olarak atamış.

Burada amaç; "bakın ben kadın düşmanı değilim eğer öyle olsaydı bir kadını vekilim olarak atamazdım" havasıyaratmak. Eğer gerçek amacı bu değilse neden ilktoplantıda görev dağılımı yapıldığındaBaşak hanımı veya başka bir kadın o encümen adayını vekil olarak atamadı? Tepkiler çoğalınca bu tepkilerin önünü almak için böyle bir hamle yaptı diye düşünüyorum.

Hz. Ayşe'nin ordu komutanlığı yapmış biri olduğunu söyledim. 'Hz. Ayşe hatasını anlayıp evine geri döndü' dedi.

Bir de beni irite eden bir el hareketivardır kendisinin ve her şeye, sürekli "öyle değil, öyle değil" diyor.

Hz. Ayşe'ninordu komutanlığı yapmış bir fıkıherbabı olduğunu söyleyerek, kadınlar içincalz görülmeyen durumabir örnek vermek istedim. Yine o el hareketiyle "öyle değil, öyle değil" dedi, "sonradan Hz. Ayşe ile Hz. Ali'ninarasına fitnegirince, Hz. Ayşe hatasını anlayıp evine geri döndü." İyi o zaman, dedim. Biz neokuduk ne de dinledik, din hakkında hiçbirşey bilmiyoruz. Örf hakkında da, böyle bir şeyi aslakabuletmiyorum. Ama bana, örfü kabul etmezsem şirkegireceğimi,çünkü örfün bazen dinin önüne geçebileceğini söyledi. Asıl örfü dlnırıönüne koyduğunzamanşirkegireceğimidüşünürüm.

Diyalog nasıl devam etti?

Buzgibi.Zatendaha fazlatartışamazdım. Çantamı aldım ve "hadi size kolay gelsın"dedim.Abimoradaydı, yanıma çağırdım ve konuşmamızıanlattım. O da yaptığım her şeyin dinen caiz, örfen uygun olduğunusöyledi. Ekibini istediğin gibioluştur, zaten bu hakkındır ama bu şekilde düşünüyorsan da zihninde tutmalısın. Bizedeklare etmek büyük saygısızlık. Oturduğunuz makamları biz kadınlara borçlusunuz. Erkekler piknikledegezerken, biz sabahlara kadar köşe bucak koşturduk, üç ay evimde yemek pişmedi yahu.

Sonraki süreçte neler oldu?

"Dilirnsürçtü, yanlış anlaşıldı" gibi bir açıklama bile yeterliydi konunun kapanması için, partiye zarar gelmesini hiçbir şekilde istemedim.Bakan CevdetYılmaz'ın kardeşi KadirYılmaz'ı(LeMan'a dava açan avukat aynı zamanda) aradım, durumuaynı şekilde ona daanlattım. Ben kişisel bir küskünlük, alınganlık içinde değilim.Tüm kadınları temsil ediyorum. "Nurten Hanım'la çalışmak istemiyorum" derse başım gözüm üstüne, ama "kadın için dinen caiz değil" dendiğinde bunun üzeri örtülecek bir şey olduğunu düşünmüyorum. Tekrar bakanın kardeşi KadirYılmaz'ı aradığımda bana verdiği cevap "abla sen bilirsin, hayırlısı olsun" oldu. Zaten özür dilemek zor bir şey değil, bilerek dilemiyorlar, dışarıda kalalım ve istifa edecek noktaya gelelim diye. Doğru mu, değil mi bilmiyorum, gıybetinde söylenen şeyler de var. "O istifa etmeseydi, ben onu görevdenalacaktım" demiş. Alamaz ki, 28 bırıoyla seçilmişinsanım,bürokratikolarak aynı hatıra sahibim.

Zeleniye dediğinürünlerden hemen mi istifa ettiniz?

Hemen istifa etmedim, gece 1 buçuğa kadar bekledim. Sabah 9'da da kalkıp belediyeye gittim ve kalemde istifamı verdim.

Hani böyle bir olay olur, dışarı çıkmasın diye en azından, ikna etmeye çalışırsın, durumu yumuşatma yoluna gidersin hiç olmazsa. Partiye zarar gelir diye benimle ilgilenmediler ama partiye zarar veren zaten ben değilim, bu şekilde düşünen ve bu düşüncenin arkasında olan insanlar partiye zarar veriyorlar. Kadınlara bunu yapanlara sahip çıkanlar, partiye zarar veren insanlar.

AKP Grup Başkanvekili Belma Satır, "eğer aynmalık olsaydı, birinci sıradan belediye meclis üyesi olamazdı" demiş.

Kendisi, beni de temsilen orada, o kadar sekretaryaları var, bir kez bile arayıp benimle konuşmadılar. Ne oldu, diye sormadılar. Neden bana sorma gereği duymadılar? Hani kadının beyanı esaslı? Fadime Şahin'den, Ayşenur İslam'dan defalarca randevu istedim, her seferinde ertelediler. Yani hiç olmazsa bir kez kulak verin, görüşün, suçluysam cezalandırın. Bütün mercilere yazdım sorunu. Biriniz geri dönsenize? Partiden kimsele görüştüysem, bana hak veriyor. Ama iş bunu dile getirmeye gelince herkes suskun.

Belma Satır "Yücel Barakgazi, Köln'de felsefe üzerine yüksek lisans yapmış, iyi derecede Almanca ve İngilizce bilen biri olduğu için, bu seviyede lafla söyleyecek biri değildir." demiş.

İşte, beklentisi için her şeyi yapabilecek olan insanların, ne seviyelerde cümle kurabileceklerini gayet açık görüyoruz. Dil bilmekle ne alakası var dünya tasavvurunun? Herkes dil bilebilir, herkes yüksek lisans yapabilir. Orada bizi temsilen bulunan bir kadın, hemcinsim, beklentileri için bir kadına bu seviyelerde karşılık veriyorsa, esefle kınıyorum.

Partiyle ilişkiniz ne durumda?

Türkiye'nin 131. maddesine göre ben, merkezden aday gösterildiğim an otomatikman partili oluyorum. Yani durumumun parti içinde, disiplin olarak tartışılması ve açıklığa kavuşması gerekiyor. Ama bana "zaten partili olmadığım" da söyleniyor. Nasıl? Ben partili değilsem nasıl AKP'den aday olabiliyorum. Eğer partiliysem, parti içinde hakkımı ararım. Partili değilsem de, yargıya kadar götürürüm. Evet onların inadıyla geldim, ama onların inadıyla gitmeyeceğim.

Bu süreç size ne öğretti?

İnsanlara güvenmemeyi. İnanılmaz bir yıpranma var bende. Ben bir kadınım. Anneyim. Çalışıyorum. Bunlarla beraber 50 yıldır, her şeye rağmen ayakta kalabilmiş, kimsenin arkasından bir şey söyleyemeyeceği kadar şerefli bir şekilde, vicdanım rahat olarak yaşıyorum. Beni gerçekten incittiler. Partinin de, buradaki yerel yönetimin de bana özür borcu var. Benim annelik onurumla oynadılar çünkü. Ne demek "[illegible]" ne demek "[illegible]" diye [illegible] elbette istiyorum.

Peki, şimdi sizden özür dileseler döner misiniz?

Çalışmalara mı?

Belediyeye ya da partiye?

Yani, ben partiden kaynaklanan bir durum olduğunu düşünmüyorum.

Ama yaşadığınız bunca şeyle ilgilenmedi parti, her merciye ulaşmaya çalıştınız ver geri dönmediler?

Aile ve Sosyal Politikalar Bakanı Ayşenur İslam bana yine de sahip çıktı. Konuyla ilgili olarak HaberTürk muhabirine, benimle görüşeceğini söyledi. Ben de kimseye söylemeden gece yarısına kadar telefonunu bekledim.

Aradı mı peki?

Aramadı. Ama ben yine de bekleyeceğim.

Sorunun tüm partiyle alakalı olmadığını mı düşünüyorsunuz gerçekten?

Ben öyle olduğuna inanmak istemiyorum. Kullanılmış olma hissi beni inanılmaz derecede yıpratıyor. Psikolojim bozuldu. Her durumda, önce olumlu tarafa bakardım, böyle biriydim ben şimdi bakış açım tamamen değişti. BDP'yi bile o kadar rahatsız ettim ki çalışmalarımla.

Koşulmaktan artık ayakkabı giyemiyorum, yürüyemiyorum, ameliyat olmam lazım ayak kemikleri'nden. Beni hem bedenen hem de ruhen incittiler.

-Cezaevinden Harman'a mektup var-

Gaziantep Cezaevi'ne kitap bağışı

Gaziantep H Tipi Cezaevi Kütüphanesini yenilemek ve güncellemek amacıylaroman, siyası, tarıh, psikoloji, sosyoloji, kişisel gelişım, edebiyat kitaplarınave dergibağışına ihtiyaç duyuyoruz. Ayrıcacezaevindeyapılansınema gösterimlerındeizlenmeküzere sinema ve belgesel filmler konusunda da yeniHarman okurlannın desteğini bekliyoruz.

Adres: Taylan KAYA Gaziantep H Tipi cezaevi Müd. Sosyal Hizmet [illegible] Telefonlar: 0 535 939 45 85 - 0 342 321 09 47

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

İslam Devleti'nin strateji ve taktikleri

Yakın zamanda, İŞİD'in Irak Anbar sahasını **War on the Rocks** *adlı kitabın yazarı Daveed Gartenstein-Ross,* **Musings on Iraq** *isimli haber bloguna verdiği röportajda İŞİD'in stratejisi ve taktiklerini anlattı.*

Irak'ta isyancı saldırı, Kobane'de konvansiyonel savaş

Taktikleri bir bölgeden diğerine farklılık gösteriyorlar. Öncelikle de kontrolünün kim olduğuna bağlı olarak. Örneğin Şiddetli bir isyancı gücü (sahte tutarak) savaşıyor. Anbar'da, Kobane'yi almaya çalışan birimlerine kıyasla çok küçük bir gruba dayanarak karmaşık bir sistemi kullanıyor. Şiddetli'nin güçleri hızlı ve çevikliklerle ile öne çıkıyorlar. Aynı gün içinde birden fazla hedefi vuruyorlar ve duymanın, yani Irak güvenlik güçlerini veya Sahva'yı üzerlerine çekmek için tacizi taktiklerini düzenliyorlar. Ardından üzerine çökip peşine takılığı insanları tuzağa düşürmeye başlıyor.

Bunun aksine, Kobane'de İD isyancı taktiklerinin en uzak benzerlik gösterdiğinin son derece konvansiyonel bir savaş yürütüyor. Şehri almak için sürekli daha fazla adam gönderiyorlar. Bu İslam Devleti için inanılmaz maliyetli bir hal aldı.

Kobane İŞİD için bir PR zaferi

Ancak Kobane'deki ilerlemelerinden bazı somut kazanımlar elde ettiler. Hiçbir şey değilse bile, Kobane'deki ilerleyişleri bile onlar için değişmekte olmasına rağmen bir PR zaferi. Zaman geçtikçe ve İD Kobane'yi ele geçirmekte olduğu, saldırısı bir güçten çok zayıflığa işaret etmeye başlıyor. İD'nin iş modeli büyük ölçekte sürekli kazanmaya dayanıyor. Hem yabancı ülkelerden savaşçı çekmek hem de saflarındaki kaçışları engellemek zorundalar. Mevcut insan güçlerinin eşeyidesi İD'nin görünürdeki gücü karşısından onlara Suriye'de katılanlardan oluşuyor. Ancak İD'nin cephede kaybetmeye başlaması ile, grup eşeyde insan gücü kayıtına uğrayacaklar. Ki eninde sonunda bunun olacağını düşünüyorum.

Kobane stratejik değil

Coğrafi konum açısından, Kobane ortalama kapa bir bölge. İD bu bölgeyi ele geçirmek için eşeyce hasar aldı. Kobane'yi ele geçirmek için harekete geçmeleri ile birlikte Türkiye ordusu nu sınıra konuşlandırdı ki bu İD'nin kazanacağı bir zaferi kalıcılaştırmasını da dağınıklığı zorlaştırıyor. Dolayısıyla Kobane, ele geçirseler bile onlar için pek kazançlı değil. Stratejik bir kalanma değil. Temmuz, Şiddetli'nin Anbar'daki ilerlemesinden ile büyük kazanım elde ettiler.

Kaynak: Çeviri: dunyadancevirri.wordpress.com

Silah ticareti zirve yapıyor

ABD, askeri güçlerinin Irak ve Afganistan'da çekilmesinin üzerinden yaklaşık olarak bir yıl geçmişken, silah satışları daha görmeye başlamıştı. Fakat İŞİD'in ilerleyişi ve Kobanê'de süren savaş Suriye ve Irak'ta devam eden askeri operasyonlar ve Gelecekte Rusya ile savaşa girme ihtimali savunma sanayii firmalarının yüzünü gülmüyor. Obama yönetiminin askeri hizmeti azaltma yoluna gitme sözünü tutuş çıkardan Pentagon da kısa bir süre önce şöyle bir açıklama yaptı: "ABD'nin gücü inkâra olmayan veya operasyonel faaliyeti yapma ihtiyacı bulunmayan hava kanatlarında etkisini gösterme gücünde olması gerekiyor. Askeri kapasitesi geniş bir donanımımız var".

The Italian Daily yazarı, jeopolitik bilimci Mandio Dinucci'nin savunma sanayisindeki gelişmelerle ilgili kaydettiği verileri oldukça dikkat çekiyor.

1. Suriye'ye ilk hava saldırı operasyonu düzenlendiği tarih olan 23 Eylül günü, ABD'ye ait iki savaş gemisinden, her biri 1,4 milyon dolar maliyetinde, İslam devletiğ (İŞİD) organı zayıfma kontrolünde olduğu gerekçesiyle, Suriye'nin ortadı çıkarma ve diğer hanesi tesislerine 47 adet Tomahawk füzesi ateş.

2. Tomahawk füzesi üreticisi firma, bu saldırıdan birkaç gün sonra beşya füzeleri de tedarik etmek üzere 251 milyon dolar tutarın dan fiiva sözleşme imzaladı ve hisselerinde yüzde 4 oranında artış oldu. Oysa aynı dönemde borsada genel gösterge hisselerin genel endeksinde yüzde 2 oranında düşüş kaydedilmişti.

3. Pentagon ile iş yapan şirketlerin diğer büyük firmaların da hisseleri veya daha yüksek artış oranları kaydettiler: Northrop Grumman yüzde 4, General Dynamics yüzde 5. Savunma şirketi General Atomics'in Reaper İnsansız Hava Araçlarının (IHA) kullandığı Hellfire füzeleri üreten Lockheed Martin firması hisse senetleri yüzde 9,5 gibi rekor bir oranda artış kaydetti.

4. Lockheed firması 16 Ekim'de, yüksek manevra kabiliyeti ve tağ sularda seyir kapasitesine sahip, düşman ülke sahillerine yaklaşarak, karla sahanlığı derinliklerine kadar saldırı düzenleyebilme özelliği bulunan Kıyı Muharebe Gemisinin 7'ana şöyleşiye bundu.

5. Kısa bir süre önce, Nisan ayında, Lockheed firması F-35 avcı uçaklarının da inşa yapabileceği, America yeni sınıflandırmasıyla 30 adet amfibi hücum gemisinden ilki ABD Deniz Kuvvetlerine teslim edildi.

Uzay savaşı

• General Dynamics firması 10 Ekim'de, Mazda Uydu Sistemiyle Fasifikler Gökyüzü uçuk seyrini yapan bir uçak ve mevcut kapasitesinin 10 kat daha fazla bir hızla ABD'ye ait bir savunma sistemi arasında hediyem bağlantılar sağlamalarına duyurdu.

• ABD Deniz Kuvvetleri 14 Ekim'de Lockheed firması, (74 adet savaş gemisi bulunduğu Sınıf -1 ratları ve SM3 füze bataryası donanımlı ABD'nin büyükelçi Ülkemiziye ile sonda yer alan Aegis adlı füze "kalkanı" Romanya'da bulunan Deveselu üssünde Aegis adlı kalkanlı teklifini kurdu.

• Aegis Sistemi, düşman ülkelerinden gelebilecek balistik füzelerini tespit edebilecek özellikte. Nükleer silah tarafı saldırı amacı güdmeyen Romanya ve Polonya'daki füze tesisleri kılıncıkarda Pentagon'un sözünü dikkate alması gerekiyor Rusya'ya açık bir referansla.

• Boeing firması tarafında üretilen X-37 B uzay robot uçağı, 22 ay boyunca yörüngesinde kaldıktan sonra, 17 Ekim'de Kaliforniya'da bulunan Vandenberg üssünde yere indi. Yeniden bir kumanda merkezi marifetiyle uzaya gönderilen bu uçak, gerektiğinde bağımsız bir şekilde üssüne dönebilecek şekilde. Dönemde ne olduğu bel düzey bir sır olarak saklanıyor. Ancak, nükleer bir saldırı veya uzaydan nükleer silahlarını nakliyeti yapılma ihtimali karşısında, düşman uydularının ancak bunu duyumlamak yönünde önemli verileri var.

Kaynak: "Silah ticareti zirve yapıyor", Yazarı: Mandio Dinucci, Çeviri: Nizamettin Karaborna, Il Manifesto (Italya), Pekşev Yorumlar Sitesi, 29 Ekim 2014.

Yargıç Kemal Şahin yazdı

Olaylı seçim ve yeni HSYK

Hükümet ile Cemaat'in adeta bir ölüm-kalım savaşına çevirdiği adli ve idari yargıdaki HSYK seçimlerini 12 Ekim itibarıyle geride bırakmış bulunmaktayız. Peki, bu seçimin kazanan kim, kaybeden kim?

Hemen kestirmeden seçim sonucunu söyleyelim. Hükümet'in inşa ettiği ve de tüm Devlet imkanlarını kullanarak desteklediği **Yargıda Birlik Platformu** (YBP), adli yargıdaki 7 asıl üyeliğin tümünü, idari yargıdaki 3 asıl üyelikten beşini kazandı. **Seçimin kesin galibi YBP, kaybedeni ise Cemaat oldu.** 17 Ekim 2010 ile birlikte Hükümet'e nakip olan yine kaybetti. 2010'da kaybeden YARSAV'da, 2014'te ise Cemaat oldu. **Peki, Cemaat'in kaybetmesi, Hükümet'in kazanması anlamına gelir mi?** Buna yazının sonunda değineceğim.

Öncelikle seçim sonucunu verilerle somutlaştıralım, sonrasında bü[illegible] olduğunu açıklayalım. Adli yargıda [illegible] temsilciliği YBP'den **Metin Yandırmaz** aldı. YBP'nin 7. sıradaki yeni son asıl üyesi **Turgay Ataş** 5400 oy aldı. Cemaat'in adaylarından **İlker Çetin** 5312 oy alarak 1. yedek üye oldu. Son sıradaki asıl üye ile ilk yedek üye arasında 88 oy fark var.

"Bağımsızlar" adı altında seçime giren 11 kişilik Cemaat listesinden en az oyu 4495 ile **Hasan Önal** aldı. Önceki seçimde **"Adalet Bakanlığı listesi"** adı altında seçime giren ve 5409 oy ile 1. sırada Kurul'a giren İbrahim [illegible] aldı.

YARSAV-Yargıçlar Sendikası'nın 11 kişilik listesindeki adaylarını aldığı oy ortalaması [illegible]

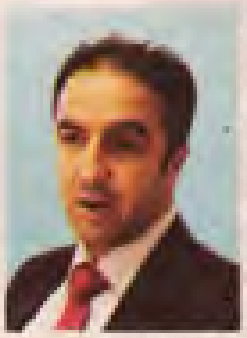

Levent Önsal hariç bir çıkarımda oldu. Yargı camiasında en az tanınan adayı Levent Önsal 5143, en fazla tanınan adayı **Nuh Hüseyin Kösa** ise 1498 oy aldı. Demokrat Yargı adına tek aday olarak seçime giren bendenizin oyu ise 326 oldu.

Şimdi seçim sonucuna ilişkin bu somut verilerin bizlere neler verdiğine bakalım.

1. HSYK seçimlerini kaybeden Cemaat'in adli yargıdaki hakim ve savcı bilyosu ortalama 4.500 civarındadır. 12.520 hakim ve savcının bulunduğu adli yargıda bu miktar yaklaşık yüzde 40'a tekabül etmektedir. Bir başka deyişle adli yargının yüzde 40'ı, toplumsal karşılığı ancak yüzde 1-2 olan bir "örgüt"ün [illegible]

2. **Demokrat Yargı** hariç, yargıdaki tüm kesimler birlikte hareket etmesine ve Devlet'in tüm imkanlarını kullanmasına rağmen **YBP** seçimleri kılıçtan kazanabilmiştir. **YBP** listesinin 300-400 oyunu Cemaat listesine verdiğinde asıl üyelikler bakımından adli ve idari yargıdaki sonuç Cemaat lehine 10'a sıfır olurdu.

3. Yargının "güç" ya da "iktidar"lara meyilli olması kadim geleneği aynen devam etmektedir. Bunun en büyük örneği, sanıklığının aksine Hükümet desteğini alan **YBP**'nin seçimi kazanması değil, bir önceki seçimde rekor oy alan İbrahim Okur'un seçimi 35. sırada tamamlamasıdır.

4. Ama daha **Demokrat Yargı** hakkında şekillen de olsa siyasal kimlikleri yargı kamuoyunca bilinenler seçime girmiş ve **YBP**'den aday olanlar bu kimlikleriyle Kurul'da yer almışlardır. Bu sanıklığının aksine yargıda ayrışma değil, gayri-meşru ve anti-demokratik bir seçim süreci sonucunda onlar da, farklılıkların yargıyı yöneten Kurul'a taşınması olduğu gibi, üyelerin siyasal kimlikleri bilindiği için toplumsal denetimin yolunun da açılmasıdır. Aslında bugüne kadar yok [illegible] tabi tutulan toplumsal [illegible] kıskaçlarını telaffuz edilmesi bile başlı başına olumlu bir gelişme olarak değerlendirilebilir.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

atawce@yahoo.com Ata Erad

Futuvvet

Bu aylık yazımda çok fazla önem verdiğim, felsefi ve içtimai bir şekilde senelerce takip ettiğim bir konuyu yazmak istedim. Burada şunu da ilave etmek istiyorum ki Fütüvvetle ilgili İran'da, Tahran ve Azad Üniversitelerinin Felsefe kürsüsünde konuşmalar yaptım. Lâkin hâlâ inanıyorum ki bu konuyla ilgili gerektiğince yazılıp çizilmemiştir. Fütüvvet, İslâm kültürünün içinde önemli bir yer işgal etmektedir ve devamlı Doğu ve Batı filozoflarının, sosyologlarının ilgisini çekmiştir. Ancak hâlâ İran'ın ve Anadolu halkı bu önemli gevherlerinden iki tarih, coğrafya, kültür, siyaset ve ahlâk üzerinde faydalı olmuştur. bilhaberler. Bu nedenle bu aylık yazımı bu konuya ayırdım...

Ruhu genç kâşifler

Fütüvvet, Arapça ve Farsca'da "civanmertlik", Türkçe'de "delikanlılık" veya "mertlik"le aynı anlamda kullanılmıştır. "Feti" Arapça'da 16 ile 30 yaş arasındaki gençlere ifade olunur. Batı'nın da buna benzeyen bir kelimesi var: "juvenis". Her şekilde bahsettiğimiz kelime "genç" anlamını vermekte, lâkin gençlikten başka anlamları içermektedir. Bu özellik veya özellikler bir tarik ve düşünce sahibi olmaktır. Kısacası "Feti" insanın kendi iç gerçeklerini keşfeden, ruhu genç kişidir.

Tarihi araştırmalar gösteriyor ki Feti'ler ilk olarak 10. yüzyılda ortaya çıkmışlar. Hz. peygamberden sonra İslâm yolunda sufilerle beraber cihâd yolunu seçmişler. Hz. Muhammed'in, **"Biz küçük cihâdtan döndük, şimdi büyük cihâdın zamanıdır"** sözüne çok fazla itina edip, büyük cihâdı İslâm'ın genişlemesi ve daha fazla topraklı İslâm bayrağıyla süslenme olarak görmüşler.

Fütüvvet Felsefesi, Feti'ler arasında çok uzun geçmişe sahiptir. Onlara göre tarihi sürücü Hz. İbrahim'den başlıyor. Fütüvvet'le tasavvuf birbirleriyle çok yakın ve ilmî iki kavramdır. Fütüvvetin meydana gelmesi İran'da bu tarikın Şîa'ya ıstıkrar olduğunu göstermekteydi. Feti'lere göre Hz. İbrahim'in yolunu, peygamberlerde ve civanmertlikte biz. Ali devam etmiştir. Fütüvvetin eserlerini ve etkilerini hâlâ Helâbiyarlarda, Kavallıyeler arasında çok açık bir şekilde görebiliriz.

Fütüvvetnameler

Fütüvvet ideolojisini pratiğiyle beraber insanlara göstermek için bazı düşünürler kalemi vesile ediş fütüvvet hakkında yazılar yazmışlar ve tabî ki bu yazılar bazı kitaplarda yer almıştır. Fütüvvetle ilgili yazılan kitaplara "Fütüvvetname" denir. Bu Kitapların üzerinden daha rahat ve kolay Fütüvvete varabiliyoruz. En önemli Fütüvvetnamelerden, "Abdülkerezzak Kâşânî Fütüvvetnamesi", "Şemseddin Amuli Fütüvvetnamesi", "Şehabeddin Suhrevardi Fütüvvetnamesi" ve "Kumaşçılar Fütüvvetnamesi"nden söz edebiliriz.

Tüm Fütüvvetnameler, Feti d[illegible] şart'ları öne sürmekteler. Bu şa[illegible] kinin başında "Mürüvvet" veya insanî özellikler geliyor. Hayır işleri yapan, insanlara merhamet eden ve delikanlı olan insanlar Feti olabilirler. İnsan sahibi olmak Feti olabilmenin diğer şartı

sayılmaktadır. Fütüvvetnamelere göre Hz. İbrahim, Fütüvvet ve Vilâyet'in en mükemmel şekilde. İbrahim, heves ve fani dünya zevklerini bırakıp ailesinden koopmuştur. Tek istediği tek melekut (ruhlar) âleminde Allah'a varmaktır. Feti'lere göre Hz. Adem Fütüvvetin başlangıcı, İbrahim Fütüvvetin piri, Hz. Peygamber ve Hz. Ali onun devamcılarıdır. Fütüvvet topluluğuna girmek de bazı geleneklere tabidir.

Feti kulübünün ilk kuralı: Su ve tuz içinde

Feti olmak isteyen pehlivan, ilk başta "Su" ve "Tuz"u beraber içmesi gerekiyor. Bunun sebebi peygamber zamanına gidiyor. Hikâyeye göre bir gün Müslümanlardan biri içeri girer ve Peygamberin yakın bir evde bir erkek ve kadının gizlenen ilişkilerini söyler. Peygamber olayı öğrenmek ve olaydan emin olmak için Ali'yi gönderir. Ali eve girdiği vakit gözlerini kapatıp duvarlara el sürerek dışarıya çıkar ve Peygamberin yanına gelip, **"Hazret kimseyi evde görmedim"** der. Peygamber şöyle buyurur, **"Ya Ali seri bu ümmetin Feti'sisin"**. Sonra biraz tuzlu suyu koyup Ali'ye uzatır. Böylece Fütüvvetin bir geleneği meydana çıkar. Aynı tuzlu suyu içmek Hindiyan âleminde "şerap" içmekle değişmiştir. Rivayete göre Hz. Ali tuzlu suyu içtikten sonra Hz. Muhammed, Ali'nin beline bir "şal" bağlar ve bu gelenek olayları yüzyıllar sonra bile "Feti"lerin arasında cemiyete girmek için devam edegelen bir mîsâldir.

Fütüvvetnamelere göre "su" içmek marifet ve akıl göstergesidir. "Tuz" ise adâlet ve iç dengeyi gösteriyor. Feti'ler aralarında giyilen "şalvar" esâlet ve fazilet simgesi olup, "şal" bağlamak güçlü ve gayretli yüreğin işaretidir.

Bazı düşünür ve Fütüvvetname sahiplerine göre Fütüvvet, Tasavvufa girişte. Fütüvvet Feti'lerin "Nur"u sayılır, nefs ve fani dünyadan [illegible] Fütüvvet bize ve halka bakıp çıkar.

Fütüvvet'in ortaya çıkışı

İslâm'ın çıkışından sonra kısa zamanda Araplar İslâm gücüyle dünyanın yarısına sahip olup bu toprakları İslâm topraklarına katmayı başardılar. İran İmparatorluğu da İslâm topraklarına ilâve oldu ve İranlılar Müslüman olmayı kabul ettiler. Kısa zaman sonra Horasan'da Fütüvvet felsefesi ve Feti'ler meydana çıktı. Bu manevî düşünce ve pratik İran gelenekleriyle daha somut bir manevî örneği ortaya çıkarmaya başardı. Fütüvvetin başlangıcı gerçi İslâm'dan sonra meydana gelmiştir, lâkin pratiği ve yaptıkları felsefe dışında İslâm'ın tam kopyası değildir. Fütüvvet'e benzeyen konular ve düşünceler İslâm'dan önce İran'da görünmektedir, fakat insanî ve halka ilişkin tarafı İslâm'la güç kazanmıştır ve yavaş yavaş bu coğrafyadan Anadolu'ya doğru yol alıp onlardan da Batı ülkelerine gitmiştir.

Feti'lere göre Hz. Ali dört tam ve gerçek Feti'yi hilâfet zamanında çeşitli topraklara gönderdi. Bu dört kişinin görevi Fütüvvet'i bu topraklarda tebliğ etmekti. Onlara göre Hz. Ali, Selmân-ı Farsî'yi Medâin'e, Musârî Dâvud'u Mısır'a, Romalı Suheyl'i Roma'ya ve Ebu Mehcen Sekefî'yi Yemen'e gönderdi. **Louis Massignon**'a (Fransız filozof ve oryantalist) göre Hz. Ali'den sonra en fazla sevilen Feti Selmân-ı Farsî'dir. Selmân-ı Farsî aslen İranlı ve Medâin'lidir. Hâlâ Medâin kentinde kabri Şîa âleminin ziyaretgâhı kabul ediliyor.

Anadolu'daki karşılığı: Ahîlik

Feti'ler Anadolu'da "İhvan" diye adlandılar ve her fledine "Ahî" adı verildi. (Ahî ve İhvan kardeş demektir.) Bu cemiyet İslâm'dan sonra 700. yıldan itibaren tüm Anadolu'da faaliyete başladı.

Anadolu'daki önemli Ahî'lerden, Konya'da İbn-i Kelemşah, Niğde'de Ahî Çarık, Kayseri'de Ahî Amir Ali, Erzincan'da Ahî Nizâmettin'den söz edebiliriz.

Meşhur ve önemli Fâsîlı tarihçi **İbn-i Batuta**, Rum kentlerinde seyahat ettiği zaman kendi Sefername'sinde Ahî'lerden söz ediyor ve şöyle yazıyor:

"Bu nahiyede Ahî, kardeş anlamına gelmektedir. Ahîler tüm küçük Asya bölgelerinde yer almışlardır. Konukever ve İyilikseverdirler. Zulüm edenlerin düşmanlarıdırlar. Her ihvan gurubunun bir mâlî mevcuttur ve her nahiye bir yerî vardır. Herkes akşam olunca bulduğu yiyecegi beraberinde getirir ve tüm yiyecekler herkese dağıtılır. Şehre gelen tüm misafirler Ahîlerin misafiri olabilirler. Misafir gelmese yiyecekleri kendileri yerler. Hayatımda onlardan daha kibar bir millet görmedim, Şîraz ve Isfahan'da gördüğüm yıldıkın fazlasını burada gördüm."

Aynı tarihçi Antalya'dan Burdur'a gidenken Ahî bir topluluğa rast gelip şöyle yazıyor:

"Burdur küçük bir kenttir. Bağ ve bahçeleri çoktur. Kentin hatibi bizi kendi evinde misafir etti. Ahîler gelip bizi zorla kendi mekânlarına göndermek istediler ve hatta bunun için ev sahibiyle küçük bir münâkaşaya da girdiler, lâkin biz aynı evde kaldık ve Ahî'ler bize görmediğimiz bir ziyafet tertîpledîler. Biz onların ilâkesini anlamıyorduk, onlar da bizim ilâkamızı bilmiyorduler.

[illegible] Lâkin bu güç çoğu zaman onların bazı zulümlerine karşı çıkmıştır. Mısır'da Nasır her zaman "Suhrevardi Fütüvvet"ini desteklemiştir. Tabî ki bu destek isteyerek ve çekinerek olmuştur. **Prof. Tishner**'e göre Nasır sadece korkusundan dolayı Feti'lere yardım etmiştir.

Moğolların gelişinden sonra Fütüvvet ve onun tarikî zayıflamaya yüz tutmuştur. Fakat Mısır'da Barbaros sayesinde hayatına devam etmiştir. Hatta Barboros'tan sonra onun adamları Fütüvvet elbiselerini devamlı giyip Ahîlere yardımcı olmuşlardır.

Prof. Tishner'e göre Fütüvvet, Anadolu'da Ahîliğin aynısıdır ve bu ikisi de aynışeyi göstermektedir. Zencanlı Ahî Ferec, İran'ın Zencan kentinden Anadolu'yagidiporadaen önemli "Kardeşlik" teşkilatının başına geçmiştir. Sonraları Ahî'ler zaviyelerde yer alıp ve zaviyeleri kendilerine ayırmışlar ve orayı pehlivanlık, mertlik, İslâm ve kardeşlik yollarına bir üs tayin etmişlerdir.

Fütüvvet felsefesi ve tarikî, sonraları başka adlara da müzeyyen olmuştur. Mesela "Ayyar"lar. Ayyarlar İslâm halifesine yani "Emîn", "Memun"un oğluna Bağdat Savaş'ında yardım edip onu savaşta muvaffak etmişler.

Horasanlı korsanlar: Settarlar

Ayrıca "Settarlar"dan söz etmek gerekiyor. Bu topluluk ilk başta Kimpen halktan meydana gelmiştir. Bu insanlar önlerine örtüle giyerler ve bu örtülüğe "settar" denilendi. Buradan "Settar"lar veya "Sestaran" diye meşhur oldular. Bu insanlar konaklığı ve eşkıyalığı gümahtan sayınadardı. Zenginlerin malını çalıp fakirlere verirlerdi. İbn-i Batuta'ya göre Horasan'daki en önemli Settarlardan Mesut ve Mehmet'i sayabiliriz ki bunlar Horasan'da "Serbedar", Afrika ve Endülüs'te "Sekure" diye tanınıyorlardı. Bu insanlar gündüzleri kendi mekânlarında yatıp gecelerı de korsanlık ve eşkıyalığa bakıyorlardı. Yavaş yavaş bu cemiyet güç kazandı ve Mesut sultan oldu. Serbevar, Nişâbur ve Herat kentlerini ele geçirdi. Lâkin sonraları savaşlarda mağlup düştü.

Hükümdarlara mertlik dersi

Diğer Fütüvvet güruhlarından "Sealik", "Zevagil" ve "Herafis"den söz etmek gerekiyor. Gerçi son üç güruh Fütüvvet usullerine fazla bağlı değildiler. Fakat tüm Fütüvvet ehli insan severlik, halka hizmet, pehlivanlık, delikanlılık, fakirlere ve yetimlere yardım konusunda birleşirler. Fütüvvet ehli "Horasan"dan tutun Anadolu'ya kadar ve Anadolu'dan tutun ta Afrika ve Avrupa'ya kadar hep "İnsan" anlamı etrafında toplandılar. Mertlik ve erkeklik derslerini tüm zulüm ve istismar lehinde olan hükümdarlara verdiler.

Vesselâm.

Saygılar hatırlarınızı ve adetimizolduğu üzere; duama ihsan ediniz!

Hafız Şîrazî büyük şair şöyle der:

هرگز نمی رد ان که دلش زنده شد به عشق

ثبت است بر جریده عالم دوام ما

Yani:

"Hiçbir zaman ölmez o ki yüreği aşkla yaşıyor bu insanın adı kayıtlıdır alemin her tarafında daima'

Not: Mendâ olarak Corbon eseri "Futuvvet Tarikî", İsmail Hakimi eseri "Futuvvet ve Fetilik" ve Louis Massignon'un "Tasavvuf" eserlerinden istifade ettim.

***İllüstrasyon:** Alican Meydan*

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Ebola ve Biyolojik Silah Konvansiyonu

Dünya genelinde virüsün ortaya çıktığı ülkelerin sayısı bir elin kaçıdır aşı. Ülkeler aldıkları önlemleri duyurma ve bastırdıkları ceza yasa. Kuzey Kore ülkesine turist, almayacağını duyurarak farkındığını bir kez daha kanıtlamış bir. Fransa, 24 Ekim'de Ülkesine virüsün ulaştığını duyurunda bulundu. Sonra Tanımlayan Doktorlar Örgütünden bir doktor Güney'de güney eyaletten sonra New York'a döndü, dönüş dönecoğine çıkmam oldu, iki gün içinde tüm şehir ayağa kalktı. Pensilvanya'da bir parlamenter, biyoterörist eylemlerinin ne kadar tehlikeli olabileceklerini Güney'de gösterdi yürütebilecek bir takım senaryolar yıldı, çok korkuda. Bazı haber ajanslarından gelen bilgi ye göre, ÖSO'ya bağlı kazanmadığı Ebola'nın yayılan etkileyiş eşiklemelerinde bulunuda. Türkiye'ye ürün ulaştı, yok ulaşmadı; bu ürünlerde hastanesi karantina altına girdi, yok almadı haberleri sosyal medyaya düştüğünde aceleye dünyaya yok edecek olan virüs bu mu - bu, o mu gerçekten? - diye düşünmeden, kendimiz alınmadık, uymamış ortak. Türk Hava Yolları Genel Müdürü, Ebola'nın önemsiz olduğunu, aşıdaca bulaştığında ölüm olduğunu söylemesiydi, bu ay çok daha zor ülkelerde.

Ebola'nın biyoterör aracı olup olmadığı konusunda spekülasyonlar yapılıdurmun bu yazıda, biyolojik ajansan ve kitle imha silahlarını ilaçlamayı yürütülü ülkelerin zaman içinde nasıl önlemler almaya çalışıldıkları, hangi ilaçlamayı aşıklarını hazırlıkların olacağı. İçi nüfusu yaşayıp alınan önlemler kısa bir süre geçtikten sonra nasıl olur bir unutulur, Ülkeler birbirlerinde bu türden silahları kullanmaya yeniden nasıl ve ülke başka konularını vermenin uğrun olacağını düşündük.

Biyolojik silahlar, nükleer ve kimyasal silahlarla birlikte kitle imha silahları arasında yer alır. Biyolojik silahların kullanıldığı saldırılarda çok daha ürküten çücük ve sıtma, daha yıkım olmasıdırlar bir yardım veya diğer mikroorganizmaların kullanılmağına benziyle etik. Bu türden mikroorganizmaların yol açabileceği hastalık ve ölümler büyük ülke tarafından öngörülmemiş, kitle imha silahlarının sevecağı zararlar büyük alanda tartışmaya açılmıştır. Bu görüşün temel dayanağı, biyolojik silahların, kimyasal, nükleer ya da geleneksel silahlara akıcına etkisinin henüz göstermeyişi yavaş ve sinsi bir salgına yol açma potansiyelinde olmalarıdır. Bulaşıcı niteliği olan biyolojik bir ajan, kimsil ya da üçüncü bulaşanda etkisini uzun bir zaman sonra gösterebilir, bu özelliği ile diğer silahlara oranla çok daha yıkıcı sonuçlar doğurabilir. Ebola virüsü ile enfekte olan bir on beş gün içinde herhangi bir belirti vermeden virüsü kolaylıkla başka ülkelere ve hatta kıtalara taşıyabilir, ülkelerdi virüse karşı aldıkları önlemlerin temelinde de yatan insiyatif eğitici unsuru da burada aranmak gerekir.

Kitlesel ancaklarda insan hareketliliğinin artmış olduğu düşünülüğünde süreçlerin herhangi bir yerindeki salgın, etkili önlemler almamağı tadında bütün ülkeler için bir sıkıntı unsuru olabilir. Açıkça Dünya'dan başlıkalar sağlık hizmetlerinin örgütlenmesi, hakkaniyet çerçevesine inmesi olanın Pilleçlerin karşılanmasın çok uzağında. Sağlık hizmetlerinin ortaya yıldır hâlâ etkili HIV/AIDS salgını konusunda ortak bir hareket geliştirdiği görülmedi. Dahası sanayinin, mülkiyetlerin [illegible] ve çağ kitsel kapıdaki, nüfusun giderek [illegible] olduğu artan sağlık gereksinimlerini [illegible] nan sağlık sistemleri uluslararası sağlık örgütlerinin duyurularına dikkate almamaya da devam ediyorlar. İnsan, Ebola aksi bir pandemi durumunda, mevcut sağlık sistemlerinin kapasitesinin çok fazla zorlanacağı ortada.

Biyolojik saldırıların yol açabileceği salgınlar, hem gelişmekte hem de gelişmiş ülkelerin sağlık sistemlerini olumsuz etkileyebilecek niteliktir. Gelecek biyoloji ürünlerinin kullanılabilecek mikroorganizmaların tanıştığı olduğu bulunduğundan gösterge olarak elde edilmelerinin kolay olduğu ve bu türden ajansanın çoğunun koşullara karşı dayanıklı olduğu da bilinmekte. Ayrıca bu türden mikroorganizmaların düşük dozlarda bile etkisinin gösterilmesinin ve bu özellikleri ile kimyasal ya da nükleer silahlara oranla daha ucuza üretilebilirlerin sonucu zamandır bilinen.

Hakikatte ürkmeyelim, henüz bütün bütünlük ülkeler biyolojik silahların kullanımına yönelik açıdan müdahalede bulunmayı amaçlayan ile girişimlere 19. Yüzyılın sonlarında başlamıştır. Konu ile ilgili uluslararası belgelerden ilme çıkanlar arasında şu belgeler var:

- 1874 Brüksel Deklarasyonu
- 1925 Cenevre Protokolü
- 1960 Cenevre Silahsızlanma Konferansı
- 1972 Biyolojik Silah Konvansiyonu
- 1975 Biyolojik ve Toksin İçeren Silahların Saklanması, Üretilmesi ve Geliştirilmesini Yasaklayan Konvansiyon

İlk olarak 1874 yılında yayınlanan Brüksel Deklarasyonu ile zehir ya da zehirli silahların kullanımı yasa dışı kabul edilmiş. 1. Dünya Savaşı sırasında tarafların endüstriyel savaşın yaşanmasını engellemek amacıyla Milletler Topluluğu Üyeleri, 19 Haziran 1925 tarihinde Cenevre Protokolü'nü hazırlamışlar. Bu protokolün toplulukça ilişe alınan ya da olmasın tüm ülkeleri bağlayıcı niteliklerde olduğu belirtilmiş. 1. Dünya Savaşı'nda yaşanan yıkım yıkımı yıl gibi insan bir türünde unutulmuş ya da şöyle diyelim, biyolojik ve kimyasal silahların gücü ve etkisi yeniden hatırlatılmış. Cenevre Protokolü, biyolojik ve kimyasal savaş programlarının yeniden canlı hale gelmesine neden olmamış. Çünkü protokolü imzalayan çoğu ülke, kendilerine bu tür silahlarla saldırılmıştıkta aynı şekilde tepki vermiş hakkını kendilerinde görmüş ve anlaşmanın zaman içerisinde geçerliliğini yitirmesine neden olmuşlar.

Biyolojik silahların ikinci Dünya Savaşı sırasında Japonya tarafından kullanılmasının ardından sanayileşmiş ülkeler, bu silahtan geliştirmeye başlamışlar. Cenevre Protokolü'nde kabul edilen bu türden silahların kullanımındaki sınırlamaların yetersiz olmadığı, daha kapsamlı sınırlamalara ihtiyaç duyulduğu 1960 yılında başlayan Cenevre Silahsızlanma Konferansında ele alınmıştır. Cenevre Protokolü'nü inceleyenler olan ABD, 1969-1970 yıllarında tek taraflı olarak biyolojik ve toksin içeren silahları kullanmayacağını açıklamış. Bu açıklamanın ardından 1972 yılında Biyolojik Silah Konvansiyonu olarak geçen düzenleme imzaya açılmış. Bu düzenlemeye Türkiye'nin de aralarında bulunduğu Birleşmiş Milletlere Üye 140 ülke imzalamış. 1975 tarihinde, Biyolojik ve Toksin İçeren Silahların Saklanması, Üretilmesi ve Geliştirilmesini Yasaklayan Konvansiyon yayınlanmış. Bu anlaşma ile her iki partisi olarak olan Üye Ülkelerin biyolojik silah geliştirmesi, üretmesi, stoklaması, alması, vermesi ve kullanılmı yasaklanmış, aynı zamanda biyolojik silah geliştirme ve üretimi ile ilgili ast ve ürünlerini kullanmamı da sınırlamalar getirilmiş.

Bütün bu düzenlemeler etkili olmuş mu peki, hayır olmamış.

Kitle imha silahlarını yaptırmayı ve kullanılmasını önlemek amacıyla yukarıda sıralanan uluslararası anlaşmalar ve sözleşmeler, NATO, WM, AGİT ülkeyle Güvenlik ve İşbirliği Teşkilatı gibi uluslararası ve bölgesel örgütlenmeler tarafından kabul edilmiştir. Anlaşmalara taraf olmayan ve anlaşmaları kabul etse de ürküdü bir biçimde Üretim yapan Ülkelerde biyolojik ve kimyasal silahların üretilmesi ve geliştirilmesi çalışmalarının devam ettiği [illegible] [illegible] [illegible]

aksoyezgi@gmail.com Ezgi Aksoy

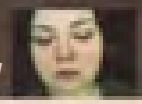

Madencilik ve diğer zulümler

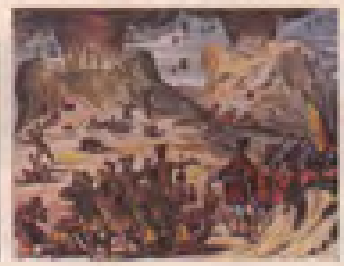

Bugün hâlâ ekonomik istatistikte, dünyanın finans şehirleri listesinde, zenginlerin yaşadığı bir numaralı şehirlerin adları arasında, gayrisafi milli hasıla tutarsızlarında adı hiç geçmeyen, kimsenin bilmediği, adını artık İspanyolların bile hatırlamadığı bir şehir var: **Potosi**...

Potosi o kadar yüksektedir ki, üzerinde ağaç bile bitmez. Çıplak topraklı, tozlu vadilerde ve dağlarda taş, kaya ve bunları örten ince bir toprak tabakasından başka da bir şey yoktur. **Latin Amerika**'da **And Dağları**'nın en yüksek noktalarından birine kurulmuş olan Potosi, hala dünyanın en yüksek şehirlerinden biri. Bu kadar yüksekteyse, manzarası mı güzel diyeceksiniz. Potosi'de tek manzara, şehrin etrafını saran ve şehirden de yüksek olan dağ yamaçları ve o yüksek dağların kalbine doğru inen açık, dar ve karanlık koridorlarını tahrif ettikten girişi kazılar...

Oysa Potosi, 16. yüzyılın bir numaralı ekonomik merkezi, **İspanya İmparatorluğu**'nu İspanya İmparatorluğu yapan, **Avrupa**'nın gümüşünün kaynağı, çağının parlayan yıldızı, mühim ve çok ünlü maden şehriydi. O yılarda Potosi'yi Avrupa'da herkes bilirdi. İspanyolca'da "**vale un Potosi**" diye bir deyim vardı. "Bir Potosi eder/çok değerlidir" anlamına geliyordu. Gümüşünün olduğu **Uruguay**'ın ismini bile adı söylemiyordu. **Kolombiyalılar** çağın zenginliğiydi, en iyi yıl on kesmesi gibi en yıldız "varlık ekonomi" diye tabir edilen dünyanın ete kemiğe bürünmüş halidi. Arkasındaki Potosi, kokmuştan gösterebiliyordu. Ama bir kitap zengin etnikler mengil olan bu şehirde daha önce kimsenin yapamamıştı ve için kötüsü, bu bölgede **gümüş** ve daha az doğanlı olan kalaydan başka bir şey yoktu.

Toprak o kadar incindi ki, üzerinde hiçbir şey yetişmiyordu. Dolayısıyla temin yapılamıyordu. Potosi o kadar yüksekteydi ki, yıldızlar odun için bile ağaç yoktu. Oysa Andların zirvesinde kurulan bu yeni sömürgeyi kendi kişisel ve geçmişin yıldızı ağaçlarla nam salmıştı. En yakın su kaynağı kilometrelerce uzaktaydı. O yıllarda suyu madenciler için Potosi'ye çıkarmanın tek yolu, kovalarla sırtında taşımaktı. "Yeni dünya ekonomisinin tıpkı arada sırayleyen Potosi, var olmak için tam anlamıyla dışarıya bağımlıydı.

Bilyeve Potosi **Madrid**'de, **Toledo**'da, **Rönesans** kıtası **Floransa**'da, **Venedik**'te gümüş kadehlerde şarap yudumlamak isteyen dönemin soylular için kısa sürede boltuk ve bankaların en mühim kaynaklarından birine, gümüş madeccilerde çalışmak zorunda olanlar için ise, yoksulun ve zulmün ta kendisine dönüşmüştü. Potosi'de her gün binlerce madenci, kendi mezarlarına giriyor ve ağır çalışmalardan, gece çıkacağında bir dilim kuru ekmeği yiyebilmek için ölmeden dişan çıkarıyorlardı. Zira zenginliğin karşılığı "Zengin Tepe"yi (Cerro Rico) sadece madencilerin hayatta kalabildiği kadar ecrek çıkardıydı.

"Tüm insanlık tarihi içinde sömürgeciliğin ve sömürgeci imparatorlukların yaşadığı çelişkilerinin yeni emperyalizmin iki önemli evresi vardır: kolonizasyon ve kölelleştirme. Latin Amerika "keşfedildiğinde", bunların ikisini de yaşadı. Madencilik, Latin Amerika topraklarında yok edici [illegible] anlamıyla "bağcı" bir fiile dönüş[illegible] rakıda, hem de bitcoat yerli halklarına rakıda. Bu nedenledir ki madencilik, 16. yüzyıldan beri emperyalizmin yol açtığı en büyük evrayon, en kahredici eylem ve de sistemin özüdür. Zira hala günümüz kapitalist sisteminde de tüm sanayi faaliyetleri temelde iki şeye dayanıyor; petrol hasadı ve madenci hasadı.

Junta Tudisa Devrimci Sayısınınsonundan, La Paz, 1000 yıldan Çağının bayrağıdan bir madencinin zulme karşı kararlılıkla ürten...

Potosi'nın "**gümüşe hücum**" yıllarında, İspanya İmparatorluğu tarafından çıkarılan yasalarla bölgede yaşamakta olan **İnka yerlileri** köle olarak kabul edildi. Bu süre zarfında Potosi madenlerinde 8 milyon İnka yerlisi hayatından oldu. Tüm bu süreç boyunca çalıştırılan köleleri tam sayısı ise bilinmiyor. Gümüşün bulunmasıyla ardından kurulan, bir anda büyüyen, kimi Avrupa'yı besleyen Potosi'de gümüş tükendiğinde, geriye madenlerde sıkışıp gitmiş madencilerin sıska bedenleri gibi, bir zamanın tam ortası açılı kentinin solgun iskeleti kaldı.

Günümüzde Potosi, dünyanın en yoksul kentlerinden biri. Kendi kendine muazzat olan acıklı bir hayatta dönüşmüş durumda. Kokan bir avuç gümüş için bölgede yaşayan madenci halk hala, eksik beslenmeden sıyılıyor, yani **Bolivya**'nın merkezine bağlı bir yaşam sürüyor.

İşçinin dünya ekonomisinde dönüşümünde olan günümüzün büyük bir kısmı Potosi'den geliyor. Yani kulağımızdaki küpe, kolumuzdaki bileziği, Potosi'den geliyor desek. Potosi'den... Kimi hiç ne mıdığını madencilerin, hiç kimsenin madenlerde ne gümüşlüğü [illegible] ve en yüksek şehirlerinden biridir...

"Yeryüzünün Zenginliğinin Sonucu Olarak İnsanoğlunun Fakirliği"*

Bugün Potosi, kalanı dünyanın en güzel mimarisinden birine sahip bir maden şehri olduğu için **UNESCO Dünya Kültür Mirası** listesinde yer alıyor. Oysa Potosi, kurulmasına gereken bir yere kurulmuş ve ölümünü gereken insanları öğrenmiş çürümek ölümüş bir yerleşim. Latin Amerika'nın [illegible] Amerika'nın Kesik Damarları'nın kitabı [illegible]

"Yüzyıllar boyunca, İspanyolların Cerro Rico'ya çıktığı beş bin tükenden zenginlik gümüşü çekildi. Dinamitler patlatılıyor, rengi değişti ve zirve noktasının yüksekliği azaldı. Pembe, lila, mor, gri, altın rengi, kahverengi [illegible] ş ve çakıl dağları, açılanlerin etrafında küçük tepecikler halinde birikti. Madenciler hala karpit lambaları ellerinde, büzülerek ve çömelerek, içeride kalan ne varsa çıkarmak için su basmamış olan madenlere giriyorlar."

Potosi'de gümüş tükendikten sonra, 19. yüzyılın sonlarında, 20. yüzyılın başlarında şehir bu sefer de kalay için büyük bir kaynak oluşturdu. Bu sefer ki alıcısı Avrupa değil, ABD idi. Düzen, resmi olamayan bir kölelik düzeniydi. Zira kölelik sistemi, kağıt üzerinde kaldırılmıştı.

Eduardo Galeano Potosi'nın kalay ticaretine dair de şunları söyler; "Bolivya, uluslararası pazarda birinci kalay tedarikçisiydi. **Andy Warhol**'u meşhur eden kalay kutuların (meşhur Campbell's tomato soup tenekeleri) geldiği madenler; hem metal üretiyordu, hem de çok ucuza idi. Madenocakların derinliklerindeki altın kuru, dünya ucuz kalay ettiğim diye madencileri yavaş yavaş boğuyordu."

Günümüz bitişi için terk edilmiş madenler, bugün küçük işletmeler tarafından hala işletiliyor ve 500 yıl önce açılmış kuyular, o kuyuların gümüşü gibi alabilecek madencilere açık. Potosi'nin gümüş madenlerinde çok bir şey kalmamış olsa da, Potosi hala yeni ve büyük bir damar bulma ve zengin olma umuduyla çalışan küçük maden şirketlerine ev sahipliği yapıyor. Kalan kalay da hala çıkarılıyor. Asa'da, hala yeşil ve doğal zenginliklerin tükenme faaliyetlerine karşı eylemler düzenlerken; yukarıda, boz dağların ortasındaki yoksunluklar şehri Potosi'de madenciler madenlerde gümüş ve kalay arıyor. Her şeyi tepetaklak olmuş Latin Amerika'da "varlık" dengesi de ters. Aşağıdakiler, yukarıdakilerden daha varlıklı! Hala el değmemiş doğal zenginlikleri var zira. Ödeme hala ele hapsetmiş...

Potosi madenleri bünyelerinden zararlı gazlar nedeniyle silikoz hastalığına neden oluyor ve madencilerin ortalama ölüm yaşı 40. Madenlerdeki gazlar ve ağır çalışma koşulları kişinin ağrıya da neden oluyor. Bunu önlemek için Potosili madencilerin en büyük yardımcısı, **koka yapraklar**. Madenciler koka yaprağı çiğneyerek ayık kalıyor, konsantrasyonlarını sağlıyor, açlığı dinmiyor ve ağrıları azaltıyorlar.

Potosi yıkan sönmüş bir volkan gibi; uykudaki bir ejderha, tehlikeli bir jaguar gibi sessiz. En zalim yılanı 1500'lerden 1800'lere kadar yaşadı ve emperyalizmin zulüm bayağısı başka şehirlere devretti. Potosi suskun olsa da, dünyanın dünya ülkelerindeki 21. yüzyıl madenciliği 500 yıl öncesinin kokusu çağına ulaşmıyor. Zira bazı bölgelerde kolonizasyon bitmek bilmiyor.

Sierra Leone'dan, **Kongo**'dan, **Liberia**'da ceptelefonu insanlı için çıkarılan **koltan** madenleri, Potosi'nin acılı hayatının mukayesesi olduğu diğer zulüm diyarları. Kimlerinin her yıl değiştirdiği cep telefonları için Kongo'da, Liberia'da madenlerde çocuk işçiler birer birer ölüyor. Dünyaya takılan haftalarca madenden hiç çıkmadan çalışan 8-12 yaş arası çocukluktan bahsediyorum.

Kongo'da tanrı uğruna binlerce ardınca açılmış ve 17. yüzyıldan kalma tekniklerle işletilen kömür madenleri; **Sierra**'da, **Ermenistan**'da, tarihin tekerlek kaldırılarını yürekleriniz sıkıcına sıkıcına gidiyor. Yüzünü bilmeyen evlerinin, karanlık dehlizlerinden ayıkla sökülüp; elektriksiz incindiği, intihar olduğu bir tekerlek bu. Potosi'den Sierra'ya uzanan yolun 500 yıllık yolculuğu bu. **Isabel Allende**, Latin Amerika'nın Kesik Damarları'nın önsözünde "Hepimiz aynı ekten geliyoruz" diyor; "Kıtalarımızın ekten geliyoruz". Potosi'den geliş Sierra'ya gidişi...

Galeano, 1960'larda Potosi'yi ziyaret eder. Madene yakın bir bölgede oturmuş, işsiz olduğunu söyleyen ve toprağı eşeleyip duran bir adam görür. Adamla ayak üstü sohbet ederler. Toprağı eşelemekte olan adam Galeano'ya; "Cerro Rico hala zengin. Tanrı var olmalı; metal de tıpkı bir bitki gibi büyüyor toprağın altında" der. Çünkü **Henry Kissinger**'ın "**arka bahçe**" olarak adlandırdığı **Honduras**'ta, **San Salvador**'da ya da nam-ı diğer "**muz cumhuriyetleri**"nde muz neyse, **Brezilya**'da kahve, **Kolombiya**'da koka neyse; El Tio'nun (yeraltı tanrısı, madenlerin koruyucusu ve yok edicisi) maden girişlerindeki heykellerine saygı sunulan **Potosi**'de de gümüş odur; yani toprağın meyvesi. Potosi'de doğmuş ve patatesi bile sayıyla tüketmeyen [illegible] adamı için gümüş, gümüş değil patates demektir zira.

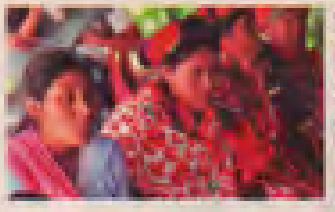

** Latin Amerika'nın Kesik Damarları, 1. Bölümün adı, Yazar: Eduardo Galeano*

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Çare Darth Vader ve Galaktik İmparatorluğu

DİKKAT BUYUR!

DUYGU SARI

• Medrano Sirki gibi bir ülke... **Hem giktir hem biçimsiz hem de vicdansız...** Üstelik her ne yaşanıyorsa, aslında hiç komik ve eğlenceli değil.

• Sevgili okur, biliyorum ülke yanıyor falan ama benim için son dönemin en etkileyici olayı, Ukrayna'daki genel seçimlerde iktidar için yarışan bir milletvekili adayının Darth Vader kostümü giyerek oy kullanmaya gitmesi oldu... Imperial March eşliğinde, içinden dumanlar tüten simsiyah seçim otobüsünden inerek halkı selamlayan modern zaman Darth Vader'ının ne kadar acayip bir abi olduğu, partisinin adından belli: Internet Partisi... Mutsuzum bir kafa parlaklığı! Bak, ben bu köşeye kondurmuşum bir Darth Vader logosu, kafasının yanında da pembe bir maskeye, ancak artistik yapıyorum... Öte yandan bu abi ne yapıyor? **Koskoca devleti alınca karşısına, yaşlılarıyla rakı edip perkleyonlarına gülüp gülüp vurmak suretiyle o koca devletin enzrümanlarını çalarak, yine o koca devleti kendisine çengi yapıyor.**

Hani çocukken kendimizden küçük bebeleri yapardik; ellerini bileklerini kavraz, yüzlerine gözlerin çat ot tokat atardik kendi elleriyle... Bir de it gibi alay ede ede **"neden kendini döveyorsun, ay kendini dövmesene"** falan derdik, hatırladın değil mi? İşte bu abi de Ukrayna devletinin elini kolunu ve diğer tüm ile yarayan uzuvlarını kullanarak, devleti kendi eliyle tokat manyağı yapmış... Evet, maskesini çıkartmadığı için oy kullanmasına müsaade edilmedi ama olsun, o daha şimdiden en azından benim kullanmadığım ve kullanmayacağım bütün oyların gayben sahibidir. Bu ülkede, kendi ülkesi olan Ukrayna'da veya dünyanın herhangi bir ülkesinde, Darth Vader Bayan'ın akıl malelerinden şüphe edip, onu "deli" ilan eden kalabalık, önceliğe durup bir düşünmesi. Demokrasi kılıfı altında sunulan çürümüş çoktancılığa her 4 yılda bir güle oynaya destek verenler, karşılığında 1 mandal 2 plastik kova alırken nasıl bir rasyonalliteye sahip? "İz da "çalıyorsa da benden çalıyor, size ne!" diyerek tüm kalleavi hırsızların yüzünde pembe lekelenmeler açtıran bu marjinal vatandaş, ne tür bir makul algıya sahip? Tüm bu akıl tutulmalarını "normalleştirdiğimizi" düşündüğümde, üzerine penyeden bir kara pelerin ile bayına plastikten bir başlık geçirmiş, kendisine Darth Vader diyen, Galaksi İmparatorluğu'nu kuracağını iddia ettiği halde maksimal oy bile kullanamayan bir adamın akıl sağlığı bana hiç de "anormal" gelmiyor. Hasılı Ukraynalı yiğit Darth Vader Bayan'ın da dediği gibi: **"Benim oy kullanmamam, İmparatorluğumun kurulmayacağı anlamına gelmez."**

• Benim de İbrahim arkadaşlarım var ama hiçbiri Kızılderili'i bölmeye çalışmıyor.

• Evlenali 1 ay olan 27 yaşındaki iş arkadaşım **"Ben artık çıkayım, evde hanım bekler"** dedi... Tam o an, arkadaşımdan yaşlan 60 yaş üzeri Edirnelli'ye İkamet eden astsubay emeklisi ancak enerjisi nedeniyle 30 yaş çöktüğünü hissettim. Artık hiçbir şey eskisi gibi olmayacak...

• Evinde otururken sütyen takan kadın, sinsidir.

• Sevgili okurum, ok sütüm... Bu satırlarda sana, insanlığa ve devrime olan inancımı nasıl yitirdiğimi anlatacağım... Geçenlerde ofisteki öğle yemeği menüsünde ana yemek olarak Karnabahar servis edildi. Bu dehşet verici monarşik baskının akabinde, halkın da tam desteğini alacağından emin bir şekilde, "kahroluun kaş sebzeleri / çare tavuk döner" sloganları atarak "küçük değil küfür istiyoruz" kabilinden dövizler hazırlayarak devrimci bir isyan başlattım. Fakat bir de ne görsem, herkes çoktan karnabahar tabağına dökülmüş, "ayy çok lezzetli", "müthiş faydalı bir sebze ayol" diyerek kaşık kaşık karnabahar yiyor. Bu manzarayı görünce, devrimci ruhumla ateşlenip havaya sıkılan sol yumruğum, gırtlağında bir hatay gibi düğümlendi... Mutfağı saran o çatal kaşık seslerinin, zihnimin en derin dehlizlerinde adeta birer mıh olup kafama kafama çakıldığını hissettim. **Bildiğim tüm doğrular, insanlara ve insanlığa olan tüm güvenim o karnabahanın on beş dakika içinde tükenip bitmesi gibi, bir anda uçup gitti.** Her bir iş arkadaşıma tek tek sordum, birileri onları tehdit mi etmişti? Tabaklarındaki karnabahan yemezlerse ailelerine ya da sevdiklerine bir zarar mı gelecekti? Hepsi, **"halkası var ya, gayet güzel bi yemek... Hümmyy"** [illegible] geçirdiğim, acı - tatlı 3 seneyi birlikte devrildiğim iş arkadaşlarım nasıl olur da toplu halde bana, sadece bana değil tüm doğaya bu ihaneti yaparlı? Nihayetinde mide bulantısı ve akmış rimmellerle muftak tan hızla uzaklaşarken içimde artık insanlığa

dair hiçbir güven, umut ve inanç yıktı... Üzerinde kalan karnabahanın o keskin kokusu ile insanlığa duyduğum bu nefreti asla unutmamamı sağlayacaktı...

• Bazen bazı insanlara ya da bir şeylere özen gösterip, üzerine düşüp "her şeyin mükemmel olması için" çabalıyorsunuz ya, hah... Yapmayın. Çünkü çilek kokulu okurlarım, evren her nesneye, bir şekilde sizin bu hassas ve naif yaklaşımınızı sezip, hiçbir şeyin daha güzel olmaması için tüm enerjisini üzerinize saçacak. Murphy Kanunları diyorlar hani buna, zaman ve mekanın akışık paydasında çakışıp durumlan bektaşlaştırması hani... **Neyi çok ister, neye çok niyet edersenız o şey sizden, Serengeti'de bir çita hızında kaçmaya meyledecektir.** Bu evrensel bir yasadır. Hasılı evren, istediğinizi almanıza asla yardım etmeyecektir. Nihayetinde, istediğinizin peşinde koşarken kendinize faydalı sağlayacak şekilde değişip, bir üst insanlık seviyesine evrildiğiniz müddetçe belki anlarsınız; aslında hayatın bir "elde etme" değil de, peşte koşma mücadelesi olduğunu...

• Hayaller KIRAK gerçekler SKOL.

• Bazılarının hayatı Wikipedia gibi, yazıp çizersi, bozup karalayanı, eklüyeri kurşunlı hep başkası. **Hayatında ilgili söz hakkınız yok...** Bu bazılarınız, özgür olduğunu düşünenler üstelik...

• Geçenlerde telefonuma **"telefonunuz yurtdışı kullanıma açılmıştır, dakikası şu kadardan şu kadar fırsatını kullanınız"** kabilinden bir şeyler yazan bir mesaj geldi. İnan okuyun o anda direkt aklıma "ulan yurtdışında kim vardı acabası?" diye düşündüm, hı bulsam arayacam yani. Tam bir akıl tutulması! Peki bir iki sanıyoğlune bile olsa neden bu saçma sapan sanıya kapıldım dersin? Elbette ki **bu durum, damarlarımda adına kapitalizm denen ve antikoru da olmayan o tehlikeli virüsün akıl ve olmasıyla alakalı.** Ne de olsa kapitalizm, ihtiyaç duyulmayanı delicesine arzulatma ilmi...

• Kedinin, uzanamadığı ciğere "mundar" dediğini hiç sanmıyorum. Bir-iki deneyip uzanamayınca **"Sikerler ya burda mı uğraşacam"** demiştir.

• Şu hayatta hem kendi mutlu edemezsiniz... **Beni mutlu edin yeter.**

İslamofobi ve Düşünme yasaları üzerine

Felsefe ile ilgilenenler az çok bilir, "düşünme yasaları" denen bir dizi kurallar silsilesi ve "safsata" (logical fallacies) denen bir dizi düşünme metodu hatası var. Düşünüşe çabası, bu yasaların içerisinde olursa ancak bir anlam ifade ediyor. Hasılı halde "düşün düşün bektur için" deri bir adım öteye gidemiyorsun. Hasılı cahsu, sadece düşünmekle olmuyor, "doğru düşünmek" diye de bir şey var. İşte din-tarn gibi meselelerde eleştiri yapabilme kabiliyeti de, sözü geçen doğru düşünme metodu ile büyük ölçüde eş anlamlı. Sadece bizim memlekette değil, dünyanın birçok yerinde dine karşı yapılan eleştiri yaklaşımlarda, akıl kantarının topuzu kaçıyor ve "rasyonel" olmak [illegible] teyzelerin kara çarşafyakma eyleminde "laiklik" hakkını savunurken "inanç özgürlüğünü" gasp etmesi örneğindeki gibi mesela... Yahut Floridalı rahibin Kuran Yakma Günleri düzenleyip, Amerikan halkını arka bahçelerinde Kuran yakmaya çağırmasındaki anda vandallık gibi... Bu çilelilik ervanason katılan kişi "Bu Tarz Benim" denfırlamış kırmızı ruganayakkabılarıyla Kuran'a ayak basan abla oldu. Çok insanın başvurduğu bu sorunlu akıl yürütme biçimi, birer özgürlük çığlığından ziyade, modern insanın hezeyanları bana kalırsa... Din düşmanlığı yahut İslamofobi, insanlararası bir etkileşim söz konusu olduğunda sağlıksız ve sorunlu bir akıl durumudur, zira burada etken madde akıl değil, "kin ve nefret": Duyguların bu denli hükmettiği bir bakış açısıyla hiçbir düzlemde rasyonel bir münazara yapılamaz. "Yobazlık" sadece dini olana has değildir.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://ranteyo.org